

פרוטוקול ישיבת מליאה מן המניין מס' 3-26

מיום 24/03/2026, ו' ניסן תשפ"ו

סדר יום:

1. דיווח ראש מועצה
2. אישור פרוטוקול מליאה 2-26. מצ"ב לעיונכם.
3. תב"רים.
4. אישור העברה מקרנות לשוטף.
5. אישור העלאת שכר בכירים.
6. סיכום ישיבת וועדת הנצחה לנפגעי פעולות איבה.
7. הצעה לדון ולהחליט בדבר סיום כהונתו של חבר המועצה קובי בן גרא
כחבר ועדת הכספים של המועצה, ומינוי חבר מועצה אחר במקומו, בהתאם
לסמכות המליאה על פי דין.
8. שונות.

1

בברכה,
דרור דותן
מנכ"ל

מועצה אזורית הר-חברון
 ישיבת מליאה מן המניין מס' 3-26
 מיום 24/03/2026, ו' ניסן תשפ"ו

משתתפים:

אלירס אזולאי	ראש המועצה
בר חי יוסף	חבר מועצה סוסיא
שמעיה אסולין	חבר מועצה אדורה
קובי בן גרא	חבר מועצה מצודות יהודה
אלקנה נווה	חבר מועצה מעון
עוז הורוביץ	משקיף עשהאל
אלינור נחום	חברת מועצה עתניאל
אבנר חדד	חבר מועצה שמעה
מלמד ידידיה	חבר מועצה בית חגי"י
אורי הורוביץ	חבר מועצה מעלה חבר
ניר בלושטיין	חבר מועצה סנסנה
שרגא אריאל	חבר מועצה נגוהות
זיו שפירא	חבר מועצה אשכולות
מיכאל הראל	חבר מועצה תלם

2

חסרים:

נעמה פוליאקוב	חברת מועצה שני לבנה
מאיר כהן	חבר מועצה כרמל
כהן אלעזר	חבר מועצה טנא עומרים

נוספים:

דרור דותן	מנכ"ל המועצה
עמיר פישר	יועמ"ש
רון כהן	גזבר המועצה
דוד סגל	מבקר המועצה
דוד סעייד	רמ"ט המועצה
רויטל סופר	מנהלת לשכת מנכ"ל
גליה ברמי	מנהלת לשכת ראש המועצה
שני אדלר	מהנדסת המועצה
לילך פסח	מנהלת מחלקת הנדסה
שלמה לנדאו	מנהלת מחלקת משאבי אנוש
יפעת סולומון	מנהלת מחלקת חינוך

מועצה אזורית הר חברון
פרוטוקול מליאה מן המניין מס' 3-26
מיום 24/03/2026, ו' ניסן תשפ"ו

אלירם אזולאי: טוב, חברים, אנחנו פותחים את ישיבת המליאה שלישית לשנת 26.

מיכאל הראל: אלירם, המצב שלך כל כך קשה שהבאת את עמיר פישר לפה?

אלירם אזולאי: לבקשת חבר המליאה קובי בן גרא, הבאנו את עמיר פישר, יועמ"ש המועצה. למי שלא מכיר, אז תכירו. נעשה דיווח, נשתדל לעשות את זה קצר, ואחר כך ניגש לישיבה.

חירום, בטחון והתיישבות – מלחמת שאגת הארי

קצת על המלחמה בשאגת הארי, אנחנו כבר נמצאים שבועיים וחצי בתוך המלחמה.

החמ"ל של המועצה עובד באופן מלא, גם המוקד חירום וגם המטה חירום של המועצה.

הפעילות היא בגדול באיזושהו שעון יומי. אנחנו סביב ההנחיות גם של משרד החינוך וגם של פיקוד העורף סביב מה אפשר מה אי אפשר לפתוח ביישובים. אני מעריך שראיתם בימים האחרונים, מה עבד ומה לא, אבל השתדלנו בכל מאודנו לאפשר כמה שיותר שגרה בתוך הנחיות משרד החינוך ופיקוד העורף כדי לאפשר כאן, מקסימום מערכת חינוך אפשרית. הצלחנו להביא במהלך השבועיים וחצי האחרונים, כמה ממ"דים נוספים להתיישבות הצעירה. ואנחנו הגשנו בקשה מאוד גדולה גם לתיקון העורף וגם לתיקון מרכז על מיגוניות שאנחנו צריכים לקבל כאן. עדיין אין תשובות. אבל יש בקשה. כרגע מה שאנחנו מביאים מסתמך בעיקר על תרומות שאנחנו מגייסים ותרומות שהיישובים מגייסים.

אורי הורוביץ: מה נעשה איתם מחרי המלחמה?

אלירם אזולאי: אחרי המלחמה, באפקה, הבאנו בעם כלביא, תרומה למיגונית שם, לשים שם מיגונית גדולה. אבל לא יכולנו לשים אותה כי משאית לא הצליחה להעלות את העליות שם, אז היינו צריכים לבנות אותה במקום. בנינו אותה במקום והבנייה שם הסתיימה שבוע לפני שאגת הארי. אז, בעזרת השם, אנחנו מקווים שלא יהיה להם שימוש אבל אה...

שמעיה אסולין: סניפים, סניפי בני עקיבא, באדורה יש סניף.

אלירם אזולאי: נכון, נכון, אנחנו משתדלים בגדול לעשות אותם דו שימושים, כן. אז קיבלנו תחום שיפוט למצפה זיו. והיה הריסה של בבח ליד בית חגי, מאוד גדול, 5 קומות, שכבר 15 שנה עומד על תילו. וברוך השם, בזכות גם מחלקת קרקעות וגם עבודה של מנהלת ההתיישבות, הוא נאכף שם.

מטה המועצה, רובו, מטה החירום של המועצה בנפילת הטיל בהובלת דרור דותן, ירד לערד לעזור להם. אפשר להגיד שהוא היה האחרון כמעט שנשאר שם אחרי שהלכו שם כולם, כיבוי אש ומשטרה ומד"א, וכולם סיימו את הפעילות שלהם, מי שנשאר זה העירייה. והחבר'ה של הר חברון כדי לעזור להם עד ארבע לפנות בוקר אז ישר כוח גדול.

דרור דותן: וליך פסח עוד המשיכה ביום למחרת עד שתיים בצהריים לעשות שמה מיון מבנים.

אלירם אזולאי: כן, זה היה גם תרגול טוב על אמת וגם באמת עזרה לשכנים. גרעין גורן מתגבש, היה כבר מפגש ראשון של הגרעין ואנחנו נמצאים בגיבוש שלהם ובהוספה של עוד משפחות לתוך הגרעין.

מיכאל הראל: אלירם, אפשר להעיר הערה קטנה? כאילו, אתה עושה מצגת. שלח לנו אותה מראש. נחסוך פה את ה-40 דקות שלך. אתה יכול כאילו, סקירת ראש מועצה, תכתוב, דבר מהלב, אתה לא צריך את זה. את כל הסרטונים שלך מהגן ילדים, ראינו.

אלירם אזולאי: אז אין לי בעיה לשלוח לכם את זה לפני, הכול בסדר.

מיכאל הראל: מעולה, אז תרשמי, רויטל.

4

דרור דותן: יש לנו בעיה. אנחנו מעדכנים אותה אונליין עד דקה האחרונה.

ניר בלושטיין: אני רוצה לרשום בפרוטוקול שזו פעם ראשונה שאני מצטער שישבתי בזמן. נראה לי פספסתי משהו.

מיכאל הראל: למה אחי, לא פספסת כלום.

אלירם אזולאי: אוקיי. אז היו לנו גם במסגרת שאגת הארי, גם הוקרה לה מילואימניקים

אלקנה נווה: גם לגרעין של דוראן או שזה?

אלירם אזולאי: יש פרסום בעיקר של גרעין שעושים לו מעגלים סביבו.

אלקנה נווה: אני חוזר לתמונה אחת לפני כן, ונראה לי שחבל שלא אמרתי את זה כשראינו אותה, אבל אני חושב שמגיעות הרבה מחיאות כפיים לכל הצוות של המועצה, מגיע בתוך המלחמה, אתה מסתובב פה במסדרונות ויוצא לי בשבועיים- שלוש האחרונים להסתובב פה. אתה רואה פה שגרה מלאה ואנשים באים עם ילדים, בלי ילדים, גם אם זה לחצי הימים, אבל הזמינות היא ב-150 אחוז.

ואני חושב שזה גם השולחן לבוא ולהגיד ולהוקיר להם על זה, כי זה לא מובן מאליי. וגם בערד, אני הייתי עד לזה שמה שנקרא, דרור דותן הוא כיבה האור שמה. אפילו כבר ראש הרשות שמה הלך.

מיכאל הראל: מדהים, שאפו לעובדי המועצה. איזה מזל שראש המועצה הולך לשמור על ילדי העובדים בקייטנה. תמונה יפה, אלירס, אני מקווה שהם לא היועצים שלך.

אלירס אזולאי: מיקי, אני שמח על הציניות שבאת איתה היום.

מיכאל הראל: למה אלירס? אנחנו באנו לחג הפסח, מבארים חמץ, יש פופקורן, יש סרט קומדיה, יאללה קדימה.

אלירס אזולאי: חברים, מיקי, תן לי להמשיך. אחרי זה תגיד מה שאתה רוצה.

מיכאל הראל: לא, אני לא אפריע לך, חס וחלילה.

חינוך קהילה ונוער

דיברתי על נושאי החינוך בזמן המלחמה. כרגע המצב הוא שבעצם מבחינת משרד החינוך מיום ראשון אנחנו לא יכולים להפעיל מסגרות חינוך פורמליות. קייטנת פסח כן עובדת. אנחנו מקווים שהיא תמשיך, אנחנו באירוע לא פשוט מול הסייעות של המועצה שבאופן עקרוני מיום ראשון הבא יש איזושהי הנחיה שעדיין לא התבטלה שהם יהיו בחופשה ולכן אנחנו נראה מה קורה עם קייטנות פסח וההמשך שלהם.

היה יריד פורים של אולפנת הר חברון מאוד יפה.

דרור דותן: זה הסתדר, זה מה שראיתי גם בשעות האחרונות.

אלירס אזולאי: בשביל זה צריך את העדכון של המצגת כל הזמן.

מיכאל הראל: אבל אפשר לשלוח מצגת ולכתוב, זה מעודכן עד שעה ככה וככה.

אלירס אזולאי: פעילות של חברת קדישא כאן, לצערנו בתקופה האחרונה, הם באמת עושים עבודת קודש. ובז' בהדר הייתה איזושהי פעילות שלהם ביחד עם הנוער בבתי העלמין גם, גם צבעו שמה וגם שיפצו שמה ביחד, פעילות מאוד מאוד יפה של חיבור של המועצה הדתית ביחד עם הנוער של הר חברון ואני חייב לציין כאן את חגי בכר שהחליף את ראובן טל ובאמת עשה עבודה מדהימה עם ההבאה של אור מרציאנו לארץ. אור מרציאנו נהרג במצרים ובמשך יום וחצי הוא היה שמה בטאבה וחיכה ודחף והיה מעורב בצורה מאוד מאוד אקטיבית עד שהוא הגיע והביא אותו לכאן והוא נקבר ממש כמה שעות לפני שבת.

אז בהחלט ראוי לציין את זה ואני אמרתי לו את זה גם ברמה האישית וגם ברמה המשפחתית וציינו את זה אבל אני רוצה להגיד גם לכם שזה, אני חושב שזה גאוה גדולה שיש לנו, כאלה עובדים וכזאת מועצה דתית שידעת ברגעי אמת להיות שם בשביל אנשים שצריכים אותה.

פיתוח, הנדסה ותשתיות

אגף הנדסה, עשינו סיור עם אגף הנדסה בכמה פרויקטים, גם בתלם, במכלול כניסה, גם באדורה, בפרויקטים של המרכז הקהילתי. גם בסוסייה באולם ספורט ששופץ, וגם ביתיר בשכונה החדשה ובדרכי ביטחון.

יש דיונים של הוועדה הגאוגרפית, תכירו, זה מאוד מאוד חשוב. הוועדה הגאוגרפית, בעצם הדרומית, דנה כרגע בכל הנושא של מבואות ערד. והשיוך שלהם, למי הם ישתייכו. אנחנו הצגנו בפני הוועדה הגאוגרפית את עמדתנו כמועצה ואנחנו מקווים שגם יכניסו את מנדט הוועדה בצורה שהר חברון תהיה אחת האופציות. כמי שבעצם ייתן את כל השירותים ליישובים שנמצאים ממש ממש צמוד אלינו, היישובים בעצם שנמצאים צמוד לליבנה וחירן בבקעת ערד. קמ"ט חקלאות הגיעה לסיור ובעזרת השם בהובלת דוד ואלקנה ביום חמישי הקרוב אנחנו יוצאים לאיזשהו פרויקט דגל של מעל 5,000 מגדלים בכל היישובים וכל הכבישים של הר חברון.

מיכאל הראל: זה ללא תשלום של היישובים?

6 אלירם אזולאי: זה עם תשלום של היישובים, עם השתתפות של היישובים ועם השתתפות גדולה של המועצה. אין כמעט פרויקט שאנחנו עושים בלי קשר לזה שהוא לא בהשתתפות של היישובים, גם כשאנחנו מביאים ממ"דים, היישובים משתתפים, וגם כשאנחנו עושים פרויקטים כאלה, היישובים משתתפים.

מיכאל הראל: אפשר לדעת מאיזה תקציב זה יוצא?, התקציב דגלול

אלירם אזולאי: התקציב מה, של המועצה?

מיכאל הראל: לא, של הדגלים.

אלירם אזולאי: מה, התקציב של המועצה?

מיכאל הראל: איזה סעיף?

דרור דותן: תקציב דגלים.

מיכאל הראל: מעולה

דרור דותן: תקציב שמיועד ליום העצמאות.

מיכאל הראל: שאפו אלירם, כל הכבוד

אלקנה נווה: אנחנו יכולים להגיד לכם יום חמישי כי יש גשם מחר, אבל אנחנו מקווים אלירם,

מיכאל הראל: כל הכבוד, זה חשוב מאוד. אני יכול גם להגיד על דוד, לפני שבועיים היה בית בין בית חגי לצומת אל פוח. דאג לדגלים לגדוד 7018 באותו סעיף. באותו סעיף, שדאגו שם לבתים. אז דוד, שאפו, חבל על הזמן, מבורך.

תיירות, פנאי וקשרי חוץ

מנכ"ל משרד התיירות היה כאן בסיור מאוד מאוד חשוב ועזר לנו בעצם לקדם בעיקר את התוכניות הבאות שאנחנו רוצים לעשות עם משרד התיירות. ממצא נדיר שהתגלה באתר בעצם חשף איזושהי תקופה קדומה שהייתה כאן באמת בתקופת בר כוכבא וגם לפני. איזושהי משקולת והייתה פעילות של קמ"ט ארכיאולוגיה באתר שהייתה פתוחה לכל התושבים של אפיית מצות שלשום זה היה. היה הפנינג גם לכל ילדי החוות ולכל ותיקי הר חברון בטנא עומרים.

7

תעסוקה והתנדבות

סדנה לבעלי עסקים בהר חברון והיה קורס של כל נוער הר חברון שבא להתנדב כמתנדבי מד"א שסיימו את הקורס. גאווה גדולה גם ליישובים וגם

מיכאל הראל: איפה התמונה שלך ושל הבן של דרור דותן?

אלירם אזולאי: וגם התמונה של הבת של קובי בן גרא ושל אורי הורוביץ

אלירם אזולאי: זהו. נעבור לנושאים הבאים.

מיכאל הראל: מי הכין את המצגת הזאת?, רוצים לראות אותך גם עם דגלים, לא רק עם ילדים.

אלירם אזולאי: אני מבקש להיות בשקט כדי שנוכל לדבר, תודה.

אורי הורוביץ: ראש המועצה מתקשר אליי וזה מתנתק ארבע פעמים בדרך.

אלירם אזולאי: אז לגבי, דרך אגב, סתם שתכירו, לגבי מתנדבי מד"א בהר חברון.

יש את הכי הרבה מתנדבי מד"א במדינת ישראל ביחס לכמות התושבים וזה כנראה לא סתם, זה בהחלט ראוי לציון. גאוה גדולה ליישובים.

אלינו נחום: צריך לקחת בחשבון שמד"א זה תנועת הנוער כי טובה פה.

אלירם אזולאי: חד משמעית ומדהימים. לגבי הנושא של הישיבה, אז אני לגבי הנושא של הישיבה אז א' אנחנו מתקדמים כאן גם בעבודות עפר ראשוניות כאן בישיבה התיכונית האזורית בהיבט הפיזי. בהיבט של גיוס התלמידים והפדגוגיה, רשת עמית בעצם נכנסה לסדרה מאוד אינטנסיבית של פגישות, גם עם הצוותים החינוכיים בישיבות, בחטיבות וגם עם הצוות החינוכי של הרב יאיר שמקים בעצם את הישיבה. ולמעשה אנחנו עובדים בשני הצירים האלה במקביל כדי לעבוד גם על הציר הפיזי וגם על הציר הפדגוגי. כרגע מבחינת מספרים בכיתה ז' נרשמו 53 תלמידים. בעתניאל כרגע נרשמו 13 תלמידים, יש עוד עשרה שלא נרשמו ועוד צריכים להירשם. והרישום לכיתה ט' אמור להסתיים, בעזרת השם, ביום ראשון הקרוב, ואז אנחנו נדע פחות או יותר מה המספרים ולאן זה הולך. בדרך כלל גם אחרי הרישום יש כל מיני שינויים של ילדים שמתקבלים במקום אחד ומבטלים במקום אחר, או לא מתקבלים במקום אחד ונרשמים במקום אחר. לפי סדרי העדיפויות שלהם.

קובי בן גרא: זה אומר שכיתה ז' בעתניאל שנה הבאה, נפתחת בוודאות?

8

אלירם אזולאי: זה אומר שכן. התשובה היא כן. בסדר? לגבי הנושא של הישיבה. יש פה כמה נקודות שאנחנו רוצים לציין. א', יצא מכרז ליבילים של הישיבה על ידי חכ"ל יהודה, ואנחנו בעזרת השם מקווים שהם יכניסו קבלן בקרוב. במהלך החודשים הקודמים.

מיכאל הראל: מה? ליבילים, ליבילים של?

אלירם אזולאי: של הישיבה התיכונית. למעשה כמו שעדכנתי אתכם אז רשת עמית נבחרה כרשת המפעילה. היה ערב הורים עם כל נציגי הרשת וערב נוסף שהיה בזום, ערב חשיפה. ישיבת מטה מול מטה של כל רשת עמית עם מנהלי האגפים והמחלקות במועצה כדי לסנכרן גם את התשתיות, גם את הכספים, גם את הפדגוגיה, גם את ההנהלה. וכמו ששמעתם, הרשמה בעיצומה לכיתה ט'. אני מזכיר שהמיון של ההקמה של הישיבה, מתבסס על הלוואה שבעזרת השם אנחנו לוקחים וחלקה גם אנחנו נאשר היום.

אישור פרוטוקול 2-26 ששלחנו, האם יש מתנגדים? נמנעים? תודה. אושר פה אחד.

החלטה: אישור פרוטוקול מליאה 2-26
אושר – פה אחד

אלירם אזולאי: תב"רים. לילך פסח, אני אגיד לך מתי. קודם כל, אם יהיו שאלות אז תעני, אבל יש דברים שלפני זה ונריץ אותם. אוקיי.
תב"ר 2279, מיזם תיירותי של נגב גליל שענינו לקול קורא וקיבלנו בו כמעט 4 מיליון שקל, 3,956,320 מיליון שקל מלא על ידי נגב גליל בלי מאצינג.

אלקנה נווה: מה זה הדבר הזה? נשמח להסבר.

אלירם אזולאי: זה מיזם של גלמפינג על גלגלים, שבעצם אנחנו אמורים למקם אותו באיזשהו מקום בהר חברון. שהמטרה שלו היא למעשה לייצר מתחם שיכול להיות מתחם נייד, לא מבנים קבועים. והוא אתר תיירות. אתר תיירות שאפשר, זה אף אחד לא נבחר. כרגע אנחנו רק,

אלקנה נווה: מי מפעיל?

מיכאל הראל: זה צריך להיות במקום שיש בו עניינים פוליטיים. מי עוד יקבלו אותו, אולי ישימו אותו בתל שפותחים לא חוקי בלתי אפשר.

לילך פסח: מיק, זה לא קשור, זה צריך להיות בתב"ע תיירותי.

אלקנה נווה: אני מכיר שמקימים חווה תיירותית ליד תלם, זה שם?

אלירם אזולאי: חברה, עדיין לא יצא מכרז ועדיין אין לנו מיקום לדבר הזה. עדיין לא התקדמנו עם זה, אנחנו רק מאשרים את התב"ר של הקול קורא.

דרור דותן: אני אסביר רגע במילה. נגב גליל בשנים האחרונות מגיש קולות קוראים למיזמים, מנועי צמיחה הם קוראים לזה. אנחנו בעצם לקחנו תוכנית דומה שידענו שזכתה ברמת נגב, עשינו לה איזושהי אדפטציה אלינו והצגנו אותה. היה ממש צריך להציג שמה לוועדה עם המנכ"ל וכל זה. הם התלהבו מהרעיון. ועכשיו אנחנו צריכים, אחרי שכמובן קיבלנו את התקציב, זכינו בו וזה לא טריוויאלי צריך לומר

אלקנה נווה: כמה כסף זה מכניס להם כל שנה?

דרור דותן: אז יצרנו להם איזושהי תוכנית, על בסיס התוכנית הזאת שיש ברמת נגב. מה זה מכניס להם? זה מכניס לנו. המועצה היא זאת שאמורה לקבל את הכסף.

אלקנה נווה: אני שואל, ברמת נגב כמה זה מכניס להם?

דרור דותן: גם הם זכו לפני שנה ועוד לא מפעילים את זה.

אלירם אזולאי: אנחנו לא יודעים.

דרור דותן: יש איזו תוכנית עסקית שבנינו.

אלקנה נווה: אני אין לי בעיה, אני בעד שיהיו הכנסות לרשות אבל אני רוצה שבאמת יסגרו עם המפעיל, חוזה ראוי ולא כמו חוזים שעשו פה בעבר על כל מיני דברים, שמה שנקרא, בגלל שזה תחילת הדרך או כל מיני דברים כאלה, אנחנו מה שנקרא בחתונה קתולית שאי אפשר להתגרש אבל לא רואים מזה שום דבר.

מיכאל הראל: אתה מתכוון לדיונים לא מקצועיים פוליטיים.

אלקנה נווה: אני רק אמרתי, יכול להיות אפילו, בוא נאשר את התב"ר, אבל לפני שזה מגיע למימוש בשטח, בואו תביאו את זה לפה עוד פעם.

מיכאל הראל: זה מבורך, רק צריך שאנשי המקצוע ולא ראש המועצה יתעסקו בזה בשטח.

אלקנה נווה: מיקי, אחי, די אני מדבר בצורה רצינית

10

מיכאל הראל: אני מחזק אותך. צריך בסוף שאנשי המקצוע, תיירות, סליחה אורי הורוביץ, אני לא קטעתי אותך, אל תקטע אותי. צריך בסוף שאנשי המקצוע, יש פה מחלקת תיירות, שיבחרו איפה זה. יש פה מחלקת הנדסה, שתבחר את העניין של התב"ע. בסוף, זה יגיע לעניינים של חוזים, של, יש לנו פה את עמיר פישר שהוא עורך דין דגול

ניר בלושטיין: מיקי, יש סיבה שאתה מתנהל בצורה, כאילו עד עכשיו פשוט לא ראיתי אותך מתנהל בצורה הזאת.

מיכאל הראל: מה הכוונה?

ניר בלושטיין: משהו השתנה?

מיכאל הראל: לא, מה? ענייני.

ניר בלושטיין: מה סיפור?

מיכאל הראל: אתה מכיר סיפור? אלירם מביא אותך בשביל שתעזור לו?

ניר בלושטיין: לא.

מיכאל הראל: אני שואל שאלות.

אלירם אזולאי: מיקי

מיכאל הראל: אלירם, אני שואל שאלות.

אלירם אזולאי: בואו, חבר'ה, שנייה. לא, לא, תעצרו שנייה. בסדר? מיקי. אי אפשר שכל המליאה פה זה, תטריל את כל הזה. תקשיב, אם יש לך משהו להגיד, אין לי שום בעיה.

מיכאל הראל: אני אומר, זה לא התייחסות עניינית. הנה, עמיר פישר. זה התייחסות עניינית. יגיד התייחסות לא עניינית, אמרתי.

אלירם אזולאי: הכול ענייני. ההתייחסות עניינית ויהיה מכרז ומחלקת תיירות ומחלקת הנדסה יטפלו בזה כפי שטפלים בדברים אחרים. תודה

מיכאל הראל: רויטל, רשמית את זה?

11

אלירם אזולאי: קול קורא של משרד ההתיישבות לתשתיות ושמירה על קרקעות 2025. קיבלנו 2,385,000 מיליון שקל. אני מזכיר לכם שב 2024, קיבלנו 1.100 מיליון, הם אמרו לנו שאם אנחנו נצליח לנצל את הכסף הזה כמו שצריך ונוכיח יכולות, אז ב 2025 כשהם יגדילו לנו את התקציב, ואכן התקציב הזה גדל ביותר מפי 2 ללא השתתפות המועצה. קידום תכנון מוסדות חינוך ותבעות. זה, למעשה, מיליון שקל למוסדות החינוך שאנחנו צריכים לקדם תוכניות שלהם עד שיגיעו תקציבים לבינוי כמו, למשל, בית ספר, כמו למשל, הישיבה התיכונית, אולפנה, גני ילדים.

אלינור נחום: אני רוצה לשאול את זה.

אלירם אזולאי: בבקשה.

אלינור נחום: אני אשמח לדעת איך זה הולך להתנהל כל העניין הזה ומה לוחות הזמנים. כי בעצם כל מוסדות החינוך שלנו, היום הבינוי שלהן וההמשך ההלוואות שאנחנו לוקחים נופל על הנושא הזה של התבעות. אז אני חושבת שצריך להבין, וזה משהו ששאלתי כבר, אני לא זוכרת, אולי בספטמבר היה צריך לתת איזושהי תוכנית, לכל הנושא של התבעות, מה קורה ואיך זה מתקדם. עכשיו, לוקחים הלוואה לא קטנה לנושא קידום התבעות.

לילך פסח: זה לא תבעות.

אלירם אזולאי: לא, לא. זה לא תבעות.

אלינור נחום: כתוב שם קידום תבעות

אלירם אזולאי: זה קידום תכנון של המוסדות חינוך עצמם.

יוסף בר חי: תבעות.

אלינור נחום: כתוב קידום תבעות.

אלירם אזולאי: במסגרת תבעות, אבל קידום התכנון הוא למוסדות חינוך.

אלינור נחום: אז הבנתי, נכון.

אלירם אזולאי: בבקשה, לילך

אלינור נחום: מה הזמנים לעניין הזה?

12

לילך פסח: צריך לדייק את זה. בסוף, משרד החינוך, אנחנו מבקשים בקשה להכרה לבינוי של מוסדות חינוך. בתי ספר, הם מוכנים לקדם לנו תכנון. אבל לגני ילדים בכלל לא, וגם לבתי ספר, זה לוקח בערך שנה עד שזה קורה. מה שאנחנו בעצם מבקשים, זה שיהיה לנו בנק, שבו אנחנו יכולים לתכנן את כל גני הילדים שלנו, ואת בתי הספר. כשמדינת ישראל תיתן לנו כסף לבינוי, אנחנו בעצם נחזיר את הכסף בחזרה לתב"ר הזה. הרעיון שלנו שהתב"ר הזה הוא לא יתרוקן לגמרי, אלא יתרוקן ויחזור, יתרוקן והכסף שלו יחזור.

אלינור נחום: ומה עם השטחים החומים? מה קורה איתם?

לילך פסח: מה זאת אומרת?

אלינור נחום: כאילו, אנחנו לוקחים עכשיו הלוואות למוסדות חינוך כי בעצם אין לנו שטחים חומים. עוד פעם, תתקנו אותי. יכול להיות שאני טועה במה שאני אומרת.

אלירם אזולאי: זה לא נכון, זה לא קשור. התכנון הוא תכנון מפורט על השטחים החומים.

אלינור נחום: אין בעיה, בסדר גמור.

דרור דותן: השטחים החומים הם במסגרת תכנון תבעות.

אלינור נחום: מה קורה עם זה?

דרור דותן: כל תב"ע, אנחנו מתעסקים איתם.

אלינור נחום: מה זה אומר, מה הססטוס של זה, חברים.

דרור דותן: אפשר להביא לכאן יום אחד הצגה

אלירם אזולאי: גם אני לומד ספציפית. על שטח חום, ספציפית.

אלינור נחום: מה קורה עם שטח החום לאולפנה? מה קורה עם שטח החום לשיבה? מה קורה עם שטח החום, אני מבין, גם לאור יאיר צריך להיות שם.

דרור דותן: אנחנו, למשל עכשיו, אנחנו בתב"ע של עשהאל, ייצרנו שמה מספיק שטחים חומים כדי שנוכל לקיים שם מוסדות. דרך אגב, איזה מוסד עוד לא נעצנו. רגע, כי בנינו שמה, בניגוד אולי לעבר, כשעשו את התב"ע עכשיו של עשהאל, עשו שם מספיק שטחים חומים, זה גם יישוב שאמור להיות יישוב גדול מאוד בתכנון כבר הקיים אבל בטח העתידי שלו, מספיק שטחים חומים, מספיק בגודל בתוך חשיבה של כיווני תנועה וכל הדברים האלה, כדי שלצורך העניין האולפנה תוכל להתמקם שם.

אלינור נחום: דרור, הכל טוב ויפה, אני לא יודעת,

דרור דותן: אבל זה לא כאן, זה לא קשור לזה. את פותחת נושא אחר שאין לי בעיה, שאין לנו בעיה גם להביא ולהציג אותו כאן, אבל הוא לא הנושא הזה. רגע, דרך אגב, בישיבת ההנהלה שהייתה אמורה להיות ביום ראשון, שמסיבות אישיות לא התקיימה, היינו אמורים להציג שמה בדיוק את התוכנית הזאת. ואין בעיה להביא אותה.

אלינור נחום: אבל נשמע שאין תוכנית, כי אם אנחנו מדברים רגע, רגע, שנייה. יכול להיות שאני, אני אומרת עוד פעם, אני מדברת מדברים שאני לא יודעת, אני אשמח לקבל תשובות. שנייה, שנייה, אני אשמח לקבל תשובות, כי זה משהו ששאלתי עליו בעבר, לדעתי, באחד הפרוטוקולים אפילו כתוב, היה לנו אפילו איזשהו ויכוח כזה, תוך כמה זמן נקבל לוחות זמנים, אתם זוכרים? ואמרתי, אנחנו לא יודעים. בסוף סוכם שתוך חצי שנה אנחנו בעצם נקבל תוכנית איפה הולכים לקום מוסדות החינוך, איך עובדים על התבעות שלהם, איך אנחנו מקדמים אותם. בסוף, זה דבר שתוקע אותנו. ברמה מטרופת.

אלירם אזולאי: שנייה, שנייה, רגע, שנייה. אני יודע, בסדר? ואנחנו עסוקים בזה. ואנחנו לשיבת מליאה הבאה נביא את הסטטוס של חוזי החכירה שיש לנו על מבני הציבור ועל מבני החינוך.

אלינור נחום: ותוכנית

אלירם אזולאי: בוודאי תוכנית. הסטטוס הוא בהתאם לתוכנית.

יש דברים שהם לא סגורים, ועד שהם לא יהיו סגורים, כמו למשל איפה המיקום של הישיבה. איפה המיקום של התלמוד תורה

אלינור נחום: אז למה אנחנו לא מקבלים לוחות זמנים?

אלירם אזולאי: כי עד שלא נגמור לקיים את הדיונים המקצועיים בזה, אנחנו לא נביא החלטה. אנחנו נסיים לקבל את ההחלטות המקצועיות ונביא אותן אבל אין לנו,

אלינור נחום: אבל אין לנו לוחות זמנים.

אלירם אזולאי: אלינור, זה לא משנה כמה פעמים תגידי את זה, אני מסביר לך.

אלינור נחום: אבל זה כן משנה.

אלירם אזולאי: זה לא משנה, אני מסביר לך.

אלינור נחום: זה משנה מהבחינה הזאת, אלירם, שאנחנו כל הזמן דוחים את זה

אלירם אזולאי: אלינור אני רוצה את זה לא פחות ממך, ואני מסביר לך שיש דיונים מקצועיים שאנחנו לא דוחים אותם. יש דיונים מקצועיים שמתקיימים.

אלינור נחום: ומתי מקבלים החלטות?

אלירם אזולאי: ומקבלים החלטות כשמסיימים את הדיונים המקצועיים. הדיון המקצועי הזה היה אמור להיות בהנהלה האחרונה שהתבטלה ביום ראשון. ברגע שיש דיון המקצועי, אנחנו גם נעדין את המליאה ונביא את הדברים שצריכים אישור מליאה. בסדר?, נקודה.

אלינור נחום: אפשר להגיד שתוך חודשיים

אלירם אזולאי: לא, אני לא נוקט פה בלוחות זמנים.

אלינור נחום: אנחנו אף פעם לא מוכנים לנקוט בלוחות זמנים ובינתיים אנחנו לא מקבלים החלטות

אלירם אזולאי: אלינור, הסברתי, זה יגיע.

אלינור נחום: אני הבנתי, אלירם

אלירם אזולאי: יופי, אז את אל תחזרי על זה, תודה.

אלינור נחום: למה אני לא יכולה לחזור על זה?

אלירם אזולאי: כי זה לא משנה שאת תחזרי על זה 200 פעם. הסברתי לך שזה יעלה להנהלה. ויובא למליאה.

אלינור נחום: אבל אני מבקשת שאנחנו ננסה להתכוון לתוך לוחות זמנים. תסתכל גם בפרוטוקול.

אלירם אזולאי: אני אומר לך שאנחנו רוצים את זה. לא פחות ממך. אני מבין את הרצון שלך, אז תודה.

אלינור נחום: אני מאמינה לך, אבל בסוף אם אין לנו מספיק

אלירם אזולאי: נקודה ברורה. שימי נקודה, תודה.

אלינור נחום: למה אני צריכה לשים נקודה כי אמרתי לך,

אלירם אזולאי: הסברתי לך מה אנחנו עושים, מה התהליך ומתי נביא את זה להחלטה.

אלינור נחום: אבל לא, אני לא קיבלתי תשובה מתי אנחנו מקבלים את,

אלירם אזולאי: אחרי דיון הנהלה שהיה אמור להיות ביום ראשון, יהיה דיון הנהלה.

אלינור נחום: אז אני אומרת, תוך חודשיים נוכל לקבל את זה

אלירם אזולאי: אני מקווה שכן. אני אומר לך, אחרי שיהיה דיון הנהלה, אנחנו נביא את זה למליאה

אלינור נחום: אוקיי, זה אומר שפחות או יותר במסגרת חודשיים, זה הגיוני.

אלירם אזולאי: בעזרת השם. בעזרת השם. שיפוצים של גני ילדים במעון. יש לנו גני ילדים ישנים במעון שאנחנו לא יכולים לקבל תקציב ממשרד החינוך לשפץ אותם, כיוון שהם לא ישנים מספיק.

מצד שני, הם ישנים מספיק כדי שנצטרך לשפץ אותם. אנחנו לא יכולים לקחת את הכסף הזה מקרן מבני ציבור כיוון שלשיפוצים אי אפשר לקחת על פי כללי משרד הפנים את הכסף מקרן מבני ציבור לשיפוצים ולכן אנחנו נדרשים לקחת הלוואה של 800 אלף שקל על מנת לשפץ את שני גני הילדים האלה. שתי כיתות גן בעשהאל, אנחנו מקדמים, כיוון שבעשהאל יש לנו היום ארבע כיתות גן שנמצאות במצב לא טוב, במבנים יבילים, אנחנו רוצים לקדם כמה שיותר מהר, בעזרת השם, חלק מהם כבר לספטמבר הקרוב, כיתות גן. ולכן אנחנו מבקשים לקדם הלוואה של 3 מיליון שקל, על מנת לקדם את ההקמה של שתי כיתות גן בעשהאל יש לנו כיתות גן נוספת.

אלקנה נווה: זה יהיה יביל?

אלירם אזולאי: לא, לא, זה יהיה קבע. זה יהיה גני קבע, לא גנים יבילים. בנוסף לזה, שנייה, בנוסף לזה, כיוון שלעשהאל עדיין אין תב"ע ואין שטח חום ואין חוזה חכירה. אי אפשר להגיש את זה עדיין. הכיתות האלה מתווספות לכיתה נוספת שבעזרת השם אנחנו מקבלים מנגב גליל ותוצב שם במהלך החודשים הקרובים.

עוז הורוביץ: לגבי גליל זה לא 2 מבנים, זה מבנים של 4 כיתות, כל אחת בממ"ד ליד?

אלירם אזולאי: לא, זה לא 4 כיתות. זה ישמש גם כגנים. ויש שם ממ"ד וזה לא ארבע. אוקי? אנחנו צריכים בסך הכל ארבע כיתות גן שיהיו, כרגע אנחנו מקדמים שתיים שהן הגני קבע. בסוסייה יש לנו גנים שאנחנו משמישים גם גנים שהיו פעם

דרור דותן: רק שבעתיד, בעזרת השם, שיהיה להם קרן מבנה ציבור, כמובן שאנחנו, אנחנו נפעל לקבל את משרד החינוך ואת המצינוג מקרן מבני הציבור. כרגע אין.

אלקנה נווה: עכשיו כשהם עשו שם את הבנייה והם הוציאו היתרים, לא?

אלירם אזולאי: לא.

אלקנה נווה: הם לא הוציאו היתרים? לא.

אלירם אזולאי: אי אפשר להוציא היתרים בלי תב"ע בתוקף.

אלקנה נווה: לא אחלה, רק שאלתי.

אלירם אזולאי: לגבי הגנים

מיכאל הראל: אפשר להוציא היתרים ראשונים אבל אלירם, לא?

אלירם אזולאי: נו מיקי. אני מבקש ממך

מיכאל הראל: שנייה, לא הוציאו היתרים ראשונים בשכונות בהר, בעבר?

לילך פסח: בעשהאל לא הוצאנו

מיכאל הראל: יונתן היה מוציא כל הזמן היתרים ראשונים, השכונה במעון, שהיום יש בה 20 בתים. עם היתר ראשוני, למה לא?

אלירם אזולאי: הבעיה שלנו היא לא היתר ראשון. בהגשה למשרד החינוך מה שאתה צריך זה מסמכי קרקע. אתה צריך תב"ע בתוקף וחווה חכירה.

מיכאל הראל: סליחה, אם זה מבנה חינוך אז סליחה ש,

אלירם אזולאי: יפעת סולומון, אני רוצה בבקשה שתפרטי לגבי הנושא של השמשת הגנים בסוסיה.

17

יפעת סולומון: בסוסיה אנחנו נערכים לשני גנים. גן אחד בהתאם לגידול טבעי של היישוב, גן רביעי בעזרת השם, זה גן אחד. והגן השני זה גן שאנחנו מקימים אותו שהוא נקרא גן ייחודי, גן מדעים שבעצם אליו יגיעו כל פעם כל יום, מגן אחר, זה מרכז העשרה, מרכז מדעים לגנים. אנחנו גם היינו בסיוורים ברשויות אחרות, גם אנחנו נערכים לזה עכשיו מבחינת בינוי והתאמה של המבנה למקום. אנחנו לא בונים מבנה חדש, אנחנו משתמשים בעצם במבנה הימני יותר

אלירם אזולאי: מי שמכיר את המרפד הישן שם בסוסיה,

יפעת סולומון: כי בעצם החטיבה יוצאת משם, אנחנו עושים איזושהי ראורגניזציה חדשה במבנים ואז המבנה שהיה המרפד, אנחנו בעצם מתאימים אותו עבור שני גנים.

אלירם אזולאי: תודה. את האולפנה אנחנו בעזרת השם צריכים להיערך לקראת ספטמבר הקרוב גם את האולפנה וגם את אור יאיר. ולכן יש לנו פה שני תברים על 2.6 מיליון שקל ועל 2.5 מיליון שקל להרחבה של שני המוסדות האלה.

לילך פסח: עשינו תוכנית בינוי כדי שיהיה מקום.

אלירם אזולאי: יש לנו כבר תוכנית

לילך פסח: באולפנה אנחנו עושים בדיוק את אותה הרחבה כמו שנה שעברה, אז זה בעצם בשתי קומות. וגם בתלמוד תורה אנחנו עושים בקומות מעבר לכיתות הקיימות.

אורי הורוביץ: אני מזכיר שפעם שעברה, שנה שעברה, סוף פני ספטמבר דיברנו וראינו שחלק מהכסף הולך לכל מיני גדרות ודברים כאלה כדי שאפשר, תשתיות כדי זה, והסובה וכל מיני כאלה. השאלה אם פה אנחנו

לילך פסח: לא, פה זה רק עבור המבנים, כאילו, קירות תמך ומה שצריך כדי, כדי שצריך, בוודאי, כן.

אורי הורוביץ: השאלה באיזה אחוז?

לילך פסח: לא הצלחתי להבין למה זה רלוונטי.

אורי הורוביץ: כי בסוף, אנחנו בסוף משקיעים כדי, אנחנו שמים טלאי על טלאי, אנחנו שמים יביל על יביל על יביל ובסוף כשחייבים להתרחב חייבים לעשות קירות תמך, קירות תמך זה הרבה מאוד כסף שאנחנו לא נשתמש בזה בעתיד.

לילך פסח: מה ההצעה?

אורי הורוביץ: את היבילים אפשר להזיז.

לילך פסח: אבל מה החלופה?

אלירם אזולאי: אני רוצה להגיד לכם משהו לגבי האולפנה.

אורי הורוביץ: אני אומר לך, סליחה, אני חוזר, אתה לא צריך להסביר לי.

אלירם אזולאי: לא, אני כן רוצה להסביר לגבי האולפנה, ואור יאיר כמבני חינוך. המבנים האלה הם מבנים והמתחם הזה שישאר לעד בבעלות המועצה. מה יהיה בו

אורי הורוביץ: אלירם, שניה, שנה שעברה, בזמן הזה, המופע הזה של ההלוואה, אני מזכיר לך, של ה 9.2, אמרת 9.3, לא זוכר, הבאתם, לילך פסח הציגה בדיוק מזווינות שונות, אם אתה זוכר, היה פה כמה תמונות, איפה יהיה וכולי וכולי.

לילך פסח: יש מצגת כזאת אלירם, אתה יכול לפתוח את המצגת.

אלירם אזולאי: את יכולה להביא את זה, אפשר להציג את זה אחר כך, אה, יש פה מצגת?

לילך פסח: כן.

דרור דותן: אורי הורוביץ, אז למה לא אמרת בהתחלה?

אלירם אזולאי: הנה.

דרור דותן: השאלה שלך שאלה טובה,

דרור דותן: השאלה שלך שאלה טובה כי יש לזה שקף.

אלירם אזולאי: את רוצה, לילך, לכי לשם רגע, תסבירי את ה, איפה, זו התוספת של התלמוד תורה?

לילך פסח: לא, זה התוספת של עשהאל. רגע, אנחנו לא רואים. זה הגנים בסוסיה.

דרור דותן: תתחילי מההתחלה, יאללה, מההתחלה, בבקשה. 7 מיליון. לא, זה כבר תב"ר שאישרתם, על הישיבה התיכונית.

לילך פסח: הישיבה התיכונית, אושרה גם.

דרור דותן: רק כדי שתראו את ההתקדמות של התכנון ומה שתוכנן. רק שתכיר.

לילך פסח: המטרה שלנו כרגע היא להציג לכם את כל הפרויקטים שיש לנו בקיץ הקרוב. חלק מהם באמת תב"רים שכבר אושרו במליאות הקודמות, חלק תב"רים שיעלו היום, אבל קצת לעשות לכם סדר ושתבינו לקראת מה אנחנו הולכים. אז הפרויקט הראשון שיש לנו זה הקמת הישיבה במיתרים. בעצם, אנחנו מתכננים גם כביש גישה וגם חניות. זה המתחם שאנחנו הולכים להקים בקיץ הקרוב. יש פה גם גישה בחזרה רגלית לאולם הספורט ובעצם למרכז המועצה. המתחם הזה מיועד לשנתיים הקרובות, ואחריו כבר אנחנו מתכננים את ההרחבה העתידית. אבל, במסגרת התכנון, שמנו גם את שלב ב' של בינוי הקבע, שנושק לבינוי הזמני, שנוכל להשתמש בעצם גם בבינוי הזמני שהיום אנחנו משקיעים בו, לטובת המוסד הקיים. כל השטח הזה נמצא על אדמות מדינה, לא בתוך תב"ע בתוקף. בימים אלה חלי"פ מתכננים את התב"ע של אזור תעשייה מיתרים, וכל השטח הזה הוא יהיה שטח חום. ואנחנו בעצם עושים את העבודה על בית הספר, במקביל לתכנון התבועי, כדי לוודא כביש הגישה יהיה בסוף מאושר גם את הבית והכל יסתכרן ואנחנו לא ניתקע בדרך. תעצרו אותי כשיש שאלות.

מלמד ידידיה: למה צריך לגשת כדורסל אם יש את האולם?

לילך פסח: לא, בסוף אנחנו מדברים על זה.

דורו דותן: זה לא מגרש כדורסל. פה זה מצוין כמגרש כדורסל, הכוונה היא לרחבת פעילות.

לילך פסח: בסדר? לא יוקם שם מגרש עם דשא.

דורו דותן: אתה צודק. זה רק מה שנקרא, שפה משותפת של שרטוט.

אלירם אזולאי: מה שיכול להיות שכן נעשה, יש שמה שטח ליד, שיכול להיות שנפנה ממנו חלק מהחומר. אין פה. ונצל את זה לאיזה משהו לכדורגל.

אלקנה נווה: לילך פסח, אבל חניות יש בשפע פה, אז למה אנחנו צריכים לבנות עוד חניות?

דורו דותן: התלמידים צריכים לרדת ליד המוסד.

לילך פסח: גם המורים.

אלקנה נווה: כל השיח פה היה, שמיתרים. אני רואה פה מפרץ אוטובוסים. נו? רגע, עצור. שהציגו לנו את זה שהישיבה התיכונית עוברת למיתרים. האמירה הייתה, ותפתחו את הפרוטוקול. שיש פה הרבה דברים שכבר קיימים ויחסוך לנו כסף, כמו אולם ספורט, כמו מסוף אוטובוסים, כמו חניות עכשיו אני רואה שעושים עוד

אלירם אזולאי: מסוף אוטובוסים של תחבורה ציבורית, שילד שקם ב-9 וחצי יכול להגיע לפה ויותר קל לו להגיע לכאן מאשר להגיע למקום אחר. החניות פה הן חניות מחויבות כדי להביא לכאן אוטובוסים ובכל מקרה המתחם הזה, אנחנו כבר רואים אותו כחלק ממתחם הקבע. זה לא המתחם הזמני שאחרי זה אנחנו, מבחינתנו, הכסף הזה מה שנקרא הלך, אלא מה שאנחנו מפתחים פה הוא חלק ממתחם הקבע. אין דבר כזה מוסד חינוכי שאין בו כלום. זה לא חניות ברמה, שאי אפשר להשתמש גם בחניות של מחסני השוק, מהצד השני. אנחנו בונים גם על החניות ההן. אבל לצורך העניין, אלו חניות שמחויבות כרגע. כדי לפחות להביא לפה את הילדים באוטובוסים וחניות מינימליות שצריכים פה לצוות.

לילך פסח: אני רק אוסיף על כאן, שבסוף כשאתה מקבל בינוי קבע ממוסד החינוך הם לא ממנים לך לא כביש, לא חניות, לא מסוף אוטובוסים. שכל זה, בכל מקרה, הרשות תצטרך לממן. אז היא מממנת את זה היום, ולא עוד שלוש שנים. תודה רבה. תודה לכם. אבל צריכה לדבר יותר בקול, כי זה לא יישמע בהקלטה

שני אדלר: אני אוסיף שבמסגרת תכנון התבע, כשאתה צובע שטח כשטח חוס, כמבנה ציבור, אתה חייב להראות חניות. ולהראות חניות, ומסוף אוטובוסים, כי אחרת זה לא יעבור תבעית

אלירם אזולאי: תודה. הלאה.

לילך פסח: הבא בתור. מתחם מוסדות חינוך בעשהאל. אז בעצם אנחנו לקחנו את השטח החוס בעשהאל שנמצא כאן, ועשינו לו תוכנית בינוי שמשבצת את כל מוסדות החינוך שהיישוב עצמו צריך, קרי מעונות וגני ילדים. רק לסבר את האוזן, בעשהאל צריך 6 כיתות מעון ו-5 כיתות גן

אלירם אזולאי: אני רק אגיד רגע בעניין הזה, שכן חשוב שתכירו, שהיה לנו פה איזושהו דיון, מאוד ארוך בעניין הזה וקיבלנו החלטה שכיוון שאנחנו רוצים להוביל את היישוב לקבע ולא להוסיף זמני על זמני גם בהיבטי ההוצאות וגם בהיבטי התפיסה שאנשים יבינו שהולכים לקבע, לכן אמרנו, בואו נקדם את מוסדות החינוך עוד לפני שאנחנו מקבלים את זה ממשרד החינוך, כדי שנוכל לסמן לכולם את הדרך. אנחנו נהיה הראשונים שנמצאים שם עם מוסדות החינוך ובעזרת השם, בעזרת השם בלי נדר, כשהתוכנית הזאת תצליח, אז בספטמבר הקרוב, כבר יהיו לנו שם כמה גנים ראשונים שהם גני קבע בעשהאל.

עוז הורוביץ: אלירם, זה מתווסף לנגב גליל?

יפעת סולומון: מתווסף.

אלירם אזולאי: מתווסף, הוא גם פה.

עוז הורוביץ: רגע, נגב גליל זמני, הוא זמני

אלירם אזולאי: הוא נייד הוא לא זמני.

עוז הורוביץ: כלומר, הוא משולב פה?

אלירם אזולאי: כן, חלק מהמתחם. אנחנו בונים פה אשכול חינוך בתוך עשהאל

עוז הורוביץ: אבל יש פה עלות 150, מיליון וחצי לכל גן. יש עוד את ה-200-150 של נגב גליל שמשולב פה בתוך המתחם.

אורי הורוביץ: זה הזמן שלך להשפיע.

אלירם אזולאי: לילך פסח, בבקשה.

יוסף בר חי: רגע, זה מיליון וחצי כפול 11.

לילך פסח: מעון שלוש כיתות

אלירס אזולאי: חבר'ה, תנו לה להסביר.

לילך פסח: מעון של שלוש כיתות, האומדן עלות שלו מתקרב ל-4 מיליון שקלים.

יוסף בר חי: כמה סך הכל?

לילך פסח: 8 מיליון שקלים עבור שתי המעונות, ועוד מיליון וחצי כפול חמש.

מלמד ידידיה: 7 וחצי ועוד 8, 15 וחצי נ.

בר חי יוסף: אבל זה לא הכל.

לילך פסח: מה שאומר שעשהאל צריכים, לבנות הרבה קבע,

דור דותן: שתהיה להם קרן מבנה גדולה ולקבל כסף ממשד החינוך לבניית הגנים. אבל זה יהיה אחרי אישור התביע. כרגע אנחנו מקדמים לפני התביע. אנחנו עובדים על זה שנקבל הכרה.

מלמד ידידיה: יש להם הכרה בצורך כבר במשרד הפנים?

לילך פסח: לא, עד היום לא יכולנו להגיש בקשה להכרה בצורך בעשהאל, בגלל שהתביע שלהם לא התקדמה. נכון, ישבנו במשרד החינוך, הסברנו להם שהתביע של עשהאל כבר אושרה להפקדה. ולכן בבקשות להכרה בצורך שצריך להגיש השנה עד הראשון לרביעי, אנחנו הולכים להגיש עבור עשהאל ארבע כיתות גן ועבור אביגיל שתי כיתות גן.

מלמד ידידיה: והדיון יתקיים בנובמבר אחרי שהממשלה תהיה באוויר? אני שואל שאלה, אם יש דרך לטפל בדברים כאלה או לא

לילך פסח: הדיון במשרד החינוך הוא דיון מקצועי שמתבסס על, כמה היתרים אתה מוציא ומה האכלוס שלך, בעשהאל ובאביגיל אין שאלה אם אנחנו זכאים כי הגנים האלה כבר קיימים. זאת אומרת, ודאי שנקבל הכרה בצורך. אנחנו נצטרך להציג מסמכי קרקע, אנחנו לא נוכל להציג אותם. לכן ביקשנו, כסף לתכנן את הגנים לפני שאנחנו מקבלים את הפרוגרמה ממשד החינוך ונתכנן אותם על בסיס הפרוגרמה הסטנדרטית. נגיש מסמכי קרקע ונוכל ישר לצאת לבינוי.

השמשות גנים בסוסיה. אז יפעת סולומון דיברה על זה. בעצם, זה הבית ספר בסוסיה. כאן יש לנו מבנה שבזמנו הוא המרפד של בית הספר, אבל בזמנו הוא נבנה עבור כיתות גן. הוא מיועד להיות שתי כיתות גן, ואנחנו עושים לו התאמה. יפעת סולומון דיברה על זה, אז נראה לי שאין צורך. גני מעון, אלירס דיבר על זה, חלק מתוכנית תלת שנתית שלנו גם עבור גנים בסוסיה, גם עבור גנים ביתיר. ואדורה שיופיע פה כי קיבלנו תקציב ממשרד החינוך ולכן אנחנו כבר הולכים לבצע אותו גם השנה. קידמנו את מעון על פני שאר כי בעצם במעון יש לנו גם בעיה קונסטרוקטיבית בגן, יש קצת שקיעה של היסוד, היא אמנם לא מסכנת את המבנה אבל אנחנו כל פעם מתמודדים עם נזקים בקירות ולכן החלטנו לבצע אותו כשלב ראשון. הרחבה של האולפנה. זאת ההרחבה שביצענו בקיץ הקודם, וממש צמוד אליה אנחנו הולכים לבצע את ההרחבה הקיץ הזה. בדיוק אותו דבר פה ביצענו 4 כיתות שהן 2 אחת על השנייה. אנחנו מבצעים את אותו דבר גם כאן. בתוכנית יש עוד 4 כיתות לעתיד. במידה ובאמת נצטרך, אם יפעת סולומון תגיד. יפעת סולומון, זה השלב שלך כשאת מדברת על הצורך. למה צריך להוסיף עוד ארבע כיתות או שאין צורך. תלמוד תורה, זה תלמוד התורה הקיים היום. אנחנו בעצם מוסיפים פה עוד ארבע כיתות, ששתיים מתוכם הן כיתות לימוד, ושתיים הם בעצם חלל אחד גדול עבור בית מדרש, כי בעצם, תלמוד תורה גדל, הילדים שם כבר ז' ח' למיטב ידיעתי. השיפוף באדורה, שוב, זה חלק מהתוכנית שלנו לשיפוף גנים ישנים. קיבלנו ממשרד החינוך, וזה כבר עלה פה במליאה הקודמת לדעתי, 145 אלף שקל. מחידוש מבנים עבור השיפוף. עשינו שם סיור והבנו שזה לא מספיק, ואנחנו באמת צופים שזה יעלה 400 אלף שקל, אז אנחנו מגדילים את זה כדי בפעם אחת לעשות שיפוף שהוא משמעותי ויאפשר שימוש נאות בגן.

דורו דותן: צריך לומר שזה גם חלק מאותה תוכנית שבנינו ללא סיוע של משרד החינוך כי אנחנו מאוד מאוד מתקשים לקבל מהם תקציבים לגנים האלה, לשיפוצי גנים. וברוך השם קיבלנו. זאת אומרת, במקום שנשים 400 אלף שקל, אנחנו כבר 145 גייסנו ממשרד החינוך.

לילך פסח: חידוש מבנים של בית ספר סוסיה, אז אנחנו קיבלנו ממשרד החינוך בית ספר סוסיה הוא בית ספר ישן. ביקשנו 2 מיליון שקלים, קיבלנו 1,116,000 שקל. זה היה המקסימום שאפשר לבקש. אנחנו במבנה המרכזי הולכים לשפץ, אנחנו הולכים לשפץ את החלק של המנהלה, מטבחון, חדר מנהלת ואת כל תאי השירותים שנמצאים שם. תאי שירותים של תלמידים, שאם יש לכם ילדים שלומדים שם, תלכו לראות, זוועה. אז אנחנו הולכים לשפץ את הכל, להחליף את הכל לטרספוט, שיעמוד בתקנים ויהיה גם בטיחותי, גם נעים. פה אנחנו בונים, התכנון שלנו מקווים שלא יהיה, כאילו כאן, התכנון שלנו, שלא יהיה מאצינג, אנחנו התאמנו את הפרויקט לתקציב שקיבלנו ממשרד החינוך. בינוי קבע לישיבה בעתניאל, זה תב"ר שקיים פה ממזמן. אנחנו, בעצם, הולכים להתאים את התוכניות לבינוי של 6 כיתות. ולא 12. אם אתם רואים פה, יש פה תוכנית הצל, שאנחנו עכשיו בעצם מתאימים את כל היועצים לבינוי רק של 6 כיתות ב3 קומות.

אנחנו צריכים לטובת זה להתאים גם את המבנה הזמני. בית מדרש נדרש בשתי כיתות, זה מה שנדרש לנו להעתיק ולייצר להם בית ספר שיחיה לצד בינוי הקבע. אנחנו, זהו.

יוסף בר חי: זה תב"ר שעלה כבר?

אלירם אזולאי: זה תב"ר מאושר, כן.

יוסף בר חי: העתקה עלתה כבר?

אלירם אזולאי: גם החטיבה וגם הישיבה. זה ארבע כיתות לישיבה ועוד שתי כיתות לחטיבה.

לילך פסח: העתקה לא עלתה כי לא בנינו עדיין כמה זה יעלה ואנחנו נבצע את זה כחלק מהפרויקט של הבינוי.

אלירם אזולאי: אנחנו עוד נדבר על ההרשאה הזאת בסוף המליאה.

לילך פסח: כחלק מהפרויקט של הבינוי אנחנו גם נעשה את ההתאמות הנדרשות בשטח.

יוסף בר חי: אז זה ייכנס ב-8.2?

24

לילך פסח: אם נצטרך מאצ'ינג אז המאצ'ינג הוא כבר הוכרע שהוא על הישיבה, על העמותה כאילו. 6 כיתות.

אלירם אזולאי: בסדר, תודה, תודה לילך. זה מה שמשרד החינוך תקצב כרגע וזה מה שאישרנו במליאה.

לילך פסח: לא זוכרת, לא, לא, אולי אני טועה.

קובי בן גרא: ההרשאה זה 8 וחצי מיליון שבשלב ראשון הולך להיות גם שלב ב', כאילו, אתה טכנית אישרת להם 20 מיליון. וזה עוד מעט יגיע. פשוט ספציפית עכשיו לא כאן.

אלירם אזולאי: בעזרת השם.

קובי בן גרא: צריך להגיד את האמת על השולחן.

אלירם אזולאי: בעזרת השם, אנחנו מקווים שהם יגיעו לשם ויגדלו כמו כולם. יש לנו עוד משהו מבחינת תב"רים?

לילך פסח: יש פה תב"ר של בית כנסת, בבית יתיר, שהוא לא של חינוך ולא הופיע במצגת שלי. זה 2288.

אלירם אזולאי: זה תב"ר של 900 אלף שקל מקרן מבני ציבור בית יתיר. החלטה של הוועדה הקודמת שהתקבלה כבר ב-2024. זה בית כנסת בית יתיר.

דרור דותן: עכשיו הגיע הכסף שלהם מזה שהם קיבלו היתרי בנייה ואנחנו יכולים לממש אותו.

אלירם אזולאי: כן. בסנסנה יש לנו מעון יום שסיימנו, ואנחנו ממש בימים האלה לקראת מסירה

יוסף בר חי: אם זה אושר 24' למה צריך עוד אישור?

דרור דותן: לא, זה לא אושר כתב"ר כי לא הבאנו תב"ר כי עוד לא היה כסף בקרן. זה אושר בוועדה. עכשיו, זה אושר, יש החלטה.

קובי בן גרא: זה אושר בתב"ר.

אלירם אזולאי: זה לא אושר בתב"ר.

דרור דותן: אני לא זוכר שראיתי אותו. יכול להיות, אבל לא משנה. עכשיו יש כסף, בסדר? בקרן.

אלירם אזולאי: בסנסנה יש לנו מעון יום שאנחנו לקראת מסירה שלו, המעון יום עולה סך הכל 4,576,000 מיליון שקל. ועם זה, בעזרת השם, אנחנו מסיימים את הפרויקט. יש שמה ממשד הרווחה 3,338,000 מיליון ועוד 1,188,000 מיליון מקרן מבני ציבור סנסנה. בעתניאל ובטנא עומרים אנחנו בונים מכלול כניסה בדומה למה שאנחנו עושים בתלם מורידים את השער למטה מפצלים את זה לשני נתיבים. יש שם מיליון שקל של משרד הביטחון ועוד 300 אלף שקל כל יישוב משתתף. יש לנו את המיתר.

אלקנה נווה: איך בחרו לאיזה יישוב זה מגיע?

אלירם אזולאי: זה לפי משרד הביטחון. זה תב"רים של משרד הביטחון, לפי הגשה שלנו, אנחנו מגישים את היישובים. מה שהם מתקצבים, אנחנו עושים. יכולנו לעשות גם את הפרויקט במיליון אבל הוא היה עם כל מיני חוסרים לכן ישבנו עם היישובים והיישובים למעשה משלימים את מה שאנחנו צריכים כדי לעשות את זה כמו שצריך עם שירותים. שזה יהיה באמת גמור כמו שצריך. יש את המיתר, שזה למעשה המסגרת שאנחנו פותחים כאן, בעזרת השם, בעוד חודש? עוד כמה זמן? היינו אמורים לפתוח אותה עכשיו, היא תיפתח, בעזרת השם, אני מקווה, בקרוב. הצטיידות בפיתוח

המיתר שנמצא בסוסיה 250 אלף שקל, למעשה אנחנו מוסיפים עוד 100 אלף שקל הלוואה כדי להכין את המקום לפעילות.

דרור דותן: 150 כבר קיבלנו ממשרד הרווחה.

אלירס אזולאי: כן. ושיפוץ גן ילדים באדורה שלילך דיברה עליו. זה אלה התברים.

קובי בן גרא: יש לנו כמה הערות כוועדת כספים, זה משפט שאני הולך להגיד אותו בפעם האחרונה. לגבי הלוואות ממש ממש ממונחים. אישרנו הלוואות בגובה של 20 מיליון בשלושת החודשים האחרונים. הדבר הזה הולך להביא אותנו לעומס מלוות של סדר גודל של 30 אחוז שכל הרשויות שדומות לנו הן 20 אחוז ומטה. בסדר? יש 20 אחוז מטה בנימין, 7 אחוזים שומרון וכולי. אנחנו כאילו נכנסים פה לקרחנה וצריך לדעת את זה. כאילו אנחנו הולכים לאשר פה משהו שהולך להתחיל לסבך את המועצה כלכלית. עכשיו יש כמה נקודות. אחד לגבי ההיטל מבני ציבור, היום בקופה של ההיטל מבני ציבור יש שם שני מיליון שקלים שהם חופשיים להוציא את השני מיליון 300 שרוצים להעביר עכשיו לשוטף. יש שני מיליון שקלים שהם עדיין חופשיים. אנחנו כוועדה אמרנו שעדיף להשתמש בכסף הזה כרגע כדי להקל את העומס עם הלוואות, שיהיו לנו פחות הלוואות לקחת. כשהיישובים יצטרכו כסף, המועצה תיקח הלוואות.

26 **אורי הורוביץ:** זה להוריד את עומס המלוות ב-2 מיליון שקלים, זה מאוד משמעותי מבחינת הריביות.

דרור דותן: זה משהו אפשרי?

קובי בן גרא: זו נקודה אחת.

אלירס אזולאי: רונן כהן, דנתם על זה אתמול?

דרור דותן: כן, הוא כתב את זה.

אריאל שרגא: אפשר גם לדחות שיפוצים, לא יכולים לשפץ השנה.

דרור דותן: הצגנו שמה שאנחנו לא משפצים השנה

אריאל שרגא: זו בחירה בוא תראה את הגן בנגוהות, נו באמת.

דרור דותן: נו, אז מה? כבר שהגן הזה בנגוהות הוא ככה אז אנחנו לא נכון גם לשפץ את הקיים?

שמעיה אסולין: אדורה מחכה לשיפוץ הזה קרוב לארבע שנים בגלל מעון

אלקנה נווה: במעון יש

קובי בן גרא: תב"ר של יתיר אושר

דורו דותן: אבל יכול להיות שהוא לא אושר במשרד הפנים כי לא היה כסף בקרן.

קובי בן גרא: עכשיו, שנייה, שנייה. לא, סתם חשבתי להראות לו את זה. עוד נקודה שדיברנו עליה. כדי לאשר כזו כמות של הלוואות, חייב להיות מצד זה חיסכון בהוצאות בשוטף. אנחנו הולכים לקראת החזר מימון של הוצאות הרבה יותר גבוה, וצריך להראות כנגד זה כי כרגע כל הפרויקטים האלה מובטח בתקציב שיש שם חלק מזה תרומות, חלק השתתפות, חלק נצליח להשיג מפה משם. כרגע כל מה שמבוקש פה זה כאילו לא השגנו שום דבר. אתה חייב להיות כנגד זה.

אלירס אזולאי: . אני לא זוכר, קובי, שהתחייבנו על תרומות לחינוך, למבני גנים, לשיפוצים.

קובי בן גרא: זה מופיע בתקציב, אתה תראה את זה שם.

אורי הורוביץ: תפתח את התקציב, אתה תראה. בוועדת הכספים אנחנו עושים בדיקות מאוד מעמיקות. וכולי וסיימנו פה 250 אלף תרומות. זה היה בשביל להסתדר את התקציב, אנחנו מבינים את זה. בסוף, כרגע אין תרומות ויכול להיות שיהיו. אנחנו לא אומרים לא לאשר את התב"ר ועוד מעט נשמע את הסוף, אנחנו ממליצים כן, אבל א', לקחת כמה שאפשר מתוך הקרן מבני ציבור, ורק אם יישובים ירצו אז לחזור לפה ולבקש הלוואה נוספת להגדיל את העומס של ההלוואות. והדבר השני זה כמובן להמשיך וללחוץ כדי להביא מקורות חיצוניים שזה גם אתה וגם תרומות. אנחנו הרי לא רוצים להעמיס על המועצה לעבור את ה-30 אחוז הלוואות

אלירס אזולאי: אנחנו לא מגיעים ל-30 אחוז.

רונן כהן: אני תכף אגיד לכם, עשיתי בדיקה.

אורי הורוביץ: רגע, רגע, סיים, סיים, קובי בן גרא, סיים

קובי בן גרא: לא, זהו, ואתה חסר לך עוד דבר, לחסוך עכשיו חצי מיליון בשוטף בערך של לקצץ את זה שם, כדי שנוכל לעמוד בהחזרי מימון לשנת 26', לכל השנים שאנחנו נהיה פה במליאה

אורי הורוביץ: רונן כהן, על כמה אנחנו עומדים?

קובי בן גרא: אני עשיתי כזה מלמעלה.

רונן כהן: טוב. לגבי עומס מלוות אנחנו עומדים היום על כ-21 אחוז, זה בערך. כאילו זה די מדויק אבל לא סופי, בסוף השנה של 26, אנחנו נהיה באזור ה-27 אחוז.

אורי הורוביץ: 27 חברה זה 30 אחוז

קובי בן גרא: כש-26, 27 זה גבוה/נמוך, ביחס לרשויות אחרות? מה שאתה מכיר.

רונן כהן: רגע, רגע אחד. יש, יש,

קובי בן גרא: שמעיה הסתבכנו פה על הרבה פחות. חבל.

אורי הורוביץ: אנחנו בתוך גבול המותר.

רונן כהן: אין מותר ואסור. אפשר להגיע גם ל-50 אחוז, 30 אחוז, זה נורמה. גם לפני שש שבע שנים שהיינו בתוכנית התייעלות, כשעברנו לא,

אורי הורוביץ: אתה רוצה לחזור לתאריכים שהזכרת.

אלקנה נווה: גם אחרי שהיינו בתפקיד התייעלות, הגענו ל-30 אחוז, ממש לא ירדנו.

רונן כהן: לגבי תוכנית הפיתוח, כמו שהראיתי לכם, כל התב"רים פה הופיעו בספר התקציב בתוכנית הפיתוח. זה נכון שבסעיף אחד חשבנו שיש מעל וחצי מיליון שקל ושמטוך זה 240 אלף שקל יהיה בתרומה, לא הושגה התרומה, לוקחים את הכול בהלוואה. חוץ מזה

אורי הורוביץ: לא, יש כמה סעיפים

רונן כהן: למה, אני אומר, אני הסתכלתי על זה חבר'ה. הכול מופיע שם בהלוואה, ההלוואות כולן. כל פרויקט שאנחנו מציעים פה לאישור, הוא מופיע בספר התקציב כתוכנית, כוללנית, לא עשינו שם עוד עבודה על הפירוט.

אלירם אזולאי: פעם ראשונה שהבאנו בתקציב גם את תוכנית הפיתוח.

רונן כהן: תוכנית הפיתוח, אנחנו עוד מתיישרים. עכשיו השנה, לגבי החזר הלוואות, גם החזר הלוואות נלקח בתקציב של השנה. זאת אומרת, אם זה יהיה, בהנחה שניקח את ההלוואה, שנתחיל להעביר את ההלוואה בפועל, בחודש ספטמבר, בערך בחודש, אם ניקח עכשיו נאשר.

נדחה אותם, אנחנו לא צריכים את הכסף במזומן מיידית, אז אם נגדיל, נגדיל. אבל אם לא נגדיל, נקבל את ההלוואה בחודש אוגוסט או ספטמבר, נתחיל להחזיר, סליחה, אם נקבל ביולי נתחיל להחזיר באוגוסט, אולי בספטמבר או בחודש גרייס, זה מתקצב בתוך התקציב.

קובי בן גרא: צריך להיות פה למיליון תרומות, זה הדף שאתה הכנת. זה מיליון שקל הכנסות מבחוץ. לא, אבל גם לא אמרתי לך, הוועדה ממליצה לאשר את התב"רים אבל אנחנו גם מתריעים פה שאנחנו בדרך לבאלגן. בסדר? שלא תבואו וזה, תגידו, יש באלגן.

דרור דותן: קובי, קודם כל אני אומר, אנחנו הצגנו את הדברים. מה שרוני כהן אומר, עשינו על זה גם חשבון בתוך השוטף, בהחזר ההלוואות שלנו בשוטף 26, לפי התוכנית שרוני שם, ועל זה אנחנו נמשיך לעקוב שאנחנו לא לוקחים את ההלוואה מחר בבוקר. זה ייקח עוד איזה חודש חודשיים עד שמשרד הפנים יאשר אותם. כשנצטרך להתחיל לשלם לספקים פחות או יותר איפשהו ביולי אוגוסט, לפי זה נתחיל לקחת ככה שבסוף, ההלוואות האלה הם לא יפלו כהלוואה קומפלט על החזר הלוואות על 26' וכנגד זה שמנו את החזר ההלוואות.

קובי בן גרא: דרור, אני מסכים איתך שזה היה בתוכנית, אני לא אומר שזה לא היה בתוכנית.

קובי בן גרא: שורה תחתונה ממליצים, רגע. בסדר? ולכן אני לא חושב שזה

29

דרור דותן: בסדר והכוכבית שאמרתם היא מובנת.

קובי בן גרא: זה שזה היה בתוכנית לא אומר שאנחנו נוכל לעמוד בהחזר. אתה צודק, דרור צודק.

אורי הורוביץ: דרור, אנחנו עוד שנייה הולכים להחזר. תעלה להחזר. ההחזר הוא גם בתוכנית. אל תמסגר רק את ה-11 מיליון שקל של התב"רים עכשיו, כי כשאתה ממסגר את זה, זה נראה יחסית בסדר. קצת גבוה, 27, לא 30, בסדר? אבל אנחנו עוד רגע הולכים להצביע על להעביר מקרנות 2.3 לשוטף של 25, כי הגירעון של 25 היה יותר גדול.

רוני כהן: לא, אבל גם זה לא תוקצב.

אורי הורוביץ: אני יודע. בסדר? נכון. ולכן, מה שאני אומר, שאנחנו עוד לא יודעים. שנת 26 עוד לא נגמרה, ואנחנו לא יודעים איזה אתגרים עומדים בפני המועצה. ולכן מה שהוועדה אומרת, זה דבר מאוד פשוט. אנחנו ממליצים לאשר את התב"רים. ואנחנו גם ממליצים לאשר את ההעברה של הקרן, שעוד מעט נגיע. יחד עם זה, אנחנו אומרים בוא נקטין את זה כרגע ב-2 מיליון, כי יש 2 מיליון בקרן.

דרור דותן: אני לא יודע אם מותר. אנחנו יכולים להשתמש ב-2 מיליון מהקרן?

אורי הורוביץ: מה שאפשרי להשתמש, בסדר? מה שאפשרי להשתמש, ולקחת את ההלוואה, רק שאחד היישובים יקום, יתעורר שם. זה דבר ראשון. הדבר השני, זה להחליט פה שאנחנו נכנסים לעבודה, לא יודע מה, אתה עם וועדת כספים, לא יודע מה. נכנסים לעבודה, לראות איפה אנחנו יכולים לקצר.

דרור דותן: אבל זה לא נדרש, זה בדיוק מה שאני מסביר. חברים, קובי, תשמע רגע. כתבתי את זה גם במפורש בספר. הנה, פתחתי את מה שאתה שלחת אתמול בוועדת כספים. כתבתי במפורש. ואני מקריא, לצורך אישור החזר ההלוואות בתקציב השוטף של שנת 26', הוארך כבר ההלוואות האלה.

קובי בן גרא: אף אחד לא אמר שלא.

דרור דותן: לכן אני אומר, זה לא נדרש. הכוכבית ששמת היא

קובי בן גרא: אני לא בטוח שנעמוד בזה. בסדר.

דרור דותן: מסכים. בסדר. מסכים עם הכוכבית.

30

אורי הורוביץ: פעם חבר מליאה אמר פה שהוא כל כך סומך על ראש המועצה שגם אם ראש המועצה יביא פה 100 מיליון שקל הלוואות הוא יצביע בעד זה. אז אנחנו ממליצים להצביע בעד זה.

אלירם אזולאי: תודה, בסדר. רונן, אני מבקש שלישיבת ההנהלה הקרובה, נביא דיון, אם צריך להביא גם משהו חיצוני שייתן לנו איזושהי הערכת מצב גם לגבי מצבנו וגם לגבי לאן זה הולך, אז אני מבקש להביא את זה לשיבת ההנהלה הקרובה. בלי קשר לאישור ההלוואות והתב"רים היום. בסדר? כדי שנראה שבאמת אנחנו עומדים מיוצבים ולא נמצאים פה. בשני מצב שאנחנו צריכים לעשות פה איזשהן פעולות.

אורי הורוביץ: אתה רוצה לחזור 2018.

אלירם אזולאי: אני ממש לא רוצה.

רונן כהן: אני בינתיים קיבלתי שתי הצעות, בינתיים בנק מרכנתיל נתן את ההצעה המיטבית, פריים 0.75- אני רוצה לעשות מסחר קצת עם בנקים, אני רוצה לאשר בנק מרכנתיל לקבל את ההלוואה, זה בחמישה מיליון שקל.

אלירם אזולאי: רונן, נוסח החלטה, זה בהתאם להצעה המיטיבה והיעילה ביותר. תודה.

אריאל שרגא: אלירם, אני רוצה להוסיף משהו. כתבתי את זה במייל וגם דיברתי עם רונן כהן. יש פה איזה מתח בין המימון לבינוי ציבורי שלנו. דיברנו על זה גם במליאה קודמת, בבינוי של הישיבה התיכונית. לפני שנה ישבנו, חשבנו על הבינוי קדימה, הגענו לסכומים, בנינו קרן. יוצא שהשנה, כבר שנה אחרי, לא הרבה שנים אחרי שיכולה להיות החטאה, אנחנו לא מצליחים לממן את הבינוי מהקרן. אנחנו לוקחים הלוואות. עכשיו, חשוב מאוד א', זה לא מובהק כי יש פה בוועדת משרד הפנים לשקף, אבל יישובים צריכים לדעת שזו הלוואה על חשבון הקרן שלהם כרגע, זה לא מנוהל. יישובים לא יודעים שזה מכניס אותם למינוס עתידי. יש פה ניואנס על השיפוצים, שלא מאשרים לפתוח את זה כתב"ר שיפוצים על חשבון קרן מבני ציבור.

דרור דותן: נכון, זה אי אפשר, זה מראש זה לא היה בפנים, זה מראש לא היה בתוכנית עבודה.

אריאל שרגא: וצריך להמשיך לחלק את הרישומים שיעדו. חבריה חשוב לכם הכסף

אלירם אזולאי: אריאל, ההערה שלך לגמרי במקומה ואני אומר בהיבט הזה, צריך לדעת, המציאות שלנו בהר חברון, אנחנו היום במציאות הנוכחית של המלחמה נמצאים בחסר בינוי, מאוד גדול בין מה שאנחנו נמצאים בפוטנציאל של היזמים שיכולים לבנות היום בהר חברון לבין הבינוי בפועל והתשלומים לקרן מבני ציבור כנגזרת מזה. הצרכים של החינוך נשארים אותם צרכים ורק הולכים וגדלים כי כמות התושבים הולכת וגדלה וכמות הילודה שלנו ברוך השם הולכת וגדלה כן תרבה. ולכן אנחנו דואגים לחינוך שיגיע עוד לפני שנגיע לקריסיס. עכשיו, בהיבט הזה, שנייה, שנייה, אני אומר, בהיבט הזה, בהיבט הזה אני כן, שנייה, בהיבט הזה, אני כן, אנחנו כן נעלה את הנושא הזה, דרור דותן, להנהלה ואחר כך גם למליאה. בהיבט של כל מה שנוגע לבינוי ציבורי שאינו יכול להיות ממומן מקרן מבני ציבור, מה המחויבות או ההשתתפות של היישוב בדבר הזה ומאיפה המקורות הפוטנציאליים האפשריים ונביא את זה בהחלט להנהלה ולמליאה כי זה נושא חשוב ומהותי.

קובי בן גרא: אני רוצה עוד הערה אחת רק להכיר שהקרן מבנה ציבור של סנסנה אחרי הדבר הזה נכנסת כאילו למינוס של איזה מיליון וחצי.

דרור דותן: עד שיבנו את הבתים בע"ה, עד שיהיה היתר בנייה.

בר חי יוסף: לגבי מה שאמרת עכשיו, על מה עושים כי בסוף הכסף בקרן, יש פה הלוואות שברור שאני בעל בנייה של בני חינוך, אבל מה עושים אם בסוף לא מקבלים ממשרד החינוך?

אלירם אזולאי: אין מצב שאתה בונה משהו שמוכר על ידי משרד החינוך מבחינת ההכרה בצורך ואתה לא מקבל כסף.

בר חי יוסף: לא, אני יודע, אני מדבר על הלוואות. סתם דוגמא לעשהאל, לעתניאל

אלירם אזולאי: אני אומר, אין דבר כזה שיש הכרה בצורך, ומשרד החינוך מכיר בצורך שלך לבנות. לא, אין לך תביעה ואין לך שטח חום, אז אתה לא יכול להגיש.

דרור דותן: כרגע אין את הסטטוטוריקה.

בר חי יוסף: אז אני שואל, אני אומר, אז מה קורה אם אתה מחליט להוציא כסף על מוסדות?

אלירם אזולאי: אנחנו לא לוקחים הלוואות, שנייה, אנחנו לא לוקחים הלוואות לדברים, שלצורך העניין, אם אנחנו מדברים על מקומות שיש בהם הכרה וצורך, אז בעזרת השם אנחנו גם נקבל, אני מדבר כרגע על הבינוי קבע, אני לא מדבר על הבינוי הזמני, אני מדבר על בינוי הקבע. בבינוי הקבע ככל שיש הכרה וצורך ממשרד חינוך, ויש לנו את הסטטוטוריקה המתאימה כדי להגיש, אנחנו נקבל את הכסף הזה.

בר חי יוסף: זה לא מה ששאלתי. אני בעד מה שאתה אומר, אני רק שואל, אני אומר שאלה. יש לך פה לוקח עליהם הלוואות אז אתה אומר שאתה מקבל, אני שאלתי משהו אחר, מה קורה פתאום אתה לא מקבל? אתה אומר אל תדאג, אני מקבל על הכל.

32

אלירם אזולאי: אני לא אומר אל תדאג, אני אומר מעולה שתדאג, בסדר? אבל זה לא קשור בשביל זה אנחנו

דרור דותן: אז תהיה קריסה של מערכת החינוך במדינת ישראל, אם משרד החינוך יפסיק לממן את מוסדות החינוך. זו המערכת. ככה המערכת עובדת. מה נגיד? אם הוא לא ייתן כסף ללא יודע מה, לתקציבי ביטחון לרבש"צים לא יודע.

בר חי יוסף: אני אחדד את עצמי, למרות שאני לא, אתה לקחת את זה למקום שאני לא התכוונתי אליו, אני לא מתכוון פה לביקורת על מחלקת הנדסה

דרור דותן: מה אתה מתכוון?

בר חי יוסף: אני שואל שאלה עקרונית. נניח בתום ושלוש, בהערכה גדולה למחלקת הנדסה. אם הרשות עשתה טעות בתכנון, טעות שאי אפשר לאשר אותה כשבאים לקבל את הכסף.

דרור דותן: כמו מה?

רונן כהן: כמו זה שאתה תכננת ובנית במקום על דעתך שאתה תוכל להניח שאתה תעשה את הציבורי שלך ואתה לא יכול לעשות את זה.

אלירס אזולאי: חבריה, אנחנו בונים את זה על שטח חוס בתב"ע.

דרור דותן: אתה מדבר סינית, סליחה שאני אומר. אני לא הבנתי, אבל אולי המהנדסת הבינה. היא למדה הנדסה.

בר חי יוסף: היישוב סוסיה או מוסד חינוך, בסדר? היישוב סוסיה נתן זכרוננו לברכה למישהו שהיום, כיוון שזיכרוננו לברכה להסתבך שנראה בתאונת דרכים, לבנות מבנה נייד. אז רק מבנה נייד, נזיז לו אותו. הוא נפטר בתאונת דרכים. ההורים שלו הפכו את הבית שלו לאנדרטה. עכשיו אי אפשר לסלול שם כביש, בסדר? אז אתה מניח פה מבנה חינוך

אלירס אזולאי: איך זה קשור למשרד החינוך?

שני אדלר: אני אענה לך. אנחנו לוקחים שטח שמיועד לחוס, בדקנו אותו, כי מראש לא רציתי להקים מבנים שאנחנו נניח שבנגב גליל, לא רצינו להניח שנגב גליל ולדפוק בהמשך את כל הבני חינוך העתידיים. יש לנו את כל תא השטח. ראינו את כל התנאים העתידיים את היישוב בהתאם לקומה ולמבנה חינוך שעשו פה בעבר, וסידרנו את זה בצורה כזאת, והדבר האחרון שיהיה, יהיה גם יועץ תנועה שיאפשר להם את החניות, כדי שלא יהיה מבחינתם אפשרות שלא יהיה מספיק תנועה. אז מכל מקום אנחנו מנסים לפסול את עצמנו.

אלירס אזולאי: תודה שני, חברים, אנחנו עוברים להצבעה.

אלקנה נווה: אלירס, בקיץ האחרון בנינו גן חדש במעון, הלוואה של 700 אלף.

דרור דותן: מה? כאילו במתקן מבנה ציבור. מתקן מבנה ציבור של מעון.

אלקנה נווה: מבנה ציבור ב-700 אלף. למה לא בעשהאל, וסליחה שאני אומר את זה, כן? זה לא מהמטרה או משהו. לא לעשות גם גנים כאלה, שתי כיתות כאלה, במיליון ארבע מאות,

אלירס אזולאי: מהסיבה הפשוטה.

אלקנה נווה: שניה, רגע, אני יודע. אני אומר לך.

אלירס אזולאי: אמרתי פה כבר. אנחנו לא רוצים לבנות יביל ואז לבנות את הקבע

דרור דותן: גם על יביל אתה לא מקבל כסף ממשרד החינוך, אבל על קבע כן.

אלקנה נווה: עכשיו אפשר לסיים את השאלה שלי? ואז ברגע שאין לנו תב"ע מאושרת, לקבל את ההכרה בצורך ואז לבנות את הקבע. כי אם היום אנחנו נבנה את הקבע, אנחנו נקבל עליו

דרור דותן: אז אתה יקר, זה מה שאנחנו אומרים, כן. כן.

אלקנה נווה: אז אתה בונה קבע ועוד שנתיים יתנו לך רטרו, סבבה, זה אמירה אחרת.

אלירם אזולאי: תודה. חברים, אנחנו עוברים להצבעה על התברים. מי נגד? נמנע.

דרור דותן: ועל ההלוואה גם.

אריאל שרגא: ועל ההלוואה גם. אני נמנע.

דרור דותן: נמנע על כל התברים? בסדר נו שיהיה בשביל שיהיה קל, נמנע על כל התברים. רגע, להלוואה.

מיכאל הראל: שרגא, קח תאכל פופקורן אני לא יודע באיזה סרט את חי.

דרור דותן: מי בעד? שניה רגע, בעד התב"רים, בסדר?

אלירם אזולאי: בעד התב"רים נא להרים את היד.

אלירם אזולאי: אחד נמנע, כל השאר בעד, תודה.

החלטה: המליאה מאשרת את רשימת התב"רים המצ"ב
אושר – 12
נמנע – 1

אלירם אזולאי: לגבי ההלוואה, מי נגד?

אורי הורוביץ: על איזו הלוואה עכשיו אתה מדבר?

אלירם אזולאי: של ההלוואה של התב"רים, כן. בסדר?

קובי בן גרא: ואין פה כוכבית של להקטין אותם בהחזר.

אלירם אזולאי: אמרנו שאנחנו נעשה בדיקה בהנהלה. אנחנו עושים עכשיו הצבעה. מי נמנע? בעד? על ההלוואה.

קובי בן גרא: בכפוף ל מה שאמרנו בכוכבית.

אלירם אזולאי: תודה. אושר פה אחד. טוב. אנחנו עוברים לנושא הבא.

החלטה: המליאה מאשרת לקיחת הלוואה לכל התב"רים שהמליאה אישרה עד כה 19 מיליון ש"ח, לפי הצעה מיטבית של הבנקים. ההצעה המיטבית לקחת מזרחי 5 מיליון ש"ח ומרכנתיל 14 מיליון ש"ח בריבית פריים -0.8% אושר – פה אחד

אלירם אזולאי: אישור ההעברה מקרנות לשוטף. יש לנו בעצם ב-2025 אישרנו בתוך ההלוואה כסף שאנחנו לוקחים אותו עבור הפיתוח. בתוך התקציב של 2025. אישרנו החזר הלוואה עבור הפיתוח שאנחנו עושים. ולכן, יש לנו את זה בתוך התקציב כבר מובנה ואושר בתקציב 25', אנחנו כרגע בעצם מאשרים את ההעברה בפועל. מההקרנות לשוטף כפי שאישרנו את זה בתקציב 2025. מי נגד?

קובי בן גרא: אני רוצה לשאול את עמיר שאלה על זה רגע.

בר חי יוסף: רגע, אני לא הבנתי מה זה.

קובי בן גרא: לעביר כסף, נניח של היטל יוני ציבור, כל מיני היטל.

35

אלירם אזולאי: אני אסביר רגע בקצרה ואם תצטרך הארכה, רונן יסביר. בתקציב 2025 אישרנו החזר הלוואה עבור פיתוח.

רונן כהן: לא, החזר הקרנות. אישרנו החזר מהקרנות לתקציב השוטף. זה הגדרה היותר מדויקת.

בר חי יוסף: מה זה הקרנות?

אלירם אזולאי: הקרנות זה למעשה הקרנות פיתוח שלנו, הקרן מבנה ציבור והקרן פיתוח. אישרנו את זה מתקציב 2025. ולכן אנחנו צריכים לאשר את זה בפועל, את ההעברה, עכשיו. אתה רוצה להרחיב עוד משהו, רונן כהן?

בר חי יוסף: אני יכול להגיד, אם הבנתי? יש חסר כסף לשוטף? לוקחים כסף מהקרן לציבור?

אלירם אזולאי: לא חסר כסף לשוטף. אישרנו. חלק מתקציב 25' מובנה שם. העברה מהקרנות לשוטף, עבור הנושא של הפיתוח.

בר חי יוסף: איזה סכום?

אלירם אזולאי: 2.3. זה אושר כ-2.3 בתקציב ועכשיו אנחנו מעבירים 2.3.

רונן כהן: עכשיו, עוד מילה של הסבר. אנחנו בעצם, אני גם הולך קצת אחורה, אנחנו לפעמים מקדימים את מבני הציבור להיתרים. אז גם לפני מספר שנים בנינו, לקחנו הלוואות, עבור מבני ציבור, אני לא מדבר על מה שלא מבני ציבור. כן, כמו שעכשיו, עבדנו לפני שנים. ב 2025 חן, רואת חשבון, עשתה את החישוב. כמה כסף החזרנו הלוואות עבור מבנה הציבור, עבור הלוואות שלקחנו, עבור פרויקטים של מבני ציבור, הלוואות של מבנה ציבור שלקחנו בשנים קודמות. זה יצא 2.3 מיליון שקל, או 2.350. זה ב 2025, עכשיו, על פי התקנות, על פי הספר, על פי ההנחיות של משרד הפנים, אפשר להחזיר מהקרנות עבור הפרויקטים האלה.

בר חי יוסף: זאת אומרת שהבנתי, זאת אומרת בכסף שבעצם אנחנו הוצאנו אותו מהשוטף על מבנה ציבור

דרור דותן: הוצאנו אותו מהלוואות ואת החזר הלוואות שהוצאנו מהשוטף.

בר חי יוסף: למשל, החזרת, לקחת הלוואות, החזרת מהשוטף, עכשיו אתה מחזיר

רונן כהן: אם לפני חמש שנים היו היתרי בנייה והיה לנו קרנות אז לא היינו צריכים לקחת את זה. כמו שראית כאן למשל.

בר חי יוסף: רגע, זאת אומרת עכשיו בעצם אתה לוקח את ההלוואות כי אין לך בקרן.

דרור דותן: נכון. או שאתה לא יכול לקחת מהקרן. אם יש בעיות של סטטוריקה או בעיות כאלה, אז אתה לא יכול.

רונן כהן: גבולי, לכל יישוב זה גבולי. סנסנה הלכתי איתם כי, גם בדקתי, גם עם לילך, גם עם מזכיר היישוב. תהיה להם בנייה השנה, ייכנס שם מיליון וחצי שקל. אבל אני לא רוצה, וזה כל יישוב, אין שם

בר חי יוסף: יש שם שהיישובים צריכים לבנות?

דרור דותן: לא,

רונן כהן: הוא עבור היישובים.

אלירם אזולאי: ועדת כספים מעוניינת להתייחס?

אורי הורוביץ: אני לא.

קובי בן גרא: אני אמרתי כבר מה אבל יש פה איזה משהו שאנחנו רוצים לתת אותו אם אנחנו נאשר עכשיו? סתם שאלה שמסקרנת אותי, עמיר, אין בעיה לעשות את זה. זה נכון? כאילו, מקרן לשוטף?

עמיר פישר: אין בעיה.

קובי בן גרא: אוקיי. עכשיו אנחנו פה נותנים איזושהי אמירה. שצריך לשים לב. איך כתבת את זה פה? הוועדה מעירה את תשומת הלב של כל הנוכחים פה והמליאה שיש להקפיד להפקיד את הקרנות בחשבונות הבנק הייעודיים, בסדר? שמנו את זה על השולחן. חשוב שזה יישב שם.

אלירם אזולאי: חברים, אנחנו מצביעים על הסעיף הזה. מי נגד? נמנע? תודה. אושר פה אחד.

החלטה: המליאה מאשרת העברת סך של 2.3 מיליון ש"ח מהקרנות לשוטף
אושר – פה אחד

אישור העלאת שכר בכירים. שלמה פה?

שלמה לנדאו: כן.

אלירם אזולאי: בקשה.

37

שלמה לנדאו: ערב טוב לכולם, נעים מאוד שלמה משאבי אנוש. בעצם יש לנו שני אופני העסקה עיקריים במועצה, העסקה בהתאם לדירוג ודרגה שבעצם, משרד הפנים קובע את הדרגה והדירוג של כל תפקיד, בהתאם, הכל מופיע באוגדנים ובהנחיות משרד הפנים. ויש לנו את סוג ההעסקה של חוזים אישיים, כאשר חוזים אישיים מתחלקים בעצם לתחומים מקצועיים, משרות בחירות ומשרות אמון. כשהאחוזים הם בהתאם לחוזי מנכ"ל משרד הפנים, שהראשון שלהם ב-2011, הגבוה בתור היה ב-2019, לתיקוף האחוזים. ונקודת פירוט של משרד הפנים שהייתה ב-2024, כשבצעם סטטוטוריים טווח השכר שלנו בין 80 ל-85 אחוז משרד המנכ"ל ל-85 אחוז משרד המנכ"ל

דרור דותן: שזה מדובר על, סטטוטורי, אם תסביר מי זה.

שלמה לנדאו: זה גזבר ומהנדס.

דרור דותן: וטרינר?

שלמה לנדאו: וטרינר, יש להם דירוג וטרינרי. מנהל אגף 60-70, סגן מנהל אגף 40-50, מנהל מחלקה 30-40 ומשרות אמון, יש להם את האחוזים שלהם בכל משרת אמון בפני עצמה.

שבעים משרות בכירות וסטטוטורים, בעצם יש שתי אפשרויות להעלאת השכר. זה מתחיל בנקודת הפתיחה, אפשר לעלות 2.5 אחוז בשנה, או 5 אחוז כל שנתיים. ואתמול אפשר להתחיל את שיא המתח. אבל העדכון פה הוא לטווח השכר לכל נושא בחירה כזאת. במידה ולא מאשרים בעצם, האלטרנטיבה היא לחזור לדירוג בדרגה או לאחוז הקודם שאושר. אנחנו בעצם מדברים פה על אישור של הטווח, בעבר רשמנו טווחים, רשמנו רק אחוזים ספציפיים, ולכן אנחנו מאשרים את הטווחים. בעצם, אפשר כל פעם שמעלים 2.5 אחוז ולאשר במליאה או להשאיר את זה, פשוט לאשר את הטווח במקום להעלות את זה להצבעה חוזרת. עכשיו, כל התקציבים האלה אושרו בבניית תקציב כוח אדם, הם אושרו כולם כתקציב. זה בעצם כמו תקציב והזמנת עבודה, עכשיו זה בעצם הזמנת העבודה ובעצם האישור של הטווח מול המליאה.

דרור דותן: כשבועים כל התקציבים האלה נמצאים בנספח כוח אדם ושכר בתקציב, כל הסכומים האלה קיימים ומופיעים. היה לנו ברור שאנחנו נשלם, שכר למהנדסת וללילך ולרעות, זה היה ברור שאנחנו משלמים להם שכר. רק משרד הפנים דורש גם שבמקום שנייצר כל פעם, נבוא לכאן כל שנה ונגיד, עכשיו נעלה ל-62 אחוז וכל אלה, כל אלה שנמצאים בשכר בכירים, אנחנו פעם אחת מאשרים להם את הטווח, ומפה מנהלים את זה כשאתם בעצם רואים את זה, את האישור של זה במסגרת התקציב. בסדר?

38

מיכאל הראל: שאלה, דרור, האם נגיד אנחנו רוצים להעסיק עובד בחשבונית, האם זה אפשרי? ואז לתת לו יותר משכר מנכ"ל?

דרור דותן: קודם כל זה דורש, קודם כל תלוי איזה מקצועות, מקצועות סטטוטוריים בטח שלא. יש לזה, יש מקצועות מסוימים שמשרד הפנים מגדיר שבלעדיהם הרשות לא יכולה לפעול. הם חייבים להיות,

מלמד ידידיה: לדוגמה, מהנדס

דרור דותן: זה מהנדס וגזבר.

מלמד ידידיה: מהנדס זה אחד המקצועות הכי קשים למצוא ואם הייתה אפשרות לתת להם תגמול שמפצה על מה שהם לא מקבלים במגזר הפרטי, היה יותר בקלות לגייס.

מיכאל הראל: כלומר לא כל עובד אפשר להעסיק בחשבונית.

דרור דותן: לא, בשום אופן לא. אבל עכשיו צריך לומר שיש, אני אתן לך דוגמה, כשהעסקנו כאן לצערי הוא סיים את תפקידו, אבל מיקי מנדיל שנכנס לכאן כדי להיות מועסק וקיבלנו מהמראה שנתיים עליו.

אז ביקשנו ממשרד הפנים שהוא לא יהיה מועסק על ידי הרשות, אלא עובד בחשבונית, היינו צריכים לצאת למכרז מיוחד. יצאנו למכרז, של העסקת פונקציה כזו לצורך העניין והוא זכה במכרז כמו שכל אחד יכול היה לגשת למכרז ונקבעו איתו התנאים שנקבעו איתו כחלק ממכרז. כן, מכרז נותן שירות נקרא לזה, בסדר? אבל לא, בטח שלא לכל מקצוע

בר חי יוסף: אם אנחנו מאשרים עכשיו נגיד את ה-85, 95, כמה נקבל בפועל?

דרור דותן: אז זה תלוי מתי היא התחילה. אבל היא מתחילה עכשיו ב-85. בסדר? והיא תעלה כל שנה ב-2.5 אחוז או כל שנתיים ב-5 אחוז.

אלירם אזולאי: סיימת, ספי?

בר חי יוסף: 85, אנחנו מאשרים את העלייה ל-95?

דרור דותן: לא, לא, עד 90. דורית עכשיו מתחילה עוברת לכל דורית הייתה במסלול צוערים מהשנה הרביעית אנחנו בעצם מחויבים כחלק מהמסלול במידה והיא נשארת פה ואנחנו מעוניינים, ואנחנו מעוניינים. היא נשארת, היא עוברת להיות עובדת רשות והיא מקבלת דרגה משלה ובעזרת השם היא תהיה מנהלת השירות כחלק מעוזרת המנכ"ל.

39

בר חי יוסף: כמה זמן היא עובדת? לא מותר. סתם, ללילך אפשר לאשר גם על 65, אני שואל לא,

דרור דותן: לא בדיוק. זה כל מה שאנחנו, תראה, צריך להבין. כל נושא השכר במגזר הציבורי נקבע על ידי הממונה על השכר במשרד האוצר. לא, אין לנו שום נגיעה. אז זה הכל. עכשיו, במקום, ספי, במקום שאנחנו נבוא, נגיד לך השנה, היא התחילה השנה, היא מקבלת 40. שנה הבאה נבוא, נגיד לך, עולה 42, אז אני מבקש ממך את כל הרצף ואתה תאשר את זה במסגרת התקציב.

יוסף בר חי: אז עכשיו אישרנו את המקסימום.

דרור דותן: אישרת את הטווח.

אלקנה נווה: אני יש לי כמה שאלות. אחד, על מה הם עומדים היום, זה אחד. שתיים, לגבי ארבע, אני לא רוצה בכוונה להגיד שמות. אני יודע שקיבלנו את זה לשנתיים, זה אומר שאנחנו ממשיכים את התפקיד הזה?

אלירם אזולאי: לא, כרגע זו השנה השנייה. לכן זה חוזר אישי.

אלקנה נווה: אוקיי. ולגבי חמש, אני יודע שזה תפקיד אחר, אז אני מנסה רגע להבין.

דרור דותן: לא באיזה, אנחנו, כבר דיברנו עליה דרך אגב כבר בישיבות הנהלה שהיו לקראת אישור התקציב. היא בעזרת השם כעוזרת מנכ"ל הולכת להיות מנהלת כל תחום השירות, וכיוון שעד היום היא הייתה צוערת, אנחנו צריכים עכשיו להפוך אותה לעובדת מן המניין.

אלקנה נווה: אבל אנחנו דיברנו על זה שבשנה שעברה ב-25, זה לא באמת הסכמתם להרים את הנושא של רישוי עסקים וליקויים.

דרור דותן: אבל היא לא מתעסקת בזה יותר.

אלקנה נווה: אבל כשאני שאלתי אותך, מי מתעסק באגרות, אמרת לי שהיא מתעסקת בזה.

דרור דותן: כרגע כי עוד אין לי מינוי למישהו אחר.

אלקנה נווה: השאלה הבאה של זה, אתה הולך למנות מישהו אחר לתחום של הרישוי הספציפי?

דרור דותן: כן, כן, דיברנו על זה כבר. כן.

40 **אלקנה נווה:** לא, אמרת לי שהיא ממשיכה. לא, דיברנו על זה, אני ואתה דיברנו על זה. ואמרת לי שהיא ממשיכה.

אלקנה נווה: אז אתה אומר שב-4 זה השנה השנייה?

דרור דותן: כן, וזה מתוקצב על ידי המראה אני מזכיר לך. סבבה.

אלקנה נווה: והיום על מה הם עומדים בעצם? הם עומדים על, סתם דוגמה, לא יודע, על אחד.

דרור דותן: כמעט על המינימום, אם אני לא טועה, יש כאן שניים שהם עכשיו מתחילים את השנה השנייה ובעצם אחרי שאתם תאשרו נעלה להם את השתיים וחצי אחוז הראשון.

אלירס אזולאי: כרגע כולם על המינימום כי עוד לא אישרתם. ברגע שתאשרו, לפי הוותק אנחנו נוכל לעלות.

אלקנה נווה: אז ההעלאה היא עד 2.5 אחוז ממה שהם,

אלירס אזולאי: בשנה.

אלקנה נווה: ואיך זה הגיוני ש4, סליחה שאני אומר את זה, לא באותה דרגה כמו שלוש. שתיהן מנהלות אגף.

שלמה לנדאו: שלוש הוא מנהל אגף, כי מבחינת התפקיד הסטטוטורי באגף שנמצא בשתיים, הוא חייב להיות מוגדר כמנהל אגף.

אלינור נחום: אז תגדירו את מנהלת אגף ישובים. סתם, אני פשוט בתחום. זה לא הגיוני. אין פה שום הגיון

דרור דותן: אלינור, אנחנו מסכימים, לא אפשרי. נו, מה לעשות?

מיכאל הראל: למה לא אפשרי?

דרור דותן: שאלה מצוינת, אבל זה לא אפשרי. חברים, אני מסביר לכם שוב. כל נושא העסקה ושכר במגזר הציבורי, ובטח ובטח ברשויות, הוא לא באמת בסמכותנו. אנחנו עם ידיים קשורות. אנחנו הולכים, הבנתי את הפתרון שלה והוא לא אפשרי.

מיכאל הראל: רגע, אי אפשר להעסיק אותה בחשבונית?

דרור דותן: תישאר איתי אחר כך ואני אסביר לך למה אי אפשר

מיכאל הראל: אי אפשר להעסיק אותה בחשבונית? את לילך

דרור דותן: יכול להיות, היא לא רוצה.

מיכאל הראל: בסדר? הבנתי. עכשיו, לפני כן אמרת, לפני כן אמרת שאי אפשר להעסיק כל אחד בחשבונית. כן? יש לי שאלה גם לאלירס, גם לעמיר, אני שמח שאתה פה. אני יודע שהתקבל עכשיו מנהל מחלקת תיירות חדש מסנסנה, חבר שלך, שכן שלכם, אני יודע מי זה? אלי שעשוע. ואני יודע שסגרו איתו בחשבונית בתשלום מאוד מאוד גבוה.

דרור דותן: הוא לא התקבל, יוצא מכרז.

מיכאל הראל: מה זה יוצא מכרז? אני יודע שכבר סגרו איתו והוא בירר במקומות אחרים וכבר סגרו איתו את הסכומים האלה. אז איך אתם בכלל רוצים להעסיק אותו בחשבונית למרות שיש לו גם חברה נוספת? ובעצם אנחנו מקבלים פה מישהו זה. כאילו, לפני כן אמרתם שזה אסור, דרור, ועכשיו כאילו

דרור דותן: לא, לא אמרתי שזה אסור. אמרתי שלא צריך להיות חיוני.

מיכאל הראל: מה חיוני?

דרור דותן: אני לא אמרתי לא חיוני ולא אסור.

רונן כהן: יש עובדים כמו שאמרתי, שמועסקים ברגע שהם עוסקים בתלוש, אז בדרגות האלה או אחרות או לפי דירוג בדרגה, יש לנו מספר אנשים, כולל גם עמיר שיושב פה.

מיכאל הראל: עמיר אבל הוא חיצוני, הוא לא עובד מועצה.

רונן כהן: אז יש מכרז

מיכאל הראל: אז איך יכול להיות שעדיין לא יצא מכרז והוא כבר התקבל?, הוא התקבל. אני יודע שהוא התקבל.

אלירם אזולאי: יצא מכרז להעסקה ברשות. הוא לא מעוניין להיות מועסק על ידי הרשות, ולכן אנחנו יוצאים למכרז.

מיכאל הראל: אחרי שקיבלת אותו.

דרור דותן: לא, יש מכרז.

מיכאל הראל: קיבלת אותו, סגרת את ההתקשרות, לא מתמודד למקומות אחרים.

מיכאל הראל: יוכל להתמודד למכרז הזה. סגרת את, התשלום מופקע. שאפילו העובדים פה, שעובדים יותר טוב ממנו

דרור דותן: גם אתה יכול להתמודד על המכרז הזה.

אלירם אזולאי: יוכל להתמודד על זה. כל מי שיעמוד בתנאי הסף ומוכשר לזה, יוכל להתמודד על המכרז הזה. וזהו. מאוד פשוט ואנחנו בעזרת השם נביא לפה מנהלים טובים.

קובי בן גרא: האם פנו אליו לפני זה ומנסים

אלירם אזולאי: אני מסביר לכם עוד פעם.

מיכאל הראל: אני יודע שכבר סגרו איתו. אני יודע שהוא היה כבר בראיון. אני יודע הכל. מה שמספרים פה זה סיפורים.

קובי בן גרא: אתה יודע שלי הוצע להיות גזבר.

מיכאל הראל: תכלס, לא מגיע לך להיות גזבר, מגיע לך אחי נבוט בראש. נבוט בראש מגיע לך. אתה יודע, אמרתי לך את זה בני ובינך

אלירם אזולאי: כל מי שרוצה, מוזמן לגשת. יצא השבוע מכרז לגזבר, אתה מוזמן לגשת.

קובי בן גרא: לא, אני לא מגיש. אני אמרתי, אני פה בהתנדבות.

אלקנה נווה: עשר דולר.

אלירם אזולאי: למה?, בית יתיר מקבלים כסף עלייך.

בר חי יוסף: הוא אמר לך שהוא מוכן בהתנדבות, תלך על זה, מה אכפת לך?

אלירם אזולאי: על מה?

בר חי יוסף: לא, הוא אמר לך שהוא מוכן בהתנדבות.

אלירם אזולאי: תודה רבה.

אלקנה נווה: מספר 3. אנחנו כל מליאה פוגשים אותה, ויותר מזה, רואים את כמות השעות. לא, סתם אני אומר, זה כאילו מגוחך טיפה זה ממש מגוחך.

מיכאל הראל: צריך פה לשנות את התמהיל לדעתי, או פשוט להעלות לזה, אני לא יודע איך. צריך למצוא דרך. כי יש פה עובדת מספר אחת במועצה, לדעתי, שמגיע לה שכר ראוי וגבוה יותר. יש לי עוד שאלה אחת קטנה. האם, האם כאילו

אלירם אזולאי: האם נצא מפה היום?

מיכאל הראל: אנחנו נצא מפה, אנחנו נצא מפה אלירם, ברור שאנחנו נצא מפה.

דרור דותן: במרכז ההפעלה קניתי מיטה. יש מיטה במרכז ההפעלה.

מיכאל הראל: מאיזה תקציב?

דרור דותן: מתקציב חירום.

מיכאל הראל: מתקציב חירום, יופי. השאלה, אותו מנהל מחלקת תיירות, החבר שלך מסנסנה, צריך אישור, סגרתם איתו. צריך אישור שיש לו עסק נוסף של תיירות? כאילו, אם אנחנו רוצים לקחת מנהל תיירות, שיש לו עסק נוסף ועל הדרך הוא מנהל לנו את מחלקת התיירות שהיא מחלקה מאוד מאוד חשובה והתיירות בהר מאוד חשובה. אז קודם כל אני רוצה לשאול את עמיר אם זה בכלל חוקי שמעסיקים פה עובד מועצה שיש לו עוד עסק. עמיר? מצטער שאני מפריע לך בקפה. אם באת, אני לפחות נשאל אותך שאלות.

אלקנה נווה: יש מכרז למכונת קפה? רוי

מיכאל הראל: אני מוכן לתרום את המכונות קפה הישנות שלי, הם חדשות. יש תחביב כזה. שאלה, אם אפשר,

דרור דותן: מיקי אנחנו יכולים להצביע?

מיכאל הראל: זו שאלה חשובה עד שעמיר פה, אני יודע שאתה מנסה להתחמק מהתשובה

44

אלירם אזולאי: לא, אני לא מתחמק מהתשובה, אני אומר לך שני דברים. אחד, זה לא בסדר היום. דבר שני, אתה בוועדת מכרזים ולכן בוועדת מכרזים הנושא הזה יעלה וככל שהוא יעלה בוועדת מכרזים תקבל הוועדת מכרזים את ההחלטה שלה. תודה.

דרור דותן: כל מכרז יוצא עם יועץ משפטי.

מיכאל הראל: לא, אבל אני שואל שאלה, עמיר. האם עובד יכול לעבוד גם להיות עובד מועצה וגם לנהל עסק במקביל גם של תיירות? באותו תחום. באותו תחום?

עמיר פישר: תשלח לי את הפרטים במדויק

אלירם אזולאי: אני אשלח לך את קורות החיים שלו.

עמיר פישר: תשלח לי את הפרטים בדיוק. תקבל תשובה

אלירם אזולאי: מיקי, כיוון שאתה בוועדת מכרזים, אני מציע בוועדת המכרזים לדון בזה. תודה.

מיכאל הראל: אנחנו אולי גם נזמן אותו,

אלירם אזולאי: תזמן את כל האנשים ש שיזמן את כל מי שמגיש למכרז ולוודא שהוא עומד ומכרז ונותן לנו את ההצעה הכי טובה שיש. תודה. חברים, אנחנו עוברים להצבעה על אישור העלאת שכר בכירים. משהו מתנגד? נמנע? תודה, אושר פה אחד.

החלטה: המליאה מאשרת העלאת שכר עפ"י הרשימה המצ"ב
אושר – פה אחד

תעלה בבקשה את הסיכום של ועדת ההנצחה. כיוון שאנחנו מקימים כאן במועצה את האגודה לזכר הנופלים שלנו לא רק מהמלחמה, בכלל כל הנופלים מהר חברון, נדרשו לשאלות את מי אנחנו ננציח על האגודה ולכן ועדת ההנצחה בראשות נעמה פוליאקוב התכנסה, בוועדת ההנצחה היו גם עובדי מועצה, גם נציגי משפחות שכולות, וגם נציגי מליאה ולמעשה אלה הקריטריונים שהחליטה עליהם ועדת ההנצחה שחשוב לנו גם שתכירו אותם ושתאשרו אותם במליאה. זה אחרי בחינה שעשינו מול רשויות אחרות. כן. בחנו את זה גם מה קורה ברשויות אחרות וגם מה מתאים להר חברון. דרור, אם אתה יכול טיפה רגע להקדים. אז, למעשה, הקריטריונים הם דרך אגב, זה אחד מהקריטריונים, זה לא חייב להצטרב. או שהחלל הוא תושב הר חברון או פעולת האיבה שבה הוא נפל התרחשה במרחב המוניציפלי של הר חברון. ההנצחה תהיה, במסגרת החידוש של היישוב היהודי בהר חברון מ-1979, התחלת החידוש של היישוב היהודי בהר חברון. או חלל שנפל בפעולות איבה או בצבא וגדל רוב חייו בהר חברון, או אנשי כוחות ביטחון וחיילי צה"ל תושבי ההר שנפלו בעת מילוי תפקידם, גם אם הם לא נפלו בהר חברון. וכמובן, יש ועדת חריגים להגשת בקשות מיוחדות. אם ראינו בכניסה למועצה את העבודות שיש כאן, זו למעשה האגודה שאנחנו, בעזרת השם, נקים אותה עד יום הזיכרון וכאן ננציח את מי ש

אורי הורוביץ: מאיזה תקציב זה?

דרור דותן: אישרנו את זה, קיבלנו תקציב מביטוח לאומי והוספנו קצת משלנו מה שנקרא, עם מצינו. עידו הוא האדריכל שעשה את זה, עידו הילדסהיימר. אנחנו עובדים כאן די במרץ, לצערנו קצת בתקיעה בימים האחרונים כי הולך להיות שם איזה קיר בטון שעליו יהיה בעצם ה,

בר חי יוסף: אפשר לדעת כמה התקציב?

דרור דותן: אם אני לא טועה קיבלנו ממשד הביטוח לאומי סדר גודל של קרוב ל-200 אלף שקל, ואנחנו הוספנו עוד סדר גודל של 100 אלף שקל, כל הזו, יש 300 אלף שקל. החלי"פ במסגרת גם כל הפיתוח כאן נרתם לעשות את זה מהר כחלק מהסובה וכל זה. זה בעצם איזשהו קיר בטון ועליו אלמנט שמדמה קצת את הרי חברון, עם שמות הנופלים עליו.

דוד סעייד: אלירם, אגב, חיילי צהל שנפלו, נפלו 22' או לא?

אלירם אזולאי: כן, אנשי כוחות ביטחון, תושבי ההר, נפלו בעת מינוי תפקידם.

דרור דותן: חלל שנפל בפעילות איבה או בצבא, על מה אתה מדבר? שנפלו פה בהר חברון?

אלירם אזולאי: יש פה, הם נמצאים. פעולות איבה בה נפל שהתרחשה במרחב המוניציפלי של הר חברון.

אורי הורוביץ: אלעזר לייבוביץ' למשל, ומשפחת

דרור דותן: כן, כן. למשל, או הנרצחים בעתניאל. שהם לא תושבי הר חברון. השוטרים. שוטרים שהיו לנו לפני שנתיים.

מיכאל הראל: יש לזה ועדה, שישברו את הראש.

אלירם אזולאי: תודה חברים.

מיכאל הראל: אל תאכלו לנו את הראש סתם. ביקשתם לקצר, לא?

46

אלירם אזולאי: אלה למעשה הקריטריונים. אנחנו רוצים לאשר את זה במליאה. מתנגדים? נמנעים? תודה, אושר פה אחד.

החלטה: המליאה מאשרת את סיכום וועדת הנצחה מיום 08/03/2026
אושר – פה אחד

אורי הורוביץ: הוא מתנגד, אלירם

מיכאל הראל: אריאל, אתה לא רוצה להמנע?

אריאל שרגא: אתה לא יודע כמה שמות זה, זה פחד אלוהים מי שעוסק בזה, רחמנות.

דרור דותן: אנחנו יודעים ומתעסקים ברגישות גדולה מאוד.

אלירם אזולאי: דרך אגב, אנחנו עובדים משפחה משפחה בשיחות כדי לוודא שהם גם רוצים, גם יודעים, גם הכל כתוב מדויק כדי שלא יהיו לנו חלילה טעויות בדברים האלה, זה מאוד רגיש.

אני עובר לנושא האחרון במליאה, נושא מספר 7. ההצעה לדון בדבר סיום כהונתו של חבר המועצה קובי בן גרא בן גרא כחבר ועדת כספים של המועצה. אז למעשה אני, בסדר, אני רגע סוקר בקצרה ואחר כך ניתן התייחסויות גם לקובי בן גרא כמובן וגם לכל מי שירצה להתייחס כאן. למעשה, מספר שבועות אחרי ישיבת המליאה שקיבלנו כאן את ההחלטה, של ועדת ההסכמות של המליאה, קיבלתי איזושהי הודעה ממשרד החינוך שקיבלו פניה מחבר מליאה. בנושא ההרשאה של אור עתניאל ובעקבות כך יועמ"ש המשרד שוקלת להנחות לבטל את ההרשעה. בשיחה שלי עם קובי בן גרא ודרור דותן הוא הודה בפנינו שהוא אכן פנה למשרד החינוך בעניין ההרשאה והוא אפילו ציין שהוא הוא ציין בפנינו שהוא ציין בפני משרד החינוך שהוא באמת הצביע בעד ההחלטה במליאה, אבל הוא מתנגד לנושא ההרשאה. המצב כיום הוא שבעצם ההרשעה נמצאת בסכנת ביטול גדולה.

אלקנה נווה: אישרנו אותה, לא?

אלירם אזולאי: הנושא, כן, אנחנו אישרנו את ההרשאה.

אלקנה נווה: לא, הרגע פה, מלילך, מה שהסתכלנו.

אלירם אזולאי: לא, לא, אנחנו מדברים על ההרשאה. אנחנו מדברים על ההרשאה לבינוי של אור עתניאל. תראו, הנושא הזה מאוד מאוד חמור משלוש סיבות מרכזיות. אחד, יש פה נושא של אי קבלת מרות של החלטות מליאה דמוקרטיות שהיו כאן. ואחרי קבלת החלטה מליאה דמוקרטית, שקובי בן גרא גם הצביע בעדה, בפעולה מאחורי הגב, שלמעשה מייצרת

קובי בן גרא: תציין מה אמרתי בפרוטוקול. אל תגיד, הצביע בעדה. תגיד מה נאמר שם בפרוטוקול, שמבחינתי ההרשאה ודוד סעיד ישב אבל נעמיד אותך על הדיוקים אחרי זה.

אלירם אזולאי: העובדה היא מאוד פשוטה. אנחנו כאן הצבענו וצינו את זה על כלל ההמלצות של הוועדה. הצבעה של קובי בעד הייתה על כלל ההמלצות של הוועדה כיוון שלא פירקנו את ההחלטה הזאת והיה ברור שאנחנו מצביעים על כלל ההמלצות של הוועדה. ולכן, הדבר הזה מייצר הרבה מאוד אי אמון שכל החלטה שלא תמצא אכן בעיני קובי או בעיני מישור אחר יפעל אחרי קבלת החלטה כזאת לטרפד. הדבר הזה הוא אופוזיציה לשם אופוזיציה. כי התקציב הזה אין שום אפשרות שהוא יעבור למקום אחר. אם הוא יחזור למשרד החינוך, אנחנו נהיה בתחתית הרשימה ונצטרך להתמודד מחדש על כל תקציב אחר שנרצה להביא, כיוון שגם הישיבה התיכונה האזורית כאן, אין לנו שום סטטוטוריקה של מסמכי קרקע, לא תביע ולא חוזר חכירה, על מנת להגיש את זה למשרד החינוך.

העניין השני הוא שוועדת המליאה למעשה הביאה כאן להסכמות רחבות. היה לנו פה תהליך מאוד מאוד ארוך, מאוד מורכב, מאוד קשה שבסופו הייתה כאן החלטה כשהמטרה שעמדה לנגד עיני חברי המליאה הייתה מענה רחב לכל תושבי הר חברון ויצירת הסכמות. במידה ותבוטל ההרשאה על ידי משרד החינוך, כמובן שהחלטת המליאה שהתקבלה כאן לא תבוצע. העניין השלישי, ואני לא יודע מה מהדברים האלה יותר חמור, הוא שהדבר הזה יכול לגרום למלחמות כאן בהר חברון, למלחמות יהודים. כיוון שאם ההרשאה הזאת

מיכאל הראל: אבל זה מה שאתה עושה כל היום, אלירס, אתה מייצר מלחמות.

אלירס אזולאי: תן לי לסיים

מיכאל הראל: אה, סליחה, סליחה, ממש סליחה.

אלירס אזולאי: והדבר הזה הוא מאוד, מאוד חמור כיוון שכל מה שאנחנו מאוד משתדלים לעשות פה בהיבטי החינוך, הוא לייצר פה מענה רחב ולייצר פה הסכמות רחבות ולכן הנושא הזה יכול לדרדר אותנו למלחמות יהודים כאן בתוך הר חברון. בין הקהילות ובין בתי הספר ולכן אני מבקש להביא בפניכם את סיום כהונתו של קובי מחברות בוועדת הכספים. שניה. אני רוצה לתת לקובי ג להתייחס. אחרי שקובי יתייחס, ניתן לכל שאר חברי המליאה

48

מיכאל הראל: ממש שאלה קטנה. לא, כאילו, קובי פה, אנחנו פה כבר שנתיים, נכון? היית עכשיו הקטגור שלו. רק בשביל שנוכל לשקול את זה גם, שנשמע את זה מהפה שלך, אני מבקש שתגיד לנו את כל הדברים הטובים שקובי עשה במשך השנתיים האלה, כמה הוא השקיע למען המועצה והכול. בפה שלך שנשמע ונוכל להכריע לפני שקובי אומר. אתה תהיה הסנגור שלו גם, לצורך העניין.

ניר בלושטיין: מה הקשר?

מיכאל הראל: אלירס מביא פה דברים חמורים. מאוד מאוד, סבבה, אבל אנחנו רוצים לשמוע גם מה הוא עשה ואנחנו צריכים לשקול יש סנגור ויש קטגור

אלירס אזולאי: מיקי, אני לא חושב שאני צריך להציג בפניכם את קובי. בסדר?

מיכאל הראל: למה?

אלירס אזולאי: כי אתם רואים כל מליאה את השליטה שלו בפרטים ובמספרים וזה לא נוגע, ליכולת שלו לרדת לפרטים.

זה נוגע לדברים מאוד מאוד עקרוניים בעבודת המליאה, בכיבוד חברי הוועדה, והמליאה שקיבלו החלטה, בכיבוד חברי ועדת חינוך שקיבלו כאן החלטות, ולכן הנושא הזה הוא נושא עקרוני. ואני לא גורע בכלום מכל מה שקובי עשה ותרם וממשיך לתרום, עשרות אולי מאות שעות שהוא נתן כאן בוועדת כספים. הנושא הוא נושא מאוד מאוד עקרוני, זה דבר שלא קורה כל יום, הוא דבר מאוד מאוד חמור ולכן אנחנו מביאים אותו כאן למליאה.

קובי בן גרא: אלירם, אני קראתי את הדברים, רק אם אתה יכול בבקשה לחזור על כמה השורות הראשונות שאמרת, מה היה בינינו בשיחה. כי זה חשוב ואני חשבתי שאתה תגיד משהו אחר, אבל אתה אמרת שמה דברים חשובים. אתה יכול רגע לחזור על קצת מהשאלה שאמרת.

אלירם אזולאי: על מה אתה רוצה שאני אחזור?

קובי בן גרא: האם פעלתי לביטול ההרשאה? כי אתה אמרת שם משהו אחר. האם אני פעלתי לביטול ההרשאה?

אלירם אזולאי: אני לא יודע מה כתבת למשרד החינוך כי אין לי את מה שכתבת. שנייה, שנייה, אני לא מתכוון להתווכח איתך. אתה יכול להתייחס למה שאמרת, בסדר? קיבלתי פנייה ממשרד החינוך שחבר מליאה פנה אליהם וכשאמתתי אותך עם זה, אמרת

49

קובי בן גרא: אה, בסדר אני לא מכיר את זה שפניתי, שאלתי האם פעלתי לביטול הרשאה?

אלירם אזולאי: אז חד משמעית כן, בסדר? אחרת אם לא היית פונה לביטול ההרשאה אז הם לא היו מתעסקים בהרשאה. אוקיי. וגם, שנייה, שנייה, אני אומר את זה, לא מסברה, אני אומר את זה כי קובי אמר לי בשיחה שגם דרור נכח בה, שהוא לא הסכים להרשאה למרות החלטת המליאה ולכן, הוא פנה למשרד החינוך וגם אמר למשרד החינוך, חברים, תקשיבו, אני רק אומר לכם, אני הצבעתי בעד החלטת המליאה אבל לא הייתי בעד ההרשאה ולכן

בר חי יוסף: אתה אומר אבל שאתה לא יודע מה הוא כתב.

אלירם אזולאי: אני אמרתי שאני לא יודע מה הוא כתב, אני רק קיבלתי את זה מי זה. קובי, בבקשה, תתייחס.

קובי בן גרא: אז סגרנו את זה שאלירם לא באמת יודע מה היה, זה טוב שעכשיו אנחנו נבוא ונספר את האמת. עוד שאלה קטנה. האם הוועדה פה, בסדר? זה אבנר, ידידיה, ניר, אורי, אלעזר ומאיר, אני יודע כבר מה הם ענו.

האם הוועדה כאן שהמליצה על ההרשאה, קיימה דיון אחד, 10 דקות, על נושא ההרשאה, או שהיא סתם המליצה? אני שואל את חברי הוועדה, האם קיימתם דיון? אני יודע שהם אמרו שלא,

ניר בלושטיין: על עניין ההרשאה, שנייה רגע. קודם כל, דיברנו, אלעזר גם אמר את זה פה, בסדר? שעניין ההרשאה נידון הרבה פחות מכל שאר הדברים. לגמרי, נאמר. אבל ההרשאה מדוברת פה כבר מלא זמן. בלי קשר רגע שניה לוועדה. בסדר? טוב,

קובי בן גרא: הוא אומר שלחתי נגד הוועדה. הוועדה לא דנה בהרשאה.

ניר בלושטיין: קובי, בוא נפסיק רגע לכבס מילים ולהתעסק בבניינים פה. זה עכשיו קטגור וזה עוד דברים. בסדר? זה כאילו באמת צריך להתייחס לדברים כהווייתם. בסוף הוועדה הביאה פה החלטה, בסדר? הצבעת עליה. זה מכלול. אמרנו שההרשאה לא נידונה בטילי טילים, בסדר? שמנו פה החלטה על זה הצבענו. לבוא עכשיו ולהגיד, לא, דיברתם על זה, 10 דקות ולא שעה, זה באמת, זה כאילו, זה מתעסק.

קובי בן גרא: לא, לא זה חשוב, כי חשוב להגיד לכל הציבור פה שאתם לא דיברתם על ההרשאה. עכשיו בואו נתחיל.

50

ניר בלושטיין: לא, לא, קובי, קובי, תקשיב שנייה. אני רוצה להגיד את זה קובי ב, אני רוצה להגיד את זה בצורה מאוד מאוד ברורה. הוצגה פה הצעה להצבעה, הצעה להחלטה על הכל. הוועדה ידעה שהיא ממליצה על הכל ועל בסיס זה, שגם אתה וגם אחרים הצביעו.

קובי בן גרא: אוקיי, סבבה. עכשיו בוא נתחיל לספר את כל הסיפור של מה באמת קרה

בר חי יוסף: כי סליחה שאני מדבר ככה, אני מתנצל. יש פה איזה בעיה, כי אתה אומר תשמע, הוא הצביע נגד, אבל לא ידעתי מה כתוב. אבל אני יודע באופן כללי שהוא הצביע, שהוא אמר להם בשביל לבטל את ההרשאה. אני גם זוכר, אולי אני טועה, שהם אמרו בפירוש גם מאיר וגם אלעזר נדמה לי אמר פה, שהם כמעט לא דיברו על ההרשאה, נושא ההרשאה, שמנו אותו בצד.

ניר בלושטיין: שמעת אותי אומר משהו אחר?

בר חי יוסף: רגע, רגע, שנייה, שנייה. לא, ממש לא. אז אם אומרים שלא דיברו על זה ואמרנו אבל הצבענו כמכלול, אומרים לך שמע, להרשאה לא דנתם.

ניר בלושטיין: תגידו לי, אתם רציניים?

קובי בן גרא: ניר, תן לי עכשיו כבר לספר את האמת כי אלירס מסגר את זה למשהו אחר.

ניר בלושטיין: אני שואל רגע שנייה שאתה אומר, אמיתי, רגע, שנייה, בוא, באמת. בואו ננהל רגע דיאלוג, שנייה רגע. תן לי לדבר, קובי, קובי תקשיב רגע, אני אגיד לך מה אני מבקש. מה אני מבקש, אני מבקש שהדיון יהיה ענייני, בלי, רגע שנייה, בלי אמירות, בלי אמירות, כן? אני אגיד עכשיו את האמת. אתה עכשיו תגיד את שלך. כי אתה טוען שאלירס משקר.

אלקנה נווה: רגע, ניר, אני חייב להגיד לך, אתה התקשרת אליי באותו בוקר כשקיבלתי הודעה מאלירס שאתה מקבל חברים, אני יכול לדבר?

אלירס אזולאי: תעצרו כולם. אחרי שקובי יתייחס, כל אחד כאן יכול להתייחס לפי סדר. בבקשה, קובי.

קובי בן גרא: טוב, אז אני לוקח אתכם אחורה, אלירס אזולאי ניסה למסגר את זה, זה משהו צר. אני לוקח אתכם אחורה. ניר, תקשיב, אם זה באמת חשוב לך העמדה שלי ומה היא, אז תקשיב. אני לוקח אתכם אחורה לישיבה שהייתה בחודש נובמבר 25, בסדר? שם דנו לראשונה להרשאה ושם אלירס, אם אתם זוכרים אמר אני אמצא, אני אעשה איזושהי הכנה ונעשה איזושהו שית תושבים, בסדר? ערב לפני הישיבה הזאת, מה שאתם לא יודעים זה שישבתי אצל דרור ואצל אלירס שעתיים בערך, ישבנו דיברנו על כל הנושא של בית הספר, על כל הסוגיות שיש, שעלו וכולי, כדי לנסות ללבן את העניינים. מהשיחה לא בדיוק קיבלתי את מה שרציתי, גם היה שם הרבה דברים שאני מכיר שהם אחרת. יצאנו משיבת מליאה, קיבלנו החלטה שהמועצה תאסוף חומר לקראת אסיפת תושבים, ואמרתי שגם אני אתחיל לעשות את שיעורי הבית שלי ואסוף חומר לקראת המליאה הקרובה, כדי לראות מה קורה בעצם. עמיר פישר ודוד סגל פה, עדים שלי שכשאני ביקשתי מהמועצה להביא לי חומר, להביא לי מסמכים שקשורים ונוגעים לבית הספר, לא קיבלתי אותם והייתי צריך להפעיל את שניהם לפני שאני מוציא את זה החוצה לתמי נאסה שהייתה לי את כל הסביבות לעשות את זה, בכל זאת אמרתי אני משאיר את זה אין האוס, עמיר פה, דוד פה, היום אני משקר האם קיבלתי את החומרים או שהייתי צריך את העזרה שלכם כדי לקבל בכלל להתחיל להכין את עצמי לישיבת מליאה.

דוד סגל: אז אמרת לי שאתה לא קיבלת. רונן אמר שהוא שלח אליך את ההערות.

מיכאל הראל: זה כמו הסרט של גולני ששאלו אותה מי הביא את המסך, ההוא אישר.

קובי בן גרא: זה חשוב כי צריך למסגר את זה שאלירס היה עסוק בלהסתיר ממני מידע ואת החומרים.

כשהבנתי שזה האירוע, התחלתי לברר מה קורה בהרשאה, מה קורה עם כל הנושא של בית הספר, כי מי שקרא את הדברים האלה, מעולם לא הסתרתי את זה מכם, היה כתוב שם שחור על גבי לבן, שפניתי למשרד החינוך, באיזה סוג של שאלות שאלתי את משרד החינוך. בסדר? פניתי גם לראש המועצה הקודם, פניתי, דיברתי עם אנשים מהעמותה, עשיתי מחקר עומק, חבל על הזמן. כי לצערי בבית שלי, כן, זה טרום, טרום. חודשיים, הפנייה הראשונה למשרד החינוך, הפנייה הראשונה משר החינוך הייתה עוד חודשיים לפני ישיבת המליאה, בסדר? וחשוב לדעת את זה. שם הייתה התקשרות. למה הייתה התקשרות? בגלל שלא קיבלת... בגלל שכן שאלירס החליט שהוא לא מעביר מסמכים, בסדר? ויש לי פה שני עדים. מה זה של המועצה. בקיצור. כל הדירוגים ששאלתי, תוכן השאלות, א', זה מופיע במסמכים ששלחתי בהתחלה, אבל זה היה שאלות כמו, האם אפשר להעביר את ההרשאה, ממקום אחד למקום אחר. האם העברת ההרשאה תעכב את הפרויקט, מה המשמעויות בפועל אם אנחנו מעבירים את ההרשאה, אם אנחנו עומדים לסוף התור, האם זה משהו שאפשר לעשות אותו במייד. שאלות ענייניות, שום מילה על לבטל את ההרשאה. בסדר? זה היה לפני. בקיצור, במהלך הברורים עלה שם גם עוד איזשהו מסמך, לקראת השיח תושבים עלה איזשהו מסמך שאלירס אזולאי בעצמו ביקש לאחד את החטיבות. מסמך שלכאורה מוציא את אלירס בצורה לא טובה, כי הוא זה שביקש מלכתחילה לאחד את החטיבות ולא להשאיר את בתי הספר המפוצלים. גם את המסמך הזה ביקשתי מדרור ביקשתי מאלירס, ולא העבירו אותו. בזמן אמת, בישיבה עצמה, זה מופיע בפרוטוקול עם השיח תושבים, אמרתי שם, חברים, לא מעבירים לי מסמך מסוים. בשיחה יום למחרת עם אלירס או יומיים אחר כך, הוא לקח אותי לשיחה, אני חשבת לאשר את ההדורים כי זו הייתה יותר שיחת נזיפה, אבל בכבוד הדדי. נאמרו דברים קשים אבל לא באיזה צעקות או משהו כזה, היה שם כבוד הדדי. הוא אומר לי כן, לא רציתי להביא לך את המסמך שלא יהיה לך אותו אבל אם אתה רוצה אני אקח אותו עכשיו. חשוב להבין שכל מה שאלירס עשה כלפיי בכל הנושא של בית הספר, הוא ניסה בכל דרך אפשרית לסכל ולהסתיר מידע ממני וכתוצאה מזה מהציבור. עכשיו לישיבת מליאה, לישיבת מליאה שטוענים מה שעשיתי. בסדר, דיברנו פה בישיבת מליאה, אני אמרתי לכם אני מבחינתי הנושא של ההרשאה היה לא סגור, אמרתי את זה במפורש. דוד ואני התווכחנו פה, הוא אומר לי אתה לא יכול להצביע ככה, אני אומר לו אני כן אצביע ככה, כל מיני כאלה. דוד ואני נשארנו פה להתווכח תוך כדי שכבר לקראת כיבוי הפרוטוקול. בסדר? עכשיו אחרי הישיבת מליאה, אני לא מסתיר, אני אומר את זה פה מול כולם כמו שאמרתי לאלירס, פניתי למשרד החינוך. מה היה תוכן הפנייה? האם התוכן של הפניה היה כמו שאלירס מאשים, לבטל את ההרשאה

שמעיה אסולין: אחרי ההצבעה של המליאה?

קובי בן גרא: כן, כן. אחרי ההצבעה של המליאה, מה היה תוכן הפניה?

מיכאל הראל: שאלת שאלות קידבק כאלה מפגרות?

קובי בן גרא: יכול להיות. יכול להיות, שנייה, יכול להיות, חשוב גם להגיד את זה. שאלתי שאלה, האם איחוד החטיבות הוא חובה או לא חובה?

ניר בלושטיין: מה הייתה המטרה? מטרת הפנייה, בוא רגע שנייה. תוכן

אלקנה נווה: רגע ניר אבל תיתן לו לסיים.

קובי בן גרא: לא, אני יכול להגיד לך. שאלות שהיו כאילו, שאלתי, האם ההחלטה לאירס ביקש מהוועדה העליונה ומשרד החינוך ביקש ממנה לאשר את, לאחד את החטיבות והוועדה העליונה החליטה. רציתי להבין קודם כל האם החלטת הוועדה העליונה זה משהו שהוא מחייב, או שהוא סתם. שאלתי שמה עוד שאלה מה הולך לקרות בעוד מי על תחת ההנחה שההחלטה של הוועדה, שהוועדה העליונה היא מחייבת. שאלות. זה סה טו. זה היה שאלות, כדי להבין את האירוע. עכשיו אולי אני אקריא לכם חלק מהמייל. אתה מוזמן גם אחרי זה לבוא לשבת פה.

אלירס אזולאי: למה רק חלק מהמייל?

קובי בן גרא: כי זה ארוך אתה רוצה? אין לי בעיה, אבל אתה אומר לי, אתה רוצה, הנה, בוא תראה, סתם, כל מיני, שלום קובי בן גרא. לא, כי הם לא מאמינים לי. אלירס, אלירס, אין לו הוכחה אחת שפעלתי לביטול ההרשאה, הוא בכל זאת מאשים אותי במשהו שלא עשיתי, בבקשה, אתה יכול להקריא את כל המייל. בבקשה, אתה יכול להקריא את כל המייל. אני באמת לא מרגיש תביעת דיבה כי אני לא, לא,

אלירס אזולאי: אתה יכול להקריא את כל המייל, קובי, בבקשה.

קובי בן גרא: אתם רוצים?

אלירס אזולאי: כן,

קובי בן גרא: כן, תקריא. בסדר. בוא נקריא את כל המייל.

מיכאל הראל: אתה יכול לחבר אותו למסך.

קובי בן גרא: המייל נשאר אצלי, הוא יהיה חומר קריאה לכל הר חברון אם אני אצטרך. בואי נדון על זה. שלום, קובי בן גרא, אני מכהן חבר ועדת הכספים

זיו שפירא: לא הבנתי כלום, אני לא מבין, לא, אני רוצה לעצור את זה. זה מעצבן אותי, אני יושב פה ומקשיב ואני מנסה להבין בדיוק, בדיוק על מה אנחנו מנהלים פה דיון עכשיו?

אלקנה נווה: רגע

זיו שפירא: לא, לא, אל תגיד לי רגע. אני רוצה להבין על מה אנחנו מנהלים פה דיון?

קובי בן גרא: אלירם

זיו שפירא: לא, אני רוצה להבין על מה אנחנו מנהלים פה דיון? אם מותר לך לעשות את מה שעשית, אם מותר לאלירם לעשות את מה שהוא עשה, האם בעצם הפנייה שלך גרמת להם, ואם לא אמרת להם, להדליק להם את המנורות ולהגיד להם יש פה שמונה מיליון שקל בוא נשלח אותם.

קובי בן גרא: אז בוא נמשיך אחרי זה להקריא את המייל, אלירם, מצד אחד אתה לא יכול לבוא ולהסתיר ממני מידע לזה, בסדר? מצד אחד אתה לא יכול להסתיר ממני מידע

אלירם אזולאי: זה חלק מהמייל, קובי?

קובי בן גרא: לא זיו רצה

אלירם אזולאי: תקריא את המייל בבקשה.

זיו שפירא: אני לא אמרתי לך מה לעשות אני רק אמרתי לך מה אני חושב.

קובי בן גרא: לא, עזוב, אל תיתן לי לסטות מהזה, אחרי זה אני אגיד. בבקשה, תקריא את המייל. בסדר? אלירם מצד אחד אתה לא יכול לבוא ולהסתיר.

אלירם אזולאי: תקריא את המייל, קובי

קובי בן גרא: אחרי זה אני אקריא את המייל. אחרי זה אני אקריא את המייל, אתה בטוח שזה, אחרי זה אני אקריא את המייל. תן לי, כתבתי לי פה את הרצף, תן לי להתרכז בזה, אחרי זה אין לי בעיה עם זה. מצד אחד, אתה לא יכול ללמוד ממני גישה כחבר מליאה למידע ולצפות, ובו בזמן לצפות ממני לא ללכת ולדבר עם אנשים אחרים ולנסות להשיג את המידע. אני מזכיר שכל הדברים האלה היו לפני כן. עכשיו, אני לא אומר שלא יכול להיות כמו שזיו אמר, שהשאלות שלי פה לא העירו את הדובים. יכול להיות שבמקרה הכי גרוע שעשיתי, יכול להיות שהשאלות ששאלתי, העירו פה את הדובים, ובגלל זה נוצר פה איזשהו בלאגן.

אתה שואל אותי האם כוונת העל שלי הייתה לחבל בהרשאה, האם הכוונה שלי הייתה לתקוע את בית הספר? חד משמעית לא, ובטח לא בזדון. יכול להיות שיצא לי לא טוב. יכול להיות שהשאלות ששאלתי, יכול להיות שבאמת כמו שמיקי אמר, שאלות קידבק, יכול להיות. זה הדבר הכי חמור שיכול להיות. עשיתי, גם על זה אפשר להתווכח כי מי שמכיר את הפרטים יודע שההרשאה

ניר בלושטיין: קובי, לא מודים על דבר כזה בפרוטוקול.

קובי בן גרא: לא, לא, אני אין בעיה. תקשיב, אני בן אדם כן.

מיכאל הראל: אתה מתנצל כאילו? אתה רוצה להתנצל? אתה מתנצל על זה?

קובי בן גרא: לא, אני לא מתנצל ולא עשיתי שום דבר שהוא לא בסדר. אני רק שאלתי שאלות. אני אומר יכול להיות שזה מה שקרה. גם אם זה לא, שנייה. כי ההרשאה הזאת סומנה באדום עוד לפני, הציעו לאלירם לבטל אותה. אני יודע. לא, לא, אני לא מנסה. אני אומר יכול להיות שטעיתי, כי אני לא מסתיר שפניתי למשרד החינוך.

שמעיה אסולין: אתה מבין שהשאלות לפני זה, זה משהו אחד ואחרי זה משהו אחר.

ניר בלושטיין: בדיוק, בדיוק

55

שמעיה אסולין: אם אתה מקבל אחרי זה בולטים אדומים, אחרי שזה כבר עבר, מה תעשה? תלך לציבור והמליאה העבירה את ה... את ההחלטה?

קובי בן גרא: כי אני אמרתי לך שמבחינתי הנושא של ההרשאה הוא לא הסתיים. עזוב, יש פה בעיה, אבל בואו, בואו, תשאלו אותי, כן, תשאלו אותו אחרי זה איזה שאלה שאתם רוצים, תקשו עליי כמה שאתם רוצים להכל יש לי תשובות. עכשיו, לתפקיד המליאה, יש פה איזשהו עיקרון יסוד ואם רוצים פה דוד ועמיר לחלוק עליי אז בשמחה הם אנשי מקצוע. בשלטון המקומי, השלטון בנוי בצורה כזו שלראש מועצה יש קואליציה והוא טכנית יכול להעביר, אני לא מדבר ספציפית פה אני מדבר בכללי. הוא יכול ספציפית להעביר החלטה שהשמש זורחת במערב. הוא יכול להעביר כל החברה שהוא רוצה

מיכאל הראל: זורחת לו מעל.

קובי בן גרא: שהשמש זורחת במערב ולכל חבר מליאה יש פה את החובה תמיד לעשות בדיקה וביקורת. חבר מליאה הוא מחויב לבחון, לשאול שאלות, ולעיתים גם לפעול בערכים נוספים.

בסדר? זה חלק מהכלים. התקבלה החלטה, חבר מליאה יכול להחליט שהוא עכשיו עותר לבית משפט, שהוא עכשיו פונה למשרדי ממשלה, שהוא מוציא לציבור כדי לייצר לחץ, זה חלק מהסל כלים, זה חלק מהדמוקרטיה היום. דמוקרטיה לא נגמרת בהחלטת מליאה. וסאלמת ובוזה זה נגמר האירוע. ואם יש פה עמיר, דוד, הם אנשי האנשים שחיים את הדבר הזה, האם אמרתי פה משהו שהוא נגד הדמוקרטיה? המליאה היא לא משהו שהיא כאילו שייכת לבן אדם אחד, זה לא כל הסכמה שקורית פה באופן אוטומטי היא בהכרח חייבת לכאב את כל חברי המליאה. אני לא אומר שבמקרה הזה ספציפית, זה משהו שהיה צריך לקרות. אני כן אומר כעניין של עיקרון, לא חייבת להיות הסכמה במליאה ויש לחברי מליאה עוד כלים דמוקרטיים, לא לא דמוקרטיים, שהם יכולים לפעול בהם. והדבר הזה לא נחשב לא בריונות ולא חתרנות. בדיוק בשביל זה יש את הכלים האלה. עכשיו אני רוצה לספר קצת על העבודה שלי בוועדת כספים, בסדר? כמו שכולם יודעים פה, אני חבר מליאה סופר פעיל, אני נמצא פה המון המון שעות, אני חופר ויורד לעומק על הכול בשביל טובת התושבים. כמו שראיתם גם עכשיו בישיבה הזו, ישבתי, חפרתי וחקרתי את הכול, בסדר? כמה דוגמאות לדברים שעשיתי בוועדת כספים הגדלתי אני בעצמי תקציב היישובים ב-25 מיליון כשאתה נמצא פה. מי שנמצא פה בוועדת הנהלה וועדת הכספים יודע כמה אני ישבתי על האקסלים ולכלכתי את הידיים. לצורך העניין ניר, ליישוב שלך הוספתי 1.2 מיליון, ליישוב שלך ידידיה 1 מיליון. ליישוב של זיו הוספתי 1.3 מיליון. כל מיני יישובים. כן, ישבתי וממש עבדתי על האקסלים, גייסתי את התחשיבים כדי

56

זיו שפירא: אבל זה התפקיד שלך, בשביל זה נבחרת. אל תנופף את זה בדגל כאילו וואו. זה התפקיד שלך, אתה נבחרת והלכת לוועדה הזאת כדי לסייע לכל אישור

אריאל שרגא: אתה רוצה שזה ימשיך לכאורה? נו תהייה רציני

זיו שפירא: אני רוצה שזה ימשיך לכאורה, כי אם אנחנו מדברים על כלים דמוקרטיים, הרבה לפני שיוצאים ופורצים את הכניסה במקום אחר מחוץ לבית, אפשר לארגן אחוזים ולבוא למליאה מחדש, ולהגיד אני רוצה דיון מחדש. תאסוף את איקס חברים לפי החוקים, ותגיד אני יש לי פה, 50 אחוז מהחברים רוצים דיון מחדש על ההרשאה, על ההחלטה, על כל מה שיתקבל ב, אבל קודם כל, אם אתה מדבר על קיימים דמוקרטיים, בוא נבחן את הקיימים הדמוקרטיים הכי קרובים, נטפל בתוך הבית ואחר כך נלך לעשות

אלקנה נווה: הוא ביקש מהרשות והוא לא קיבל את זה.

זיו שפירא: לא נכון.

אלקנה נווה: למה לא נכון, החוק אומר שהוא צריך לקבל את המסמכים והוא לא קיבל.

ניר בלושטיין: אלקנה, כל האירוע הזה, כל האירוע הזה, כן? קרה אחרי, זה בדיוק ההבדל בין לבקש משהו שקורה לפני, לבקש משהו שקורה אחרי.

אלקנה נווה: ניר, בסדר? היא אמרת לי, תגנה את קובי עוד לפני שאתה, עד היום, עד רגע זה, לא הרמת לקובי טלפון. ושאלת אותו רגע מה הסיפור הזה.

ניר בלושטיין: בתור מה אתה אומר את זה? בתור מה אתה אומר את זה? על בסיס מה אתה אומר

מיכאל הראל: תשבח אותי. הדיפולט שלי זה לגנות אותו.

קובי בן גרא: ניר, הפנייה למשרד החינוך שוב פעם, אני אומר, נעשתה חודשיים לפני ישיבת המליאה.

ניר בלושטיין: את כל הנתונים אנחנו מכירים.

קובי בן גרא: לא, אתה לא מכיר.

מיכאל הראל: אני חושב שיכול להיות שלא היית צריך לעשות את זה ואתה מצטער על זה. היום, אחרי שאתה כאילו מבין.

קובי בן גרא: מצטער? מצטער, אין לי על מה להצטער.

מיכאל הראל: לא, להצטער, לא ברמה, ברמה שכאילו זה יכול לפגוע בהר חברון.

קובי בן גרא: לא עשיתי משהו שהוא לא בסדר. להבא

מיכאל הראל: נצא מנקודת הנחה שאתה יכול להיות ש

קובי בן גרא: להבא, להבא אני צריך להיות יותר זהיר, אבל אלירס להבא צריך להיות שקוף. הוא צריך לתת לי כל מסמך שאני מבקש.

ניר בלושטיין: עוזב את אלירס מה הקשר.

מיכאל הראל: אנחנו לא יכולים לפטר אותו לצערנו

ניר בלושטיין: אין קשר בין הדברים. התנהלותך אינה ראויה. אינה ראויה

קובי בן גרא: ניר, אבל אתה לא מקשיב שניה, אתה לא מקשיב עד הסוף.

ניר בלושטיין: מה להקשיב עכשיו? על הדברים שעשית בתור ועדה? אחי, אתה הכי טוב שיכול להיות. אין קשר בין הדברים. פעלת באופן שלא ראוי.

קובי בן גרא: ניר, אני אשמח לסיים. אמרתי לך שהפנייה למשרד החינוך, ושוב פעם אני אגיד את זה, נוצרה חודשיים, כל הדיבור עם משרד החינוך נוצר חודשיים לפני ישיבת המליאה.

ניר בלושטיין: מוכר, ידוע.

קובי בן גרא: אז הפנייה שלי, שנייה, אז הפנייה שלי, לא נעשתה אחרי ישיבת המליאה.

ניר בלושטיין: נעשתה אחרי.

קובי בן גרא: לא, מה שאני אומר לך היא גם נעשתה, אבל אם הדובים התעוררו בגלל שאלות כי זה אותן שאלות, הם התעוררו כבר לפני כן. בסדר, תן לי עכשיו בבקשה.

ניר בלושטיין: זה ספרקולציה.

קובי בן גרא: תן. בסדר, אתה יש לך כן,

ניר בלושטיין: זה ספרקולציה.

קובי בן גרא: בסדר, אם יש לך מידע אחר אני אשמח שתשתף

ניר בלושטיין: זה לא רלוונטי.

אליזא אולאי: קובי, קובי, בוא תסיים. אליזא בואי לקובי בן גרא לסיים.

אליזא נחום: נראה שזה לא הולך להסתיים.

מיכאל הראל: אולי נשחרר את עמיר, מסכן

קובי בן גרא: לא, עמיר חשוב, יש לי עוד שאלות נוספות.

אלינור נחום: אם הכל היה בסדר דובים לא היו מתעוררים.

קובי בן גרא: תנו לי רגע להמשיך. רגע שניה,

מיכאל הראל: שניה רגע קובי, אנחנו תכף מקבלים על זה גמול השתלמות על הדבר הזה.

עמיר פישר: קובי, אני רוצה רגע לשאול שאלה בפעם, כי הפעם אני לא, בסוף זו החלטת מליאה, אבל אני אומר את זה כמי שמכיר אותך גם ומכיר ומעריך מאוד את העבודה שלך המקצועית ויודע כמה אתה יכול לתרום למועצה. וכואב לי, כואב לי, מי שמלווה את המועצה הזאת הרבה מאוד שנים, המחלוקת הזאת, הסכסוך הזה, כואב לי ממש. כי בסוף מה אני מקום, אני מסתכל על, אני חושב שגם אתה אמרת, בסוף מה שנעשה פה היה משהו לא בסדר. לא עוד פעם, אני לא הבנתי עד הסוף למה זה קרה, אבל אני מניח ומכיר אותך, שהכוונות שלך בדרך כלל טובות. ואני אומר באמת, מה שנעשה פה, זה משהו שלא צריך לקרות. עכשיו, אני בעיניי, הפתרון הנכון לדבר הזה, לטובת כולם ולטובת כל תושבי, לא אני אבל בסוף אתם בסוף מייצגים את התושבים. זה להגיד סליחה, טעיתי. אני מבין שאני לא צריך לפנות לגורם חיצוני לפני שאני באתי והדבר הקודם כול כמובן זה לשבת ולדון בדברים האלה במועצה. ולא יקרה שום דבר, גם במילים כאלה ואחרות כמו שאמר פה מיקי קודם, אני גם מרגיש שזה מה שאתה מרגיש. אבל כאילו בסוף נוצר פה איזשהו מאבק, והמחירים שלו הם נוראיים, קובי, כי בסוף אני חושב שזה יהיה לא טוב למועצה אם אתה לא תהיה בוועדת הכספים. ומצד שני אני מבין מאוד את אלירס, שבסוף מוצא את עצמו בסיטואציה שברור שהוא לא יכול, ברור שגם המליאה לא יכולה לקבל סיטואציה שבה עכשיו מקבלים פה החלטה או מישהו מצביע בעד ואחרי זה הולך למשרד החינוך ופועל בסוף נגד.

קובי בן גרא: עמיר, אז אני אענה לך רגע למה.

מיכאל הראל: זה נשמע ממש כאילו ממש לא, מהצד שלי זה נשמע כאילו נקמנות של אלירס,

עמיר פישר: אני לא חושב שזו נקמנות.

מיכאל הראל: לא, כי מהצד שלך זה נשמע ככה.

עמיר פישר: אני, מישהו ככה שמע אותי, זה לחלוטין לא מה שאמרתי. אני אומר שוב, אני חושב שמה שקובי עשה, עוד פעם, לפי איך שאני מבין כרגע, אני בעיקר שמעתי אותך, בסדר? שמעתי אותך. אני חושב שגם אתה מבין בסוף שאם בסוף אתה מקבל החלטה מליאה שאתה תומך בה ועכשיו אתה הולך למשרד החינוך ומבצע פעולות שכתוצאה מהם, דבר כזה יכול לגרום נזק למועצה. אתה מבין שזה דבר שהוא בעייתי.

עכשיו, אני אומר, אפשר שנייה רגע לרדת מהעצים, להגיד, תגיד, בגדול אמרת את זה, תגיד אני מבין, אני לא אעשה עוד פעם, אני מבין את הדבר הזה, אני מבין שעשיתי טעות, אני לא מתכוון לפעול בפעם הבאה, אני קודם מנהל את הדיון, בטח, אני קודם מנהל דיון במועצה, אם יש לי טענות וכו'. אני לא חושב שהיה אי פעם שבאת אליי, כמו שאתה אומר, עוד פעם, אני לא זוכר את הפנייה שאתה מדבר עליה מקודם, אבל אתה יודע, כשאתה בא אליי ואתה מבקש חומר או דבר כזה, שלא תקבל חומר, אתה טוב, אתה מקצועי, אתה תורם למועצה. בואו נגמור את זה, בואו נגמור את זה ונעשה טוב למועצה.

אורי הורוביץ: אתה מניח פה הצעה, רגע, אתה מניח פה הצעה?

עמיר פישר: זה לא אלירס, בסוף זה חברי המליאה. חברי המליאה

אורי הורוביץ: אני רוצה להוציא את הנקמנות הזאת שמישהו זה, אני לא חושב. אבל,

מיכאל הראל: זה הוא אמר, זה לא אני.

עמיר פישר: אני אמרתי?

מיכאל הראל: כן, ככה היה נשמע. אמרתי שזה היה נשמע מהדברים שלך.

60

אורי הורוביץ: אם אני שומע נכון את הצלילים של עמיר, האם אתה מניח פה איזושהי הצעה שבמידה וקובי מתנצל, אלירס מושך את הדבר הזה ואנחנו נחזור לעבודה סדירה של המליאה, אנחנו נתחייב שאנחנו לא פועלים בדרכים כאלה לעתיד לבוא זהו. האם זאת ההצעה שלך? אני, שנייה רגע.

קובי בן גרא: הוא אומר לי פה תתנצל על משהו שאני

מיכאל הראל: קובי קובי

בר חי יוסף: אפשר לקבל תשובה לשאלה שלו

עמיר פישר: שנייה, רק להגיד, אני לא אשמח, לא בכובע של,

מיכאל הראל: באת להחזיק לאלירס אזולאי את היד, הוא סומך על מה שאתה אומר.

עמיר פישר: אז אם אלירס סומך על מה שאני אומר

אלירם אזולאי: אני לא ביקשתי מעמיר לבוא

קובי בן גרא: זה אני ביקשתי

מיכאל הראל: אני כל הזמן מבקש אני אוהב את הנוכחות שלו פה.

אורי הורוביץ: אפשר להתייחס להצעה של עמיר, בהנחה שהבנתי אותה נכון?

אלירם אזולאי: אני רוצה שנייה. שניה, לפני שמתייחסים, קודם כל, כל חבר מליאה שיתייחס מה שהוא רוצה. שניה, שניה רגע. אני רוצה לבקש מקובי, לסיים גם את ההתייחסות שלו וגם להקריא לנו את המייל כדי שכולנו נבין מה הייתה הפנייה, בסדר? עד היום אני לא יודע מה הפנייה ואף אחד פה לא יודע מה הייתה הפנייה. אז בוא נשמע את המייל. על בוריו. מה הייתה הפנייה? נשמע את ההתייחסות של קובי, נשמע התייחסות של חברי המליאה ונצביע.

קובי בן גרא: טוב, תנו לי להמשיך בבקשה. עוד חלק מהשיח שלי בוועדת הכספים זה כמו ועדת השקעות וכל מיני כאלה ואמרתי לכם, בדקתי את זה קודם, שכנראה המקצועיות שלי וכל הדברים שהבאתי לא נעלמו מהעניינים של אלירם ואמרתי לכם איזו הצעה קיבלתי, אין צורך להחזיר. אפשר להדיח אותי מוועדת כספים אבל התרומה שלי לוועדת כספים היא באמת ברורה והראשונים שמרוויחים מזה זה היישובים שלכם והתושבים שלכם. כולנו. ככה, מעבר לעניין האישי, מה שאלירם מנסה לעשות פה, הוא מנסה להעביר מסר פה לכל חברי מליאה. כל חברי מליאה שישאל שאלות, יבקש מסמכים, יפנה לרשויות.

שמעיה אסולין: לא, אני לא חושב, קובי

מיכאל הראל: כן, זה ברור, מה.

אלירם אזולאי: תנו לו להתייחס. תנו לו להתייחס.

קובי בן גרא: המטרה שלו זה להרתיע חברי מליאה זה להרתיע חברי מליאה שלהבא לא יעשו את זה. גם אם הוא לא מתכוון לזה, זה מה שיוצא. כי כשחבר מליאה שנייה, כשאתה תראה עכשיו משהו לא תקין ותחליט שאתה ממשיך עם זה הלאה, אם זה לעמיר, לדוד או הלאה, בסדר? לרשויות, אתה מסתכן בזה שתסתבך, נניח תמצא עכשיו מכרז, שהוא לא תקין? שנייה, שנייה.

זיו שפירא: אתה מדבר שטויות, שטויות במיץ עגבניות, אתה יודע למה אני אגיד לך למה?

כי ביום שקיבלנו החלטה פה על הדבר הזה, אתה היית יכול להצביע נגד, ואתה בחרת להצביע בעד. אם חשבת שזה לא בסדר וזה בניגוד לדעתך, בניגוד לעמדתך, בניגוד למקצועיות שלך, יכולת להצביע נגד. ההצבעה הייתה פה אחד, כולם. כולם פה אחד הצביעו בעד, כולל אתה. אם היית שלם עם עצמך, היית מצביע נגד. היית מצביע נגד. אני לא יכול כבר לשמוע את הדבר הזה

קובי בן גרא: תן לי להמשיך. עוד דבר, עוד דבר, השאלה הכי חמורה, השאלה הכי חמורה שואלת את עצמה, איך קרה ששאלות, פניתי עם שאלות, איך קרה ששאלות עוצרות הרשאה? אין שום סיבה בעולם שכשאתה שואל משרד ממשלתי שאלות, ההרשאה תיעצר אלא אם כן יש פה בעיה משפטית לזה. ואמיר יכול להיות מכיר קצת יותר את כל הנושא הזה, אני לא יודע,

זיו שפירא: אתה לא מכיר משרדי הממשלה? מה, אתה יום ראשון שלך פה? כשאתה שואל למשרד ממשלה, תגיד לי הצבע של הכוונה היא כחולה, אני אומר לך רגע רגע בוא נעצור את ההרשאה. יכול להיות, שאתה לא צריך את ההרשאה, כי אם אתה רוצה כוונה כחולה אתה לא צריך הרשאה זה בדיוק מה שקורה במשרדי הממשלה אתה שואל X ומקבל תשובה Y.

קובי בן גרא: אז בוא נבקש. בוא נבקש מעמיר מדוד, שירדו רגע לעומק הנושא של מה שקורה בישיבה בעתניאל. ויכתבו חוות דעת משפטית

62

זיו שפירא: את זה היית צריך לבקש ולהגיד מה לא קיבלת אז. ואחרי שהצבעת את הבעד יכולת לבוא למליאה ולהגיד אני רוצה דיון חדש ואני רוצה לפתוח את הנושא מחדש.

קובי בן גרא: אני עדיין חבר מליאה חדש, יכול להיות שאני עושה טעויות.

זיו שפירא: לא קשור לחבר מליאה חדש.

קובי בן גרא: עכשיו תקשיבו, ההחלטה של להדיח אותי או לא להדיח אותי זה בעיניים שלכם. אני רק שני דברים אומר. אחד, אני מואשם בדבר שלא עשיתי. ודבר שני, יש כאן תקדים שעלול לפגוע בכולנו בעתיד. עכשיו, זה אמרתי את הדברים שלי, עכשיו אני רוצה שאלות לעמיר, בבקשה. האם, עמיר.

אלירם אזולאי: אולי לפני השאלות לעמיר תקריא לנו את המייל

קובי בן גרא: לא, אני לא אקריא את המייל אם אני אחליט שאני חושף אותו אני אחשוף אותו. בסדר.

זיו שפירא: איך נדע? איך יאמינו לך?

קובי בן גרא: זיו אם זה היה מעניין אותך, א', היית מקשיב בקשר רב לדברים שאני אומר? כן. ב', כשהתקשרתי בכאב, היינו יכולים לבוא ולדבר על זה? היית רואה את הדברים לפני

זיו שפירא: אין לי שום דבר נגד העבודה שלך, אני בעד. דיברנו על כל העבודה שלך לכל אורך החיים שאנחנו ביחד. אני פה לא הרבה זמן, לא כמוך, לא יותר משנה. ואמרתי לך לא פעם ולא פעמיים שהדברים שאתה מביא הם נכס טון ברזל הדבר הזה והדברים שאני לא מבין בהם ואתה שם אותם הם אור לעיניי אבל אנחנו מדברים לא על זה עכשיו. לא מדברים עכשיו על היכולות שלך.

קובי בן גרא: אז אם אתה חושב שלבוא ולהעניש אותי זה יפתור לך את הבעיות.

זיו שפירא: קודם לא הצבעתי. לא הייתה הצבעה. לא יודע על מה אני מדבר.

קובי בן גרא: עכשיו אני רוצה שניה אחת לשאול את עמיר, את הדבר הזה. עמיר, על פי החוק, אני רוצה עכשיו לשאול אותך שאלה חוקית. על פי החוק, ועדת כספים חייבת להכיל לפחות חבר אופוזיציה אחד. זה אומר שוועדת כספים

זיו שפירא: אמרה שאתה אופוזיציה?

קובי בן גרא: אלירס אמר שאני אופוזיציה. אני מצטט את הדברים של אלירס, הוא אמר שאני אופוזיציה.

זיו שפירא: כנראה בחרת לא טוב

קובי בן גרא: עמיר, ועדת הכספים בהגדרה חייבת להכיל חבר אופוזיציה אחד לכל הפחות, המחוקק בעצם נתן את

עמיר פישר: אין פה אופוזיציה וקואליציה מוגדרת ב

קובי בן גרא: שניה, אבל אני אומר לא

מיכאל הראל: במועצות האזוריות לא מכילים.

אלירס אזולאי: אז מה שאתה מדבר קואליציה ואופוזיציה וועדות

קובי בן גרא: אתה אמרת שאני אופוזיציה.

אלירם אזולאי: אמרתי שאתה מתנהג. כי אופוזיציה כשאתה פונה אחרי החלטת מליאה, למשרד ממשלתי, כדי לעשות את מה שעשית ולכן אני אומר, שנייה, ולכן אני אומר,

מיכאל הראל: יש פה סיעה, הסיעה של אורי הורוביץ חבריה, ברשות, ברשות במועצה אזורית.

קובי בן גרא: בהגדרה וועדת כספים, אני מבין שבמועצה אזורית אין את זה ואלירם מכיר את זה.

אלירם אזולאי: זה לא נכון מה שאתה אומר. אומר לך, את זה היועץ המשפטי. אתה מדבר על רשות מקומית ואנחנו מדברים על מועצה אזורית. לא, אנחנו במועצה ולכן זה לא רלוונטי.

קובי בן גרא: לא, כי תקשיב, מאשימים אותי, אתה רוצה, אני מוכן שאתה, אני ודוד נשב על המייל שלי, אתה תראה את זה? מאשימים אותי פה זה משהו שלא עשיתי, אז אני שואל האם ראש המועצה יכול להחליף, שנייה, שמעיה, תיתן לי לסיים. שנייה. לא יעניין אותך, כי לא יעניין אותך. אתה הולך להצביע בכל מקרה איך שזה שמעיה אני תכף אשמע אותך

קובי בן גרא: עמיר, האם מותר לך לראש מועצה החליט שהוא מדיח חבר מליאה על סמך פנייה לרשויות. סתם שאלה כזאת.

64

עמיר פישר: הסמכות להדיח חבר מליאה, חבר ועדה, אינה של ראש המועצה אלא של המליאה. המליאה היא זאת שממנה את חברי הוועדות והיא זאת שמוסמכת להדיח חבר ועדה, האם המליאה מוסמכת להדיח חבר ועדה? המליאה מוסמכת להדיח חבר ועדה. המליאה כמו כל אורגן גוף פוליטי, אז כמובן היא צריכה לפעול בצורה סבירה, ולא כל החלטה היא לחלוטין לא סבירה, היא אפשר לתקוף אותה משפטית. אתה שואל אותי, אני חושב שבנסיבות האלה שמתוארות פה, במידה והמליאה תחליט שעל רקע הדבר הזה והפנייה שלך, ואני גם אומר, בסוף אתה פנית ל, אחרי שהצבעת בעד, אתה פנית למשרד ממשלתי במטרה לסכן את ביצוע ההחלטה?

קובי בן גרא: לא. לא, שנייה, שנייה. אבל רגע,

עמיר פישר: אבל תן לי לדבר, בסדר? לכאורה אני אומר, ואני אומר, אתה התבקשת פה גם, להקריא את הפנייה שלך ואתה סירבת. אתה אומר אם אני אעשה את זה רק כלפי התושבים. אם אתה שואל אותי אם בנסיבות כאלה, האם במידה והמליאה תחליט שהיא איבדה את האמון והיא מבקשת להחליף אותך מועדת כספים, האם זו החלטה סבירה? אני חושב, שהיא החלטה שלא יקבע שהיא בלתי סבירה. זו החלטה שהיא תעמוד בבית משפט.

ואני חוזר, אחרי שאמרתי את זה, בסוף, אני שוב אומר, אני שוב אומר, בסוף אנחנו פה כאילו משחקים בזה. אני חושב, קובי אם אפשר להגיד לך דוגרי, אני חושב שעשית טעות וכל האירוע הזה בסוף היה אפשר, אם תגיד, טעיתי, סליחה, אני מבין, לא ככה צריך לפעול, אני, כולם פה מעריכים את הפעילות שלך, אני לא מבין למה אנחנו נגררים לסיטואציה כזאת.

קובי בן גרא: אתה אומר לי להתנצל על משהו שלא עשיתי.

מיכאל הראל: משהו שלא עשיתי. אני אגיד לך משהו קובי, באמת משהו ואני אומר את זה גם פה לכולם. אם אנחנו מוציאים את קובי מהמשחק, אנחנו כאילו מוציאים אותו מהמשחק, אלירס, אנחנו בעצם אומרים לו אתה לא חלק מאיתנו. כולנו אומרים לו אתה לא חלק מאיתנו. וקובי יתחיל לשאול הרבה הרבה שאלות. והשאלות האלה יעשו המון המון נזק. ליהודה ושומרון, יעשו המון המון נזק למועצה האזורית הר חברון ויכולים גם לחשוף פה עוד כאלה, דברים כאלה ואחרים, שלוש נקודות, ואני חושב שזה לא ראוי לעשות את זה. אני חושב שיש פה אנשים אחרים בחדר שעשו פה מעשים יותר חמורים. ממה שקובי עשה ולצערו אנחנו לא יכולים להדיח אותם פה במליאה ולכן אני חושב באמת שבסוף צריך לחשוב על טובת הר חברון והאם טובת הר חברון זה להעיף את קובי? לא, זו לא טובת הר חברון, זה הכבוד אולי של אלירס. אז אלירס יוריד רגע מהאגו שלו כי טובת הר חברון מחייבת להשאיר פה את קובי אחרי כל הדברים היפים שאמר עמיר ואחרי כל הדברים היפים שאתה אמרת, וקובי, אני אומר את זה ושיירשם בפרוטוקול ואמרתי לו, שמגיע לו שידרוס אותו אוטובוס קדימה ואחורה על השאלות שלו. זה מה שמגיע לו. אבל, שנייה, הוא יודע. לא, חס וחלילה. זה כאילו בצחוק. מגיע לו לקבל על זה נבוט. והוא יודע את זה ואמרתי לו שמה שהוא עשה זה אולי שאלות תם אבל הוא לא יעשה. ובסוף, קובי, כן, גם אתה צריך להוריד מהאגו שלך ולהגיד, שאלתי שאלות קיטבק ולהתנצל, להגיד אתם צודקים, שאלתי, לא להיות עכשיו צודק. נכון, מותר לך לשאול, נכון לא תכננת לבטל את זה אבל בסוף, בסוף, בקצה, היה איזה קמצוץ שאולי זה יעשה בלאגן. ולכן, מותר להגיד טעיתי. גם לך אלירס מותר להגיד טעיתי ומותר ליישב פה את ההדורים בשביל שנוכל לעבוד פה ביחד. תודה.

אורי הורוביץ: אני מסכים.

מיכאל הראל: מעולה, סבבה. אפשר להגיע להצבעה? או שאתם רוצים להוריד את זה מסדר היום? רק ששניהם יתנצלו.

אלירס אזולאי: חברים, עוד מישו רוצה להתייחס? שנייה, חברים, עוד מישו רוצה להתייחס?

שמעיה אסולין: את קובי אני מכיר תקופה ארוכה וגם בקדנציה הקודמת ולא היינו מאותו צד ואני מכיר את ההתנהלות שלך ואני מכבד אותה

ונראה לי שלעולם לא שמעת ממני מילות גנאי ולא דברים ענייניים ביחס אליך. ואני מצפה לאותו מקום, אני מאוד מאוד מכבד את השאלות שלך, אני מאוד מאוד מכבד את הבקשות שלך למידה ותמשיך וצריך לעשות את זה. ומה שאמרת זה דמגוגיה. אלירס בנגיד שהוא רצה פה להוריד, זה לא להגיד אל תשאלו שאלות. זה נעשה פה, זה חציית קו מה שנעשה פה. זה פגיעה, אני אומר לך, תקשיב שנייה לרגשות שלי, בסדר? אני מאוד מאוד רציתי להעביר את ה-8 מיליון האלה לעתניאל. וברגע שאתה הולך ומשחק מחוץ לכללים וזה מה שעשית, לקחת מידע פנימי וזה היתממות, אתה בחור חכם. אתה יושב במערכות האלה, ואתה כבר שנים ואתה מכיר, אי אפשר, אי אפשר עליך להגיד שאתה לא מכיר את ההתנהלות של משרדי ממשלה. ולהביא את הדבר הזה זה בקריצת עין להגיד חברה לא קיבלו את דעתי, אני עכשיו משחק מחוץ לכללים. ותדע לך שה-8 מיליון עכשיו שמתערב, אם להגיע לעתניאל, אם זה ייפול, זה פגיעה אישית בי, בסדר? ואתה אומר על בזבוז זמן שלך, זה בזבוז זמן שלי, בסדר? אני פה יושב, ונמצא במליאות ותומך בהחלטות מסוימות, לא כי בא לי או לא כי אני מנסה לעשות איזושהי אווירה, כמו שאתה אומר, אתה תצביע אוטומט נגד. לא, כי יש לי אג'נדה ואני מכיר את העניינים בפנים וגם דיברתי על זה פה. אמרתי בעל פה מספר פעמים

אריאל שרגא: שמעיה, זה דיון כל מי שמשתתף פה הוא לא בזבז את הזמן זה דיון.

שמעיה אסולין: אין בעיה. מה שאתה עושה, קובי, זה ללכת עכשיו ולשחק מחוץ לכללים.

66

קובי בן גרא: אתה אומר שאולי יכול להיות שצריך לשאול וזה, זה בתוך הכללים הדמוקרטיים.

שמעיה אסולין: לא, בעניי זה נכון. לגמרי. ואני מצדיע לך שעשית את זה. ואני גם בסיטואציות מסוימות הייתי עושה את זה. עד קבלת ההחלטה. לא אכפת לי אם הצבעת. לא מעניין. היה פה רוב, אתה, מרגע שאתה קיבלת פה רוב והלכת עכשיו החוצה, זה כבר לשחק בשטח אפור ומסוכן.

אורי הורוביץ: רגע, רגע, אתה לא, נגיד שהוא, אני יחסית מסכים, אבל נגיד שהוא היה מצביע נגד ואז היה הולך, גם לא היה מדיח אותו?

ניר בלושטיין: גם לא. גם לא. אורי, גם לא. רגע, אבל,

שמעיה אסולין: אורי, לא מעניין אותי שאלירס שלח לי בפרטי על מה שהוא עשה, זה הדליק אותי

אורי הורוביץ: גם אותי, עוד מעט אני אתיחס.

שמעיה אסולין: אני בעד הצעת פשרה. אני אומר לך כבר את הסוף כי הוא אמר שאני אוטומטית אצביע פה.

אני בעד הצעת פשרה אבל אני חושב שהכרטיס האדום שהוא אמר פה, שזה לא לשאול שאלות, אני פשוט חושב שזה לא נוגע. הכרטיס האדום הוא למישהו שיצא מפה, מתוך השולחן הזה, וישרוף את החברים אבל אתה לא מסכים,

אורי הורוביץ: אבל אתה גם לא מסכים, אני לא מסכים שחבר מליאה שהצביע נגד החלטה, גם את זה, יוציא את זה החוצה.

שמעיה אסולין: אני לא מסכים לדבר כזה. בין הדברים שלך, היה נשמע,

אורי הורוביץ: לא קשור.

שמעיה אסולין: זה לא קשור. וזה דמוקרטיה בעיניי, לכבד אותה.

ניר בלושטיין: אני רוצה להמשיך את מה ששמעיה אמר, אני ממש מסכים. צמצמת לי לחצי את הדברים שרציתי להגיד. קובי, את ההערכה שלי אליך אתה מכיר ויודע. אנחנו מדברים הרבה ולא חסכתי ממך מעולם. את הדברים האלה. אבל לבוא בצורה שבה אתה מציג את הדברים, בעיניי זה כאילו זה, בנקודה מסוימת אני מרגיש קצת אפילו זלזול באינטליגנציה, בסדר? פעלת, ידעת מה המטרה, ידעת מה הסליחה שאני אומר רגע שנייה, נכון, יכול להיות, נכון. בסדר? אבל אני אומר, אני אומר מה התחושה שלי, אבל אני הולך רגע שנייה לסוף. אני הולך רגע שנייה לסוף ואני אגיד לך, קודם כל אני באופן אישי, מרגיש שפגעת באמון שלי, אחד, כחבר מליאה, שתיים, כמי שגם היה בצוות המצומצם, שהשקענו שעות על שעות כדי לייצר פה החלטה מסוימת. ביום למחרת עשית את זה, כאילו נפלת בעיניי בכשל ערכי, בסדר, ערכי. ולכן כל השיח הזה פה מה התוכן ואיך ולמה וכמה, לא רלוונטי. לא רלוונטי. וזה לא אתה קובי, כי את ההערכה שלי אליך אתה מכיר ויודע. לא משנה מי היה עושה את זה, הייתי אומר את אותם דברים כהווייתם. בסדר? אבל אני אגיד לך מה הבעיה הכי גדולה שלי עם כל ההתנהלות שמתרחשת עכשיו. ואני גם אגיד, רגע שניה, כי מדברים פה על אותה פשרה, בסדר? אני לא אתנגד לפשרה, אין לי עניין, ספציפי שלא תהיה בוועדת כספים, אני חושב שאתה עושה המון טוב. יש לי בעיה עם כל צורת ההתנהלות, עד המילה האחרונה שלך פה. אני אגיד לך מה הייתה הציפייה שלי. שתבוא ובאמת תגיע אמרת את זה וניסית אבל גם, אבל מה שנקרא נתנו לך את האופציה לרדת מהעץ. לא. עלית עוד לצמרת יותר גבוהה, כן? זה שכשלת, זה לא משנה מה הייתה המוטיבציה ואיך אתה קורא לזה אבל בסוף התוצר שקרה הוא תוצר, לא מתאים ולא נכון ואתה ממשיך לתת נאומים על מהי דמוקרטיה וציונות במקום לבוא ולהגיד, חברים, ייתכן וטעיתי ולו רק בגלל שזה היה יום אחרי ההצבעה. לכן לא מעניין כל מה שקרה לפני. זה קרה יום אחרי בסדר? וזה התנהלות שהיא בעיניי קצת ילדותית, חוסר אחריות ועוד ועוד, אבל עכשיו כשאנחנו פה, בסדר? במקום, להתנצל ולנסות להגיע לפשרה אתה לא עושה את זה וזו הייתה ההצלחה. להתנצל על מה? איזו פשרה?

קובי בן גרא: להתנצל על מה? איזו פשרה? כאילו, מה הפשרה פה?

ניר בלושטיין: שבסוף אני אגיד לך קובי, יש לך. לא, לא,

מיכאל הראל: אתה יודע מה הבעיה שלך? אתה כל כך חכם, אבל אין לך טיפה תבונה. לא אבל אתה צריך להבין, שאלת שאלות קיטבק, שאלות קיטבק האלה מעירים את הדובים. אל תהיה תמים. תגיד אני מצטער, שאלתי שאלות קריטיות.

שמעיה אסולין: החלטת כספים של המועצה זה להיות בליבה של הכור האטומי של המועצה. זה לקבל, זה לשמוע דברים. שמידע אינטימי, בסדר? שמישהו נוסף פה בתפקיד, אולי אני לא יכול לדבר על זה והיה פה גזבר שיכל לעשות בזה שימוש. הוא אחז בקרנות המזבח בגלל תפקיד סטטוטורית. אני רוצה שמי שנמצא פה, טובת המועצה, נמצא בפניו, גם אם בסוף הוא עשה את הכול והגענו להצבעה ודעתו לא התקבלה, הוא משחק במשחק ישר ועכשיו אנחנו צריכים להמשיך.

בר חי יוסף: סליחה, אני יודע זה לא מה שהתכוונת. אני אין ספק שמה שקובי עשה, גם אם אתה חושב שהוא טעה, ואני לא בכלל חושב שאתם מבינים את המצב, אין ספק שמה שקובי עשה, אני חושב שמי שמפקפק בזה פה הוא לא קולט את הסיטואציה. אין ספק שמה שהוא עשה לטובת המועצה, אגב, אתה לא מסכים איתו. קובי בחיים לא פעל פה. זה לטובת המועצה. זה לטובת המועצה. בניגוד להחלטה בניגוד להחלטה שעשה טעות. להגיד שהוא פעל לא לטובת התושב.

ניר בלושטיין: בוודאי. בוודאי. אני מדבר על וועדת כספים. אליזר מנסה להעביר כספים לעמותה פרטית. הילדים שלך לא ילמדו באור עתניאל. כיתות ז' ח', כוועדת כספים, אתה צריך להתעקש.

שמעיה אסולין: קובי, הייתי 5 שנים פה. תשאל את חברי ההנהלה כמה דברים כאלה נעשו בעבר לצד אחים כי אין להם שום בעיה. אני חייב להיות אחראי על החוק בקצת אם מישהו שם נעשה טעות ושהוא לא דיבר תגיד שלא אני חושב שזה חוסר האחריות. תגידו רק שזה טעות.

קובי בן גרא: אמרתי לך בישיבה שמבחינתי ההרשאה לא הסתיימה. אמרתי לך את זה בפנים.

ניר בלושטיין: חברה, אני אשמח לסיים.

קובי בן גרא: יכול להיות שאתה אומר שוב, יכול להיות שזו הייתה טעות ללכת, יכול להיות שפה כמו שמיקי אומר שאלות קטבק, שאלות דפוקות, אבל מעולם לא פעלתי לפגוע, מעולם לא עשיתי את זה ב... אם אנחנו פותחים את הנושא הכספי

מיכאל הראל: קובי, אתה מצטער שזה פגע? שזה פגע בראש שלי. אתה מצטער שזה פגע?

קובי בן גרא: אתה חושב שאני רוצה לפגוע?

מיכאל הראל: שאלתי אם אתה מצטער. יש תשובה, כן או לא. אם אתה מצטער שזה פגע?

קובי בן גרא: אם נאבד את ה-8.5 מיליון שקלים באופן אמיתי, אבל אם נאבד את ה-8.5 מיליון שקלים האלה באופן אמיתי, ברור מה אני מטומטם. אני מעדיף שיהיה לי 8,000 מיליון שקלים של קרן קיימת ושלא יהיה לי כלום.

מיכאל הראל: ההתנצלות שלך מתקבלת.

זיו שפירא: לחשבה לי פה ציפור קטנה שדברי חכמים בנחת נשמעים.

ניר בלושטיין: זיו, תן לי רק לסיים. אכפת לך לתת לי לסיים?

אלירם אזולאי: שניה, חבר'ה, אני אעשה סדר. ואז אם מי רוצה לדבר אחרי זיו, קובי בסדר, אבל אני מבקש, זה בגלל ש שניה, בסדר, שניה. חבר'ה, אני עושה רשימה ואני מבקש לא להפריע אחד לשני, בסדר? תודה. ואני מאוד מאוד מבקש שתתדלו להיות

69

מיכאל הראל: יש לי עוד מלא שאלות, אחי אנחנו פה לפחות עד אחת עשרה. עמיר, תתקשר לאשתך תגיד לה שתלך לישון

אלירם אזולאי: ניר, זיו, אבנר, ספי, אורי, אלקנה, אריאל, מיקי

ניר בלושטיין: אני רק אסיים ואגיע, שוב בעיניי, השורה התחתונה ומה שקשה לי, קובי, אני רואה את ההתנהלות שלך פה וזה בחוסר לקיחת האחריות. אני טוען גם שאתה לא קורא את התמונה נכון. ולהיות בוועדה כל כך כל כך רגישה עם ההבנה ולאור גם הנאום על הדמוקרטיה ושמירת הדמוקרטיה וכל מה שהגדרת פה במליאה, לי יש קושי. בסדר? כחבר מליאה, שאתה תהיה בוועדה כל כך רגישה כי מחר, בסדר? אתה עוד פעם תחליט על דעת עצמך לפעול ולדבר עם כל מיני גורמים אחרים. עכשיו מאחר ואני לא שומע, כשאתה אומר שעשית טעות, איזושהי חרטה או כל דבר אחר, בעיניי, אתה לא מבין את תפקידך, לא מבין את תפקידך, נתלה בדברים שבעיניי הם הפוכים מתפקידך ולכן אתה לא יכול להיות בתפקיד הזה. תהיה טוב ככל שתהיה מאחר ואינך מבין את תפקידך, זו דעתי. עכשיו, מאחר ואלירם כראש מועצה והוא זה שמוביל את המועצה בחר להדיח אותך, אני אצביע בעד.

אם אלירם יחליט שפשרה או כל דבר אחר, אני גם על זה אצביע בעד. אבל אם אתה שואל רגע שניה אותי, טעית, פעלת בצורה שאינה ראויה, שפגעה באמון שלי ושל כל חברי המליאה.

זיו שפירא: קובי בן גרא, אני אומר את הדברים תוך כדי שאתה מבין. לכל דבר שאנחנו עושים, לכל פעולה שאנחנו עושים, יש כוונותיות. אין ספק שכל הפעולה וכל הדברים שנעשים פה של כולנו, מתוך כוונה חיובית להיטיב עם הציבור ששלח אותנו לפה ולהיטיב עם הר חברון. לפעמים הכוונה החיובית הזאת, בעינינו היא מקוימת את הנזק ואם צריך לבחון כוונה חיובית אחרת אז צריך להחליף את הכוונה החיובית שעשתה את הטעות ואת הנזק ולשים כוונה חיובית חדשה. לחזק את הדברים שניר אמר, שמן הראוי, אתה יודע מה לא מן הראוי. תחשוב רגע עם עצמך באמת, ותבחר כוונה טובה אחרת ותשים את מה שהיה בצד ותגיד כמו שנאמר, הייתי, ונעזוב את האירוע הזה. ואלירם יצטרך לקחת את ההחלטה שלו ולהגיד אם הוא הולך, לפשרה, לא פשרה, אני לא מבין פשרות, זה אירוע לא טוב. ואני חושב שאפשר ויש מקום לשים אותו מאחורינו, ששני הצדדים צריכים לבחור כוונה טובה אחרת. כי כמו שאמרתי לך מקודם בצעקות, עכשיו אני מדבר בנחת, אני יותר חכם. אתה תת עיניי בהמון המון דברים שאני לא מבין בהם בכדי, בתקופה שישבנו ודיברנו בהנהלה ודברים אחרים, וואלה! הצבעתי כראות עיני אבל הסתמכתי על הרבה דברים שאתה אמרת. אני חושב שרגע תנשום. שים את הדברים רגע בצד, תסתכל ממקום אחר, תסתכל מבחוץ ולהגיד, אוקיי חברי, יודעים מה? סבבה. בואו נצא לדרך חדשה.

אלירם אזולאי: תודה זיו. אבנר.

אבנר חזד: אני חושב שרוב הדברים כבר נאמרו פה בשולחן אבל אני רוצה קצת לתקצר. רגע, רק שנייה. קובי מה שאתה עושה פה ברמת העבודה בוועדת הכספים אני חושב שכולם מעריכים, כולם יודעים מי יותר מי פחות, אין ספק בכלל על היכולות שלך וגם כשמגיעים לפה למליאה שואלים אם קובי אם אתה מאשר או לא מאשר גם אם בהלצה או לא בהלצה, אבל יודעים באמת את היכולות שלך. אני אומר כמה דברים, כאילו מבחינתי, מה שאמרתי על החלטת הוועדה, אתה צודק בעבור, כל מה שתגיד אתה צודק, לא נתנו לי, כן נתנו לי, צריך לקבל, לא צריך לקבל, פניתי, הכול אתה צודק, זה נכון. נתנו לי, לא נתנו לי, אתה יכול לפנות למי שאתה רוצה כדי לקבל. וככה צריך לעשות. אם לא נותנים לי, יש דרך אחרת כדי לקבל את זה, וזה בסדר. אבל ברגע שהתקבלה פה החלטה, וההחלטה התקבלה, אחרי באמת, לא משנה כמה שעות ישבה הוועדה או לא ישבה הוועדה, הבאנו את זה פה להצבעה. הצבענו מיד אחרי שכולם באמת הצביעו בלב שלם, לא בלב שלם, ההחלטה התקבלה. אמרתי לך להתחשב גם כן בשיחה שדיברנו, ללכת ולפתוח איזשהם גלדים ואיזשהם פצעים במקומות אחרים כדי שהמוגלד יצא ואז מישו יגיד לו רגע, למה הוא שאל אותי פעם פעמיים והתוצאה הסופית של זה היא בסוף שאנחנו לא מקבלים את ההרשאה או שהיא מוקפאת כרגע.

מיכאל הראל: לא, אני לא מתעסק במנהלית.

קובי בן גרא: אבא שלי עו"ד אל תדאג.

אבנר חזד: קובי, ממש בקלות, קצת תבונה ואנחנו פותרים את זה. אז אני חושש, תחשב עוד קצת, עוד דקה.

אלירם אזולאי: כן ספי, תודה אבנר. ספי, כן.

בר חי יוסף: ככה, כמה דברים. קודם כל, אני רוצה להגיד משהו שהוא לא בקונצנוס. למרות שיש פה אחלה אווירה טובה

מיכאל הראל: ספי, אתה אף פעם לא בקונצנוס.

בר חי יוסף: אני צריך לעמוד ברף שאני יצרתי. אני חושב שגם אם הם לא מסכימים איתי, אני חושב שהצורה שההרשאה עברה, אם אפשר לפתוח את הפרוטוקולים, אני זוכר גם דברים שאנשים אמרו, לא משנה, את זה שההרשאה בכלל לא, אלירם אני זוכר שאמר שההרשאה בכלל לא לדיון ולא להצבעה, כי היא אמרה כמו פעם, אני חייב להציג את זה. אני חושב שיש פה, יש פה הצגה נכונה של הדברים. כאילו המליאה הצביעה בעד ההרשאה ואז קובי הלך ודפק את ההרשעה. חבריה, נאמר לנו פה שחור על גבי לבן שההצבעה היא לא על ההרשאה. וזה נאמר פה בפירוש בשניות לפני ההצבעה. לגמרי ההצבעה לא עלה שעה שעברה פעם וזה לא עובר פה בזה, ולכן גם הוועדה לא פתחה את זה לדיון. זה דבר ראשון. הצורה שההרשאה עברה היא בצורה שגם אם היא הייתה עוברת כן בצורה חלקה במליאה פה, היא עברה בצורה לא חלקה. ולא בצורה נכונה וזה חלק מהסיבה אני חושב, לא דיברתי עם משרד החינוך, אין לי מושג מה הם חושבים, אני כן הייתי שמח שהמועצה תביא לנו פה את פחות משמעניין אותי המייל של קובי, מעניין אותי שאלירם אזולאי הביא לנו את התייחסות היועצת המשפטית שמתנגדת. למה? מה הסיבה להתנגד? לא מאמין שהיא מתנגדת כי איזה אחד מהמליאה דיבר איתה עם כל הכבוד לקובי.

שמעיה אסולין: ספי, נראה לי שאתה חובב יועמ"שים

בר חי יוסף: בוא תסביר. אני במקרה מהבודדים פה, שגם מתעסק בזה. אני בניתי בתי ספר בירושלים, של בתי ספר. אני יודע מה זה הכרה בצורך, אני מכיר את התהליכים, אני מכיר את המורכבויות במקרה, באמת במקרה, עובד בזה. אני כאילו, זה לא. אני לא יודע אם זה יעבור או לא יעבור, אני רק אומר, זה לא עבר פה במליאה שלנו, לא אנחנו הצבענו לזה, לדעתי זה לא עבר בצורה נכונה. הקימו פה לדוגמה, סתם אני אתן דוגמה, כדי שתבינו מה אני אומר, שלא יהיו פה דברים באוויר.

במקום ללכת לוועדת חינוך שתדון בדברים האלה, ועדת חינוך שאחד מחברי הוועדה הוא שנים כבר פה במליאה, הראליה מלכה, הוא שנים בתחום, מכיר את הזה, הקימו ועדה אחרת שלא מכירה את הארגון, שלא מכירה את האירועים כמו שצריך והם הביאו את זה. זה נעשה בצורה לא נכונה ולכן אני, שנייה, לכן אני נופל בכיסא. שכמה שאלות תמימות הפילו את זה ואני חושב שאנחנו צריכים לשאול את עצמנו ואני אגיד עוד משפט, אולי אני לא צודק, אני לתומי חושב, שאף אחד פה לא היה מרים את היד במשהו שהוא לא חוקי. אפשר לעשות, אפשר גם קומבינות. רק הערת ביניים.

שמעיה אסולין: אני בדקתי עם עובדים של משרד החינוך, לא יועמ"שים ושמעתי דברים אחרים.

אלירס אזולאי: אני רוצה להקריא.

שמעיה אסולין: אחרי שהוא ערער את זה, אחרי שהוא ערער את זה, אני רציתי לבוא, ה-8 מיליון שקל זה משהו שנכתב כבר, אני אמרתי, אני חושב שזה היה פה על השולחן, שזה חשוב לי מאוד העניין הזה.

אורי הורוביץ: 6 שנים.

שמעיה אסולין: מה זה? כן. ואחרי שקיבלתי את ההודעה מאלירס, פניתי לאנשים שלי במשרד החינוך והבנתי שיש פה התנהלות כמו לא מעט במשרדי ממשלה. שיועמ"ש אומר משהו והליבה בצוות של משרד החינוך חושב אחרת. והוא יודע לסדר את זה.

אלירס אזולאי: אני רק אגיד רגע עובדות, בסדר? אכן, התב"ר הזה אושר ב-2018, הוועדה המליצה לאשרר את החלטת המליאה שהייתה, שלא בוטלה. התב"ר הזה מעולם לא בוטל, לכן אני אומר זה, וספי אני אומר לך פה כאילו עם כל הכבוד למה שאתה אומר, טול קורה מבין עיניך ודי לחכימא ברמיזה.

בר חי יוסף: אני לא יודע על מה אתה מדיבר, אני מדבר על אני אומר שום דבר שאתה עושה באופן אישי אחי אם אתה רוצה לדבר.

מיכאל הראל: אין הנחתום מעיד על עיסתו, בקיצור. זה מה שהוא רצה להגיד.

שמעיה אסולין: אני אומר את זה בגאווה. מספרים בעבר מצוינים.

אלירס אזולאי: לא קשור לאורים, קשור לעובדות בהר חברון, בסדר? שאני חושב שספי לא היה מתנגד להם כחבר מליאה, אני רק אומר את זה כהערת ביניים, בסדר? על ישיבת סוסיא אני מדבר. אני מדבר על ישיבת סוסיא. אין לך מושג על מה אני מדבר.

דרור דותן: ברוך ה' זה מבורך.

מיכאל הראל: יש לו אלצהיימר נעורים עכשיו. יש לו אלצהיימר זמני.

אלקנה נווה: רגע שניה אם בעבר נעשו דברים לא נכונים, אז מותר

בר חי יוסף: אני מכבודך אלירם, אני לא אגיב למה שאמרת, זו רק הנקודה הראשונה. נקודה שנייה, אני חושב שאולי זה מה שמיקי מתכוון להגיד על מה שעמיר אמר, אני לא יודע, מיקי לא הסביר את עצמו, אבל אני גם כן אמרתי את זה.

מיכאל הראל: אני הסברתי מצוין, קובי התנצל, אלירם הסכים לרדת מהיד שלו. החברים מבינים שלא ייצא שום דבר טוב מזה שעכשיו אנחנו נוציא את קובי מהמשחק. בדיון הזה צריך לרדת. הוא התנצל,

אלירם אזולאי: מיקי. מיקי, חאלס.

מיכאל הראל: למה אתה משתיק אותי?

אלירם אזולאי: אני לא משתיק עוד פעם. יש פה תור.

74

מיכאל הראל: כולנו מדברים, אתה נופל עליי, זה אישי. אלירם, זה לא יפה לעשות דברים אישיים נגדי. זה אישי. הוא מדבר, הוא מדבר, ובסוף אתה

אלקנה נווה: רוצים ללכת

בר חי יוסף: עוד שני משפטים. חברים. מכיוון שנראה לי שאין משהו שחולק פה על זה שהנוכחות של קובי בוועדת כספים היא חשובה, עם כל הכבוד לאנשי כספים האחרים שיש במועצה, שהם גם אנשים חשובים, אני חושב שכיוון שאין שום קשר בין מה שקובי עשה או לא עשה או איך שכל אחד פה מפרש את זה, לבין ועדת כספים או חברות, לא ועדת כספים, אין ספק, שהחברות שלו בוועדת כספים היא לטובת המועצה, לטובת התושבים, זה ממש נראה, לא רוצה להגיד מתקפה אישית, כמו שמיקי אמר,

מיכאל הראל: זה לא אני אמרתי.

בר חי יוסף: אתה יכול להגיד, אתה יכול להגיד. להגיד לקובי נו נו לא בסדר, אפשר לקחת את הפנייה של קובי לא בסדר, להוציא אותו זה לירות לעצמנו ברגל של המועצה בגלל הזה. זה נשמע פשוט חסר הקשר.

אין שום קשר בין הדברים האלה. לא משנה על מה אני מציע, בסוף אני אומר לך מה אני מציע, בסדר? אורי אמר לי לא להפסיק את הפגישה היום, אני אציין את זה. אני חושב, אני חושב, שמכיוון שהייתה פה התנהלות לא תקינה שלא של קובי, אלא של אלירס, אני חושב שאני מציע הצעה שאני גם ביקשתי ממישהו להגיד אותה, פה מאחר כמה שדיבר איתי אולי ישמע, אני לא זוכר. אני חושב, אני מציע פה את ההצעה שהצעתי כבר בעבר. אני חושב שכדאי. ומציע שקובי ואלירס יגידו שניהם שאנחנו משאירים את הדברים מאחורה, שאנחנו הגענו למקום, אני חושב שאפשר כולם מסכימים על זה, שהגענו למקום לא טוב. לא טוב להר חברון, לא טוב למועצה. אף אחד לא יודע מה שהולך להיות בהמשך המורד הזה, אף אחד לא ירד מזה, אף אחד וכדאי להחליט שאנחנו עוצרים את זה פה.

זיו שפירא: קובי צריך להחליט שהוא הולך להפסיק את זה פה.

בר חי יוסף: קובי ואלירס אני חושב שצריך להחליט שעוצרים את זה פה. הגענו למקום לא טוב ועוצרים את זה פה, את האירוע הזה וממשיכים לעבוד. יש לנו עוד שנתיים אמרת, יש לנו שנתיים וחצי. לעבוד לטובת הר חברון, אנחנו מגיעים למקום מסוים ואני חושב שזה, אני לא דובר של קובי, אני חושב שזה הצעה שכולנו

אלירס אזולאי: תודה לספי, כן אורי

75

אורי הורוביץ: וואו. קודם כל עמיר, תודה. חברים, כשיצאנו לדרך עם הוועדה הזאת, אני מזכיר טיפה נשכחות, אלירס היה פה, הייתה פה תקופה רחבה עם כל ההורים וכו' והדבר שהיה חשוב לאלירס זה סוגיית ההרשאה. ואני ניגשתי לאלירס ואמרתי לו תקים ועדה ותנתק את נושא ההרשאה. ובאמת זה לא משנה אם אני אוהב את ההרשאה, לא אוהב את ההרשאה, את מה שעשו פה בעבר, זה לא רלוונטי בכלל וכל מה שדיברנו בוועדה יגידו פה אנשי הוועדה, הייתה ללא קשר להרשאה. אני ביקשתי לשים את ההרשאה הזאת בצד. אנחנו מדברים על הדבר המהותי ביותר, שזה היה כן איחוד, לא איחוד, מתי איחוד. ואיך אנחנו מריצים קדימה את המעמד שכל החברים פה דוחפים אליו כבר שנה וחצי, יותר אפילו שנתיים, וזה להקים פה ישיבה תיכונית צומחת עם חטיבת ביניים ואיחוד החטיבות. ולשם כיוונו, ולכן גם בזה וגם בהמלצות של הוועדה, דרך אגב, מזכיר לכולם, ישבתי ישיבה לאמי באותו זמן, כמות השעות שהתעסקתי בזה, הייתה רבה. כי זה דבר חשוב. דבר חשוב וחיוני להר. ולכן הכנסנו שם איזשהו משפט, שאפשר להשתמע כמו לאשרר או זה, אבל בגדול לא מתאזנת.

מלמד ידידיה: אורי, לא נכון. מחילה, ישבת שבעה על אמא שלך, אנחנו לא נפתח את זה פה, לא נכון, נאמר במפורש, זה חלק מההחלטה.

קובי בן גרא: חד משמעית.

אלירם אזולאי: ספי, עובדתית זה לא נכון. כן. זה לא קשור למה שאתה חושב. עובדתית זה לא נכון.

אורי הורוביץ: עמדתי הייתה כל הזמן, שאנחנו לא מתעסקים בהרשאה. היא לא רלוונטית, צריך לתת לעתניאל את הכסף. עם זה, מה שהוחלט פה ב-2018, בהחלטת מליאה, כמו ששמעיה ציין, באותו דיון. צריך להעביר להם את הכסף, אנחנו לא מתעסקים עם מה שהיה בעבר וכולי. וגם ... אני הסברתי הסבר היטב לקובי שכשיצטרכו וכשירצו אלירם ילך ויביא כסף לזה, כשיוכלו לעשות את זה וכולי. אני חושב, ואמרתי את זה לקובי אני אמרתי לו, שאני חושב שהוא טעה שהוא פנה. אני בטוח. בטוח שמה שקובי עשה, עשה בתום לב ועשה מתוך זה שהוא חשב שבדרך הזאת הוא יעשה יותר טוב לחברון, הוא יקבל תשומות כאלה, יעשה ככה, יוביל ככה. סוגיית הזה. דרך אגב, אני יודע שקובי לא פנה ספציפית לגבי ההרשאה, אבל זה ממש לא משנה. כמו שנאמר פה, כשהם מעירים את הדב אז אתה חוטף את הסתירה גם איפה שאתה לא רוצה לחטוף אותה.

מיכאל הראל: שמעת אלירם

אורי הורוביץ: ואני חושב שקובי טעה בזה שהוא פנה, אמרתי לו את זה מלא פעמים, הרבה שיחות בינינו. יחד עם זה, אני חושב אלירם, אני לא רוצה לקרוא לזה נקמנות, אני חושב שהדרך שבחרת להביא את זה פה להצבעה, אני חושב שהיא לא נכונה ואני לגמרי לגמרי חושב כמו עמיר, אנחנו צריכים למצוא את הדרך לרדת מהסיפור הזה. קובי חיוני גם למליאה וגם ודאי לוועדת כספים ומתחד דברים. רונן כהן יכול להעיד, אתם שומעים אותו פה ולכן צריך למצוא את הדרך איך אנחנו, יורדים מהסיפור הזה בצורה כזאת או אחרת. אם בסוף זה יבוא להצבעה, זה יבוא להצבעה ובסוף זו זכותו של אלירם

שמעיה אסולין: אורי, בתוך ההסבר הזה צריך להגיד שזה לא יקרה שוב.

אורי הורוביץ: אתה רוצה שאני אראה לך את כל הדברים שאני כותב?

בר חי יוסף: אורי, אתה אומר אפשר לקבל גם תוצאה מנומקת לחברי מליאה באופן אישי לכן אני אומר לך, בוא נתקדם הלאה אחי. למה אתה זה? בוא נתקדם הלאה.

שמעיה אסולין: אם אני פוגש את זה עוד שבוע ואם פוגשים את זה עוד שבוע?

מיכאל הראל: אבל הוא יכול לעשות את זה גם בלי להיות חבר בוועדת כספים. אז אין לו מחויבות, אין לו שום אחריות. אז אין לו שום אחריות בסוף.

אלירם אזולאי: חבר'ה, תנו לאורי לסיים, בבקשה.

אלירם אזולאי: סיימת אורי? סיימת? תודה. אלקנה, כבר שכחת?

אלקנה נווה: אני כותב לעצמי את הדברים. 1, חבל לי שאנשים פה יצאו על קובי ב, בכזה קמ"ש גבוה בלי אפילו להרים אליו טלפון רגע ולשמוע ממנו את הדברים כי חלק מהחברים פה התקשרו אליי ואמרו לי אנחנו מקווים שאתה מגנה את הדברים שחבר שלך עושה. ואני אמרתי לפני שאתם מבקשים ממני כל מיני דברים כאלה, תרימו אליו רגע טלפון, תשמעו גם את הצד שלו, אתה יכול להצביע לשני הצדדים ואל תעשו משפט שלמה בלי לשמוע. לצערי, גם שאלתי את קובי, הוא לא קיבל שיחות טלפון מאותם אנשים והם לא פנו אליו לשמוע מה הדברים.

מיכאל הראל: נכון, כי אין שית. עם מי שפוגע בהר חברון, אין איתו שית. זה ברור.

אלקנה נווה: זה משהו שמאוד חבל לי וגם פה הערב שקובי ניסה רגע להגיד את הדברים ורגע להסביר את השלבים של הדברים, אף אחד פה לא באמת הקשיב לו. ולא הקשיב לו שהוא פנה פעם אחרי פעם לקבל מסמכים ובמקום שיהיה שיתוף פעולה כי זה מה שהחוק והדמוקרטיה מתירים לו והוא זכאי לקבל אותם אז רק כשהוא פונה לייעוץ המשפטי של הרשות פתאום המסמכים מתחילים להגיע וזה קרה לא פעם ולא פעמיים. נגעת פה בתחילת הדברים, אלירם, במשהו שאני לא רציתי לדבר עליו במליאה הקודמת אבל אם כבר פתחת את זה אז אני פותח. דיברת על מלחמות היהודים בהר חברון. לצערי, במהלך התהליך הזה, דיברו פה גם על עובדי הרשות וגם על חברי מליאה באופן לא ראוי, לא ראוי ובמקום שהאנשים האלה, לא יקבלו פה מקום של כבוד, הם מקבלים פה מקום של כבוד ברשות ולצערי לא שמעתי שום גינוי ממך לאורך כל הדרך אז של הדבר הזה. כן, דרור

דרור דותן: על מה?

אלקנה נווה: על איך שדיברו על אלינור, על איך שדיברו על יפעת סולומון, על איך שדיברו על אריאל שרגא. שום התייחסות לא היה פה על השולחן.

מיכאל הראל: רגע, אני לא שמעתי איך התלכלכו עליו שתפו אותי גם

בר חי יוסף: זה מה שמעניין אותך

אלקנה נווה: אני אגיד שגם פה במליאה הקודמת אחת התושבות התחילה ללכלך ולא עצרו אותה במקום. אלא מי שעצר אותה זה אריאל.

זיו שפירא: טוב מאוד שהוא עצר אותה.

אלקנה נווה: בסדר, אבל אני מצפה מהנהגה שתעשה את זה.

זיו שפירא: הנה, הוא הנהגה, חבר מליאה, הוא הנהגה.

אלקנה נווה: סבבה, אז אם הוא הנהגה אז מותר לו גם לדפוק דברים כאלה ואחרים כי הוא הנהגה.

זיו שפירא: יש פה פעולות שהוא לא יכול

אלקנה נווה: ובסוף יכול להיות ששני הצדדים טעו אבל יכול להיות גם שאם היו משתפים פעולה עם קובי והיו מסבירים את הדברים והיו מציגים את המסמכים, אז זה לא היה מתחיל לעורר לו את החשדות שלו והוא לא היה מתחיל ללכת ולברור בדברים האלה. ובסוף אם יש משהו שהוא לא בסדר אז יש סביבו בעיות, ומנסים להחביא אותו, ואם הכול כשר אז אני לא מצליח להבין מה הדבר פה ומה הבעיה פה. זהו. זה הדברים שיש לי ואני אשאל עוד שאלה אחת כי כשהצבענו פה על הדבר הזה אמרו שיביאו לפה הסכם עם אור עתניאל והאם יש הסכם, האם הוא בקרוב יהיה הסכם, מה טיב ההסכם, זה הדברים שלי.

אלירם אזולאי: תודה. אריאל, כן.

אריאל שרגא: אני גם זכיתי להיות ממי שאמר לקובי שזה לא כדאי לפנות למשרד החינוך לא בגלל שאנחנו מפחדים מהדובים, אנחנו לא יכולים להסתדר עם הדובים אם אנחנו עושים נכון, זה יעבור. בעיקר בקטע של לא לתת להם, זה כמו לפנות לערכאות, גם כמו שלא אהבתי שפונים לעמיר על ניגודי עניינים וכולי, פשוט לא נגד.

מיכאל הראל: איזה ניגודי עניינים?

אריאל שרגא: יש חברת מליאה פה שכולה נגועה.

דרור דותן: חס וחלילה.

מיכאל הראל: סוף סוף הוציאו משהו.

אלירם אזולאי: אריאל, נו, תמשיך בבקשה.

אריאל שרגא: אני רוצה לכפור פה בחומה שמייחסים פה לדבר. בסוף, אנחנו, לפני שאנחנו חברי מליאה, אנחנו תושבי ההר. ברגע שאתה בא, אתה יכול לפנות למי שהוא רוצה, מתי שהוא רוצה. משפטי, אלינו, למנהלי מחלקות או למשרד חינוך. הם בקיאים בחומר.

אני כופר בעלן הזה, שזה מצמצם את יכולת הפעולה שלנו, זה שאנחנו יושבים בכיסאות האלה, גם בפניות לקבלות שירות וגם בפניות על עושים שם, מפריעים לנו.

שמעיה אסולין: אני אף פעם לא אומר שזה לא אפשרי, עד שלב מסוים, זה מה שאני אומר. בסוף אנחנו עושים פה,

אריאל שרגא: אין סיבה הזאת.

שמעיה אסולין: תחשוב שנייה,

בר חי יוסף: כפרה עליכם אנחנו פה מ-18:00

אריאל שרגא: אתה 17 דקות דיברת, עד כאן דבריי.

בר חי יוסף: לא אמרתי לך לעצור

אלירס אזולאי: מיקי אתה רוצה לדבר?

מיכאל הראל: כן, אני חושב שאני חושב בסוף שתובעת ההר לנגד עיני קובי. והוא לא עשה שום דבר בשביל לפגוע גם אם הוא יצא קצת דביל לצורך העניין. כל החברים פה, גם אלה שקמו ממש כאילו עם כל הגוף והנשמה למחות כנגד מה שקובי עשה, כולם בסוף אמרו על קובי דברים טובים. אני חושב אנחנו עכשיו לפני חג הפסח דווקא הרבנים פה לא אמרו דברי תורה ואלירס שבדרך כלל מקפיד כי זה מייצב אותו במקום טוב אז הוא גם לא אמר, אז אנחנו פה עכשיו בשלב שאנחנו צריכים לבער את החמץ. וזה אומר לבער.

מלמד ידידיה: שתית ווסקי.

מיכאל הראל: מה? לא, איזה, הייתי מגיע יותר רגוע שם. אז אנחנו צריכים לבעל את החמץ וחמץ זה לא דווקא פיזי, זה דווקא חמץ של אגו. גם שלך, גם שלך. וקובי התנצל בדרכו שלו, קשה לו. ואלירס עלה פה על עץ שהוא לא צריך לעלות עליו ואני חושב שזה לא לכבודו ההצבעה הזאת, לא לכבודו של קובי, לא לכבודו של אלירס כי הוא יפסיד בהצבעה הזאת. זוהי דעתי. ואני חושב בסוף שאם אנחנו מוציאים את קובי מהמשחק, אנחנו אומרים, קובי יגיד, אם אני לא משחק אף אחד לא משחק. אנחנו לא רוצים להביא אף אחד למצב הזה.

ניר בלושטיין: למה, זה איום? יש פה שולחן איום?

מיכאל הראל: לא, זה לא איום. זה לא איום, אבל.

ניר בלושטיין: מה זה, מה זה הבעיה בהתנהגות הזאת?

מיכאל הראל: לא, לא, זה לא איום. זה חס וחלילה. זה חס וחלילה. זה לא. קובי הוא בן אדם נחמד.

ניר בלושטיין: זאת הבעיה כשהוא מספר דברים איך שהוא מבין, רק הוא לא מבין איך צריך להתנהל.

מיכאל הראל: אולי אתה תעזור לו. אבל אם קובי, אם קובי, בתכלס קובי, אה, בדרכו שלו גרם להרבה אנשים, אלירס אזולאי ביקש לא להפריע. בסוף קובי עושה דברים למען ההר וכולם פה אמרו עליו דברים טובים ואני סבור שהנושא הזה צריך לרדת מסדר היום. וגם אם הוא לא יורד מסדר היום חובתנו לאחר שקובי התנצל להצביע נגד ההחלטה הזאת.

אלירס אזולאי: טוב, עוד משהו רוצה להתייחס? תראו, אני רוצה רגע להגיד כמה דברים מאוד מאוד קצרים. בסופו של דבר כולנו עובדים פה עבור התושבים ועבור הציבור. אני אומר לכם בצורה מאוד ברורה, וזה נוגע לכל נושא פה. אנחנו לא עובדים פה באיומים. אבל יש גם קווים אדומים.

מיכאל הראל: אתה צודק אלירס, חבל שאתה לא מכיר אותם.

אלירס אזולאי: נכון, נכון. יש קווים אדומים, יש קווים אדומים.

מיכאל הראל: אתה לא מכיר אותם, חבל, יש לך שיקרון כוח.

אלירס אזולאי: ולכן אני אומר לכם, קובי אמר את זה אני חושב לא פעם ולא פעמיים ולא שלוש שמעתי אותו אומר את זה, שמעולם לא הייתה שקיפות, כמו שיש במועצה הזאת וכמו שיש במליאה הזאת. אבל צריך לא לפרש את השקיפות הזאת, כולל כל המסמכים שקיבלת, גם אם קיבלת אותם באיחור של שבוע, בסדר? אחרי שהזמנתי אותך ודיברתי איתך, לא לפרש את הדבר הזה כמשהו שאם החלטת שאתה עכשיו רוצה להעביר החלטה מסוימת והמליאה קיבלה החלטה ואתה עכשיו הולך כנגד ההחלטה הזאת, אז הדבר הזה הוא כשר. עכשיו אני רוצה להגיד שני דברים שהם מאוד מאוד פרגמטיים. אחד, זה הנוק הכספי. קובי בעצמו נמצא בוועדת כספים. אם אנחנו עכשיו מאבדים 8.5 מיליון שקל ואנחנו צריכים 8.5 מיליון שקל לקחת הלוואה כדי לבנות את אור עתניאל, כולכם מצביעים עכשיו בעד?

אריאל שרגא: ודאי שלא.

אלירם אזולאי: ודאי שלא? אם אנחנו מאבדים עכשיו 8.5 מיליון שקל את ההרשאה בגלל היועצת המשפטית של משרד החינוך, אז ודאי שלא בונים את אור עתניאל?

אריאל שרגא: אני נגד.

אלירם אזולאי: הבנתי. אז כמו שאתם מבינים, הנזק הכספי יכול להיעשות פה ומי שישלם את המחיר של הנזק הכספי הזה יהיה כל הציבור. לא יהיה קובי באופן פרטי ולא אף אחד פה באופן פרטי. יהיה כל הציבור. כי אם לא נבנה את אור עתניאל אז בוודאי ובוודאי שיהיו פה מלחמות יהודים. ולכן השאלה השנייה שהיא השאלה המהותית זה איך מתקנים את הדבר הזה. ואיך מתקנים את זה? אני אומר לכם שאם קובי מתנצל פה בפני המליאה על הפעולה שהוא פעל, ויפעל גם לתקן אותה, אני לא יודע איך אפשר לתקן אותה מול משרד החינוך בהיבט של קובי. אבל אם כן, ואנחנו נברר את זה כי הוא עוד לא הקריא פה את המייל. אבל אם קובי מתנצל, ומתחייב למליאה לעשות כל מה שהוא יכול כדי לתקן את זה מול משרד החינוך, מבחינתי, שישאר בוועדת כספים. לא התנצלות רפה ולא בכאילו. התנצלות בפה מלא, על הפעולה ועל הרצון לתקן.

קובי בן גרא: אני מבקש ללכת להצבעה ואז אני אגיד כמה מילים.

אבנר חדד: קובי, בוא רגע, בוא רגע.

81

קובי בן גרא: לא, לא, אני מדבר. בוא רגע. אבנר, זה חשוב לי לראות אם יש לי גיבוי.

אבנר חדד: אתה לא יכול למחול על כבודך. אתה יכול למחול על כבודך.

קובי בן גרא: לא, אתה שם לב מה הוא אומר. לא, להם אני מבקש הצבעה.

אלירם אזולאי: חבר'ה, אני מוכן, שנייה, שנייה, חבר'ה, לא יקרה כלום, שנייה.

קובי בן גרא: אני מבקש הצבעה ואז אני אגיד כמה.

אלירם אזולאי: חבר'ה, לי אין שום בעיה שקובי יצא ל-5 דקות לדבר עם כל מי שהוא רוצה. נשתה פה כוס קפה,

קובי בן גרא: לא, אני מבקש הצבעה.

אבנר חדד: למה?

קובי בן גרא: כי אני רוצה לדעת אם יש לי גיבוי של מליאה להמשיך בוועדת כספים או אין לי. אני לא מוכן כל כל חודשיים אם אתה תשמע אחרי זה את הדברים שאני אגיד, סבבה, תיקח את זה

זיו שפירא: אני לא יכול להצביע על הדבר הזה. מצטער

קובי בן גרא: אני מבקש הצבעה.

זיו שפירא: אני לא יכול להגזים. אם אתה לא מוכן, שניה רגע, לקחת אוויר, לנשום, להגיד.

קובי בן גרא: אני לא מוכן להגיד ואז אני אגיד משהו. אתה לא יכול להצביע שאני אשאר.

זיו שפירא: לא, אני אומר לך, כמה זה כואב לי שאני לא יכול להצביע שהוא יישאר. כי אני חושב שאתה כן צריך להישאר, אבל אני לא מבין מה כל כך חשוב שאתה צריך לתקן

אלירס אזולאי: קובי, אתה רוצה? אתה רוצה להתנצל או לבדוק?

אבנר חדד: אני בואו נעשה הפסקה 5 דקות ונקבע את ההצבעה.

אלירס אזולאי: אני מנהל את הסדר יום

מיכאל הראל: אלירס לא רוצה להפסיד, אתה לא מבין? אלירס לא רוצה להפסיד.

אלירס אזולאי: חברים, השעה 20:21 ב-25:9 אנחנו חוזרים לכאן.

המליאה יצאה להפסקה.

זיו שפירא: אני רק אומר, חבל מאוד.

קובי בן גרא: אני אשמח רק להגיד כמה דברים אחרי ההצבעה.

אלירס אזולאי: שנייה, אחרי, אני אומר אחרי ההפסקה הזאת. אני שואל קובי, האם אתה מעוניין בהצעה שהצעת פה?

קובי בן גרא: אני מבקש שחברי המליאה יצביעו. חשוב לי באופן אישי לדעת אם יש לי גב להמשיך בעשייה הציבורית הזאת מהצד של המליאה או לא. ואחרי זה אני גם מבקש אחרי ההצבעה, אני אגיד על זה משהו. אם זה יהיה בסדר.

אלירס אזולאי: אחרי ההצבעה.

מיכאל הראל: אתה רוצה להתנצל אחרי ההצבעה, אם אני מבין נכון?

אלירס אזולאי: חבר'ה, ההצבעה היא על מה שבסדר היום. בסדר? על סיור כהונתו של קובי. אנחנו עוברים להצבעה. ההצבעה היא על מה שנכתב בסדר היום. על סיום כהונתו של קובי בוועדת כספים. אני אומר, אני גם מצטער שקובי מסרב גם להתנצל וגם לתקן את העניין הזה. ולכן אנחנו נצביע על ההצבעה כפי שהיא בסדר היום, על סיום כהונתו. האם יש נמנעים? מי מתנגד? מתנגד לסיים את כהונת קובי בוועדת כספים. אחת שתיים שלוש ארבע חמש שש שבע אחת שתיים שלוש ארבע 5, 6, 7. מי בעד? 1, 2, 3, 4, 5. ההצעה נדחתה, ולכן קובי נשאר בוועדת כספים.

החלטה: המליאה מתנגדת לסיום כהונתו של חבר המועצה קובי בן גרא בן גרא בוועדת כספים
מתנגדים-7
בעד-6

תודה רבה, נסגרה המליאה.

קובי בן גרא: אני יכול להגיד משהו?

ניר בלושטיין: אין צורך.

83

קובי בן גרא: אלירס, אני אעזור לך כמה שצריך. אם אתה יכול לתקן את זה. אני לא אפעל יותר בצורה הזו. עד שאני לא ממצה.

ניר בלושטיין: מעט מידי מאוחר מידי

קובי בן גרא: לא, זה ממש לא. היה חשוב לדעת אם יש לי גיבוי של המליאה או לא.

ניר בלושטיין
מנכ"ל

אלירס אזולאי
ראש מועצה

מועצה אזורית הר חברון
פרוטוקול מליאה מן המניין מס' 3-26
מיום 24/03/2026, ו' ניסן תשפ"ו

1. אישור פרוטוקולים

החלטה: אישור פרוטוקול מליאה 2-26
אושר – פה אחד

2. אישור תב"רים

דרור דותן הציג לחברי המליאה את התב"רים
החלטה: המליאה מאשרת את רשימת התב"רים המצ"ב
אושר – 12, נמנע- 1

3. הלוואה

החלטה: המליאה מאשרת לקיחת הלוואה לכל התב"רים שהמליאה אישרה עד כה 19 מיליון ש"ח, לפי הצעה מיטבית של הבנקים. ההצעה המיטבית לקחת מזרחי 5 מיליון ש"ח ומרכנתיל 14 מיליון ש"ח בריבית פריים -0.8%
אושר – פה אחד

4. אישור העברה מקרנות לשוטף

החלטה: המליאה מאשרת העברת סך של 2.3 מיליון ש"ח מהקרנות לשוטף
אושר – פה אחד

5. אישור העלאת שכר בכירים

החלטה: המליאה מאשרת העלאת שכר עפ"י הרשימה המצ"ב
אושר – פה אחד

6. וועדת הנצחה

דרור דותן הציג בפני חברי המליאה את סיכום וועדת הנצחה מיום 08/03/2026
החלטה: המליאה מאשרת את סיכום וועדת הנצחה מיום 08/03/2026
אושר – פה אחד

7. סיום כהונת חבר מועצה בועדת כספים

החלטה: המליאה מתנגדת לסיום כהונתו של חבר המועצה קובי בן גרא בועדת כספים מתנגדים-7, בעד – 6
--

דרור דותן
מנכ"ל

אלירס אזולאי
ראש מועצה

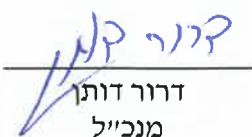
מליאה 3-26 24.3.16

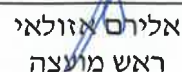
תב"רים חדשים

מס תב"ר	נושא	סכום התב"ר	סכום למקור	מקורות	אחריות
2279	גלמפינג על גלגלים מיזם תיירותי נייד בהר חברון	3,956,320	3,956,320	משרד הנגב, הגליל והחוסן הלאומי	מנכ"ל
הרשאה של משרד נגב גליל לפרויקטים התורמים להעצמה כלכלית					
2280	תשתיות שמירה- קרקעות 2025	2,385,000	2,385,000	משרד ההתיישבות	קרקעות
תקציב משרד התיישבות					
2281	הסדרת מתחם עבור מית"ר בסוסיה	100,000	100,000	הלוואה	רווחה
פרויקט של מח' רווחה					
2282	קידום תוכנית הוכניות מוסדות חינוך ותב"עות	1,000,000	1,000,000	הלוואה	הנדסה
נדרש לקידום תוכניות					
2283	שיפוצים שני ילדים במעון	800,000	800,000	הלוואה	הנדסה
במסגרת תוכנית רב שנתית לשיפץ גנים ישנים					
2284	הקמת שתי כתות גן עשהאל	3,000,000	3,000,000	הלוואה	הנדסה
הקמת קבע של שתי כתות, יוגש למ. החינוך לאחר אישור תב"ע					
2285	השמשת גנים בסוסיה	800,000	800,000	הלוואה	הנדסה
כתת גנים ייחודית, לכלל ילדי המועצה, גן רביעי בסוסיה					
2286	הרחבת אולפנה	2,600,000	2,600,000	הלוואה	הנדסה
תוספת 4 כתות + פיתוח + מעבדה					
2287	הרחבת ת"ת אור יאיר	2,500,000	2,500,000	הלוואה	הנדסה
תוספת 2 כתות + פיתוח + בית מדרש					
2288	ביכנ"ס בית יתיר	900,000	900,000	קרן מבני ציבור בית יתיר	גזברות
עפ"י החלטה מ-2024					

הגדלות/הקטנות

מס תב"ר	נושא	סכום התב"ר	הגדלה ב-	סכ"ג כולל הגדלה	סכום למקור	מקורות הגדלה	אחריות
1922	בינוי 3 כתות מעון יום בסוסיה	3,388,000	1,188,000	4,576,000	1,188,000	קרן מבנה ציבור סוסיה	הנדסה
צפי לגמר פרויקט							
2147	מכלול כניסה עותביאל	1,000,000	300,000	1,300,000	300,000	מ. הביטחון השתתפות עתביאל	הנדסה
לפי צפי עלויות							
2148	מכלול כניסה טנא עומרים	1,000,000	300,000	1,000,000	300,000	מ. הביטחון השתתפות טנא	הנדסה
לפי צפי עלויות							
2271	שיפוץ גן ילדים באדורה	145,350	255,000	400,000	255,000	מ. החינוך הלוואה	הנדסה
לפי צפי עלויות							

 דרור דותן
 מנכ"ל

 אלון אזולאי
 ראש מועצה

ד.נ.ה.ר. חברון פארק תעשיות מיתרים מיקוד 9043550

אישורי מתת דרגה

שם משפחה	שם פרטי	ת"ז	מתת שכר משכר מנכ"ל	תפקיד
פורסט	חנה חן	39784574	40-50%	ס. גזבר
אדלר	שני	200845782	85-95%	מהנדסת המועצה
פסח	לילך	200519767	40-50%	מנהלת אגף הנדסה
מעודה	רעות	32508426	60-70%	מנהלת אגף יישובים
בוסקילה	דורית	315304964	35%	עוזרת מנכ"ל

1

2

3

4

5

8 מרץ, 2026
י"ט אדר, תשפ"ו

סיכום ישיבת וועדת הנצחה לנפגעי פעילות איבה

משתתפים: מועצה – דרור דותן, רעות מעודה, יפעת גנון. נציגי משפחות שכולות – יוכי קלמנזון, שמעיה ברקוביץ. חברי מליאה- אלירס אזולאי, נעמה פוליאקוב. במסגרת הקמת אנדרטה לנופלים ברחבת בניין המועצה סוכם על הקריטריונים הבאים להנצחה באנדרטה:

1. החלל הינו תושב הר חברון.
2. פעילות האיבה בה נפל החלל התרחשה במרחב המוניציפאלי של הר חברון (גם אם החלל אינו תושב ההר)
3. הנצחה במסגרת הזו תהיה החל מחידוש הישוב היהודי בהר-חברון 1979
4. חלל שנפל בפעילות איבה או בצבא וגדל ברוב חייו בהר חברון.
5. אנשי כוחות הביטחון וחילי צה"ל תושבי ההר שנפלו בעת מילוי תפקידם.
6. תוקם וועדת חריגים להגשת בקשות מיוחדות.

משימות לביצוע-

ההנצחה תהיה בשם מלא תאריך עברי ותאריך לועזי – להשאיר מקום למדבקות ברקוד שמספרת את סיפור הנופל – לוחית נפרדת לכל נופל. באחריות עידו האדריכל. להשאיר מקום באנדרטה לנופלים עתידיים – שבע"ה לא נזדקק. באחריות עידו האדריכל. פניה אישית לכל אחת מהמשפחות של הנופלים - לשלוח לכל משפחה את הטקסט ולקבל אישור כתוב. באחריות יפעת גנון. להכין טופס מראש לכל משפחה. רעות מעודה. פרסום של כוונת המועצה להנציח והערות הציבור – דוברות.

נעמה פוליאקוב
יו"ר ועדת ההנצחה

אלירס אזולאי
ראש המועצה